

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 24 Temmuz 1993 Sayı: 55

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Topyekün savaşa emekçilerin yanıtı:

Genel direniş

✓ Emekçi halkın muhalefeti önderlik ve politikleşme açısından taşıdığı tüm eksikliklere karşın yükseliyor. Fabrikalardaki, işyerlerindeki öfke sokaklara, meydanlara taşıyor.

✓ Turbo Deri işçisinin zaferi; Kağıthane işçisinin hücre hücre direnişi; 600 bin emekçinin vizite eylemleri; kamu emekçilerinin yürüyüşlerle büyüyen, grevlerle doruğa ulaşan öfkeleri; Sivas katliamına karşı tek vücut olup, faşizmden hesap soran yüz binlerin gücü Türkiye'yi sarıyor. Bu, oligarşiyi kurtutup, daha fazla saldırganlaştırıyor.

✓ Şimdi bu saldırganlığa dur demenin zamanı, Şimdi gücümüzü daha fazla göstermenin zamanı, Şimdi GENEL DİRENİŞ ZAMANI

✓ Grevlerle, yürüyüşlerle, işgallerle ve çeşitli eylemlerle, emekçilerden tek bir ses yükselmelidir. "EMEKÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ"

✓ Birleşik gücümüzle büyüyüp, genel direnişimizle kazanacağız. Çünkü biz emekçiyiz!

Böl-yönet politikasının pilot bölgesi: SIVAS

Faşizme
duyulan
öfke
durmayacak

■ Yoksulluk, sömürü, baskı, sefalet oligarşinin Sivas halkına biçtiği "kader". Yoksulluk Sivas halkını göç yollarına düşürüyor, okulları kapatıp, işyerlerinin kepenklerini indiriyor.

■ Yıllardır politikacıları tanıyor Sivas halkı. Oy vermişler imam Hatip okulları açılmış, oy vermişler dört bir yana kuran kursları yayılmış. Sonuçta halka hiçbir şey götürülmemiş.

■ Dinsel farklılıkların belirgin olduğu bir kent olan Sivas'ta Aleviler, Sünniler, Türkler ve Kürtler yan yana, iç içe yaşıyorlar. Bu yanyanalık olumluluk da olsa, böl-yönet politikası için oligarşiye bulunmaz bir nimet de sunuyor.

■ Sivas Katliamını İnceleme Heyeti Sivas'taydı. Çeşitli DKÖ'lerden oluşan heyet, Sivas halkıyla yanyana katliamın acısını paylaştılar, yalnız olmadıklarını gösterdiler.

■ Katliama tepkiler sürüyor.

GERİLLA SIVAS'TA- Devrimci Sol gerillaları Çetinkaya İlçe Jandarma Karakolu'nu 15 Temmuz gecesi kuşatarak yarın saat ateş altında tuttu. Sivas bürümünü arayan Ahmet Karlağaç Kır Gerilla Birliği 12 Temmuz ve Sivas katliamının hesabını sormak için eylemi gerçekleştirdiklerini belirtti.

MERHABA

Gazetemiz büro çalışanlarına yönelik saldırılar devam ediyor. Gün geçmiyor ki herhangai bir büromuz basılıp temsili ya da muhabir arkadaşımız gözüaltına alınıp içkencelerden geçirilmesin. Kendimiz ilke edindiğimiz yayın politikamızdan vazgeçemedik kararlar bir pekişide gerekçeleri yazmaya devam edeceğiz. Karanlıkta kalmaya mahkum olanlar gerekçelerin açıkçasını istiyorlar. Sesimizi boğmak istiyorlar. Ama bize düşeni yaparız doğru birliklerimiz halkımıza ulaştırmaya çalışacağız.

Elaçlız temsilsiz Hülya Güder günler süren gözaltından sonra tutuklanamaz cezaevine gönderildi. Gazetemize karşı saldırılarında bugüne kadar hiç ara vermemiş Elaçlız polisi, temsilsiz tutuklanarak ısratlarına bir yenisini daha ekledi.

Trabzon'da muhabirlerimiz gözaltında; 7 Mart 1993 günü Trabzon büromuza gönderilen paketi almak için otogara gelen temsilsiz S.Sadi Şahin siyasi polis tarafından gözaltına alındı. Daha sonra gazetemiz muhabiri ve okurlarından olan Melike Ertuğrul, Namık Atay Aydoğan, Kadir Kaya, Egrei Tekinbaş, Kazım Kum, Selami Kurnaz, Bircan İşleke gözaltına alındılar.

Adana büromuzda çalışan arkadaşlara yönelik baskılar devam ediyor. 14 Temmuz 1993 günü Tekel Yaprak Fabrikası'na haber için giden muhabirimiz Handan Ekicibil geri dönerken bindiği minibüsten indirilerek gözaltına alındı. Gözaltından peşili saldırılara maruz kalan muhabirimiz savcılığa çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldı.

Sivas büromuz talan edildi; 9 Mart 1993 günü saat 11.00'de Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı ekiplece basılan büromuz talan edildi, muhabirimiz ve bir okurumuz özel sayı dağıtırsunuz diyerek tehdit edildi. Aradan 1 saat peçmeden büroya tekrar gelen polisler "yasak yayın bulundurulduğu gerekçesiyle büroyu içine keş talan ettiler. Bürodan çıkarken ziyarette gelen iki okurumuz kimlikleri alınarak tehdit edildi.

Memur grevini izleyen Kars muhabirimiz de gözaltına alındı; 16 Mart 1993 günü, yapılan son zamanlar protesto eden memurların eylemleri takip etmek üzere giden muhabirimiz Şübe polis tarafından gözaltına alındı. Şübe polisler muhabirimiz "eylemleri kendisinin yönlendirdiği" ileri sürülerek tehdit edildi. Kamber İnan aynı günün akşamı saat 8.30 sıralarında

serbest bırakıldı. Kamber İnan'la birlikte üç memur da gözaltına alındı.

Diyarbakır temsilsiz ve muhabirimiz evlerinden gözaltına alındılar; Diyarbakır temsilsiz Sakine Fidan ve muhabirimiz Serdar Afacan kaldıkları evde 19 Temmuz akşamı polisleri tarafından gözaltına alındılar. Tavrı çalışanlarından Nurcan Göral, Habi Yalem, Adil Yalem de Tavrı dergisinin çıkışında gözaltına alındılar.

Gazetemiz üzerindeki baskılarını sürekli kılan, gazetemizi dağıtmayı engellemeye çalışan Diyarbakır polisi keyfi uygulamalarına arkdaşlarımızı gözaltına alarak devam etti.

54. sayımız da 24 saat içinde diğer bütün sayılarımız gibi peşili gerekçelerle toplandı. 54. sayımızda yer alan yazılarımız olguların derinleşen krizi, ülkemizde yükselen mücadele ve bununla orantılı olarak uygulanan kontroldenli yöntemlerini kapsıyor. Bu yazılarımız toplatılma gerekçesi olarak özetimize geçti. 55. sayımızda yine birleşti. Cesuruz, yazılarımız cesaretle kaleme alıyoruz. Çünkü doğruları yazdığımızı ve yazmamızı gerekçesine inanıyoruz.

Yeni sayımızda buluşmak dileğiyle...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Yeni bir sayfa için 3
- Sağık emekçilerin simdi de grev silahını kullandı... 4-5
- Olgularının böl-yinet taktiklerinin pilot bölgesi Sivas 6-7
- Kürdistan'da "taş üstünde taş bırakmamak" olgularının çözümsüzlüğüdür 8
- Adana'da polis Kürt halkını yıldırma çalışıyor... 9
- Kitlelerin sesi daha yüksek çıkıyor, görev devrimcileri bekliyor 10
- Castro: "Hayatın tartışma konusu yaparın ama devrimizdir, sosyalist idealimizdir ve ölümüne asla" 11
- Yeniden partiye, cepheye ve orduya koşmakız 12-13
- Kağıthane işçileri kazanamaz zorunda... 14
- Turbo Filtre, mücadele ve dayanışmanın zaferidir... 15
- İstanbul, Çiller ve özelleştirme... İstanbul Sendikası Şubeleri Platformu Türk-İş'i zorluyor 16
- Yeni infazları engellemek için Ergül Uzun'da sahip çıkalım 17
- Halkın Hukuk Bürosu bir misyondur... 18
- Darbe "sol" değildir, "Sol"culuk darbe destekçiliği hiç değildir 19-20
- Darbeciliğe izin veremeyeceğiz... Halkın saptığıdır bir gücü hiç kimse yenecek 21
- Devrimci Sol "uzanmaları" işbaşında... 22
- Kültür/Sanat Devrim kervanı kalabalıklaşıyor, artık durmaz! 23

OKURDAN

Merhaba dostlar,

Bizler Neveyşir Cezaevideki Devrimci Sol tutsakları olarak, Sağmacılar Cezaevinde arkadaşlarımızın siyasi kişiliğine yönelik, çarpıtma ve karalamaları kınıyoruz. Bu tür saldırıların siyasi kişiliğimize ve onurumuza leke sürmemeye ihtiyarlıy ve uyarıyoruz. Bizler siyasi kimliğimizi can bedelini ödeyerek, ahlakımızdan ve onurumuzdan en ufak bir taviz vermeden bugünlere geldik.

Manukyanların Clinton'ların kafa yapıyla hareket eden bu ahlak yoksunları uyarıyor, bize yapılan hiçbir saldırının yansız kalmayacağını belirtiyoruz. Kusa süre önce Hüriyet gazetesinde Neveyşir Cezaevinde'deki bayanların hamile olduğu oldukları söylentiler de gene bu her şeyi bakat arasında düşünen aşık ruhlu sözcükleri esiriydi!)

Emekçi halkımız kimlerin Manukyanlara ödülleri dağıttığını, kimlerin fuşu, haklılığını özendirildiğini, her şeylerinin yalan-dolan üzerine kurulu olduğunu, kimlerin de emekçi halkın değerlerine, ahlakına sahip çıktığını,

onuru en yüce değer saydığını uyarıyor ve biliyor.

Bu tür saldırıları her zaman boşa çıkartılmıyıp ve çıkartılacak. Saldırıların hiçbir boyutu bizi haklı meclislemizden alıkoymaz.

SALDIRILAR CEVAPSIZ KALMADI, KALMAYACAK! HAKLIYIZ KAZANACAGIZ! Neveyşir Cezaevi DEVRİMCİ SOL tutsakları adına H. Hayri Alp

Sayın Mücadele Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğü'ne Önce sevgi ve selamlarımı ilitirim... Ben Maltepe'de oturup serbest meslek sahibiyim. Geçenlerde Kartal'da bir birta deposu soyulmuş. Polisli salıhtı çatışma meydana geldiyse ve sonucu berkes biliyor. Bir polis ve bir kişi öldü. Sabaha karşı saat 4.00 sularında panzer silah sesleri sesleri kurlur bilerce özel tim-polis kurt köpekleri ile tim evler aranmaya başlanmıştı. Anonslar yapı-

yordu. Sıra bizim apartmanımıza gelmişti. Giriş kapısı silah ve tekmelemlerle kırıldı. İçeride yüzlerce polis gıyırıyor. Her daireyi yaklaşık 10 çekili çekili polis basıyordu. Çocuklar bir yanda ağlıyordu. Hiçbir ahlak-kurak yoktu. Sanki dıymen evlerini arıyorlardı. Küfürler odaları anaralar ve aklı gelmeyen içrengçileri yapıyorlardı. Sanki balarların evlerine gıyırıyorlardı. Evet, bu insanlar vampir, birer canavarlar. Gözlerinde deşçelte birlikte öke korku var. Tam ölmüş mangelan. Nasıl insan içine çıkıp çocuklarına babalık yapıyorlar bunlar anlamıyoruz. Bunlar hasta ruhlu, alkolik, uyuşturucu müptelası kişiler bence. Operasyona giderken bile ağır-ların alkol koryuordu. Ve bunlardan cesaret alıyorlardı. Ve en korkutkulu kişilere devrimcilerdi. Evet bu mahkurlar adan öldürülürse para alacaklardı. Prim alacaklar. Ama nafile ne yapırlarsa yapabilirler. Boşuna, eninde sonunda hakları, doğruları kazanacak. Adalet yeri bulacak, tabii zulüm yapmadın. Yasaın halkın adaleti. Sevgilerime, İstanbul dan Bir Mücadele Okuru

BÜROLARIMIZ

Saklı: Hatıreci Yenerel ve Te. Ltd.Şti.

Adana Ciltleri: 9520

Yeni İsmail: Kemal ÇİRAĞOĞLU

Yıldırım ve Tazman Adları: Dündar'dan Mah.

Yıldırım Mah. Kaldırım İşleri: 11 Kac: 1

Saklı: 558 54 76-54 58 02

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Yeni: 516 24 34

Adana: İsmail Çel. 7. Şik. Kaldırım İşleri Aralık 47/18 Kac: 1

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Mehmet Şik. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: Hacı Mah. Kaldırım İşleri 7/17 Şahinler Tel: 424 19 42

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Yaldızlar Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

Adana: 19 Mayıs Mah. Bazarlığı İşleri Kac: 3

Yeni: 516 24 34 97 35

AÇIKLAMA

52. sayımızda yayınlanan SDB tüzüklerinde ilki Şubat '90, ikinci tüzük ise Mart '92 tarihli taşınmaktadır.

DÜZELTME

Önceki sayımızda yayımladığımız Ziya Güneş'in katliamına ilişkin Devrimci Sol Haber Bülteni'nin 59. sayısında 58 olarak geçmiştir. Doğrusu 59 numaradır. Düzeltir, özür dileriz.

DÜZELTME

54. sayımızdan Kültür/Sanat sayfasındaki "O her ömrünün baharında yazıyor" başlıklı yazının 2. paragrafı "Az sayında" yanlışlıkla ve dostlarımız katliamı amada Şikarın Kuddaklı ve Rifat İlgaz'ın yazışmalarını onların rika sofralarında arıyor, burada olsa da jüridi birer kadeh rika içecek" diyen ibare Selçuk, Rifat İlgaz'ın öldürüldüğü duyuldukları "acı" Cavit Çağlar'ın kuzunun nimen töreninde gidemeye çalışan Zeki-Metin çifti birer konuşma yapıyor" şeklinde olacaktı. Düzeltir özür dileriz.

Yeni bir sayfa için

Burjuva siyaset bir "teklerlar" manzumesine bürünmüş bu ülkede.

Üç-beş yıl öncesini "Konuşan Türkiye" masalından sonra, dönüp dolayı gelinen yer yine aynıdır. Yine kitlelerin ağzının nasıl bantlanacağı üzerine programlar üretiliyor.

Çok partililiğin öyküsünde olduğu gibi:

Demokrat Parti 1950'lerde "Yeter artık" diyerek "söz milleti"ni diyerek gırtlardan kıldırdı. Sonrası... Sonrası ise, "Kısmi Tevkiyatlar"ndan başlanarak Mac Carthy'ciğin ülkemize taşınmasıdır.

Aradan yıllar geçmiştir. Ecevit "Halkın Düzünü" sloganıyla idare olmuştur. "Halkçı Ecevit" de iktidarı iktisadî teminli ilanlaya sürdürdü.

Demirel çunta yıllarının ardından "demokrasi bayrağını", "konuşan Türkiye" mitingleriyle önce Başbakanlık konutuna, oradan Çankaya'ya taşıdı... Demirel'ini de sonrası bilinyor. Kurduğu hükümet infazların ve katliamların hükümeti oldu.

Tarihin bu tekerrür yalnızca burjuva politikacılara değil, iktidarlara da, ülkemizdeki zorunlu "demokrasiçilik" oyununun bir sonucudur.

Tağıdıkları ise demokrasinin değil, burjuvazinin bayrağıdır. Kendi bayraklarıdır.

"Konuşan Türkiye" burjuva politikacılar içindir. Herkes adına, işçiler, memurlar, öğrenciler, köylüler adına da kendileri konuşacaklardır. Bu, ülkeye komünizm lazımsa o da bu getirebilir" diyen bir zihniyetin sahihirdir bu ülkelerin egemenleri.

Emekçiler taleplerini eller "eyyem"le istiyorlarsa, devlet bu taleplerin karşılansın "taviz" sayar, bu ise onlara göre devletin temel dinamiği koymaktan felaketlidir.

Cezaiye müderrislerin yıllardır dirençler karşısında izledikleri "önce ağız gevreyi bitirir, sonra haklarını verelim" politikası devletin bu zihniyetin karakteristiği bir örneğidir.

"Siz istediğiniz, eylem yaptığınız için değil, biz veriyoruz" deyip, "Sizin istediğiniz zaman değil, biz istediğimiz" mantığı bu oligarşik sistemde halkta iktidarlara arasındaki ilişkiyi de biçimlendirir.

Bu ebbete tarihsel geçmişi değıştirmiş. Köleci toplumdan bu yana emekçiler adına kazanılan ne varsa, bu, müderrislerin ürünü olagelmştir. En küçük hakları ve özgürlükleri için bedeller ödediler.

"Konuşan Türkiye" sloganı atıp, tankla topla susturma planları yapmanın özünde yatan da bu tarihsel "bilinç" çarpıtıp, kitleleri kendileri iradelerini burjuva politikacılara teslim ettirmeye zorlamaktır.

"Biz güvencimiz" derler sürekli.

Medias kürsüsüne çıkıp "siz rahat olun, bu bura da sizin hakkınız savunuyoruz" derler.

Muhalefet Medias'e çekmek, teğkibi düzen partilerinin potansiyelinde ermek sistemin temel işleyiş kurallarıdır. Bunu sağlamaksa burjuva politikacıların aslı işleridir.

Emekçiler için aslanlarsa konuşmak muhalefettir. Proletarya için, "beyaz yakalı" işçiler için kazanılmıg ne varsa sokaklarda muhalefetin ürünüdür. Oligarşinin meclisinden emekçiler lehine bir yasa çıkıyorsa eğer, bu onların "yi niyet"inden değil, sokakta sürdürülen muhalefetin, müderrislerin sonucudur. Bunun da bilincindedir burjuva.

Teğki kendisini aşarak konuşma indişinde, yine teslim olmaz burjuvazi. Tüm iktidarlarda o da iner sokaka. Nasıl bir parti olduğu önemsiz değildir, en "sol" sloganları bile rahatlıkla konuşur. Çünkü esas olan düzünün bekasıdır.

1 Mayıs'ta, pahrin en ısız sokakları bile hissedilen öfkeli yattırmak için Taksim'e çıkar, "ge-

rektidneye komünizmi getirecek" zihniyetin izleyicisi olarak "Taksim'e çıkılması gerekliyorsa bu çıkarsız" der.

Fabrikalarda büyükten öfke Türk-İg'e "genel grev" karan aldırır.

Sivas için yüz binler caddelere çıktığında, o katliamlar hiç sorumluluğu yokmuşcasına kortajın en önüne geçip "Sivas Katliamının Hesabı Sorulacak" sloganına eşlik etmeye başlar.

Tüm bunları gerekçe olarak bir "boşluk"ta bağa-babilir burjuvazi; devrimci inisiyatifin biraktığı boşluk... Devrimci önderliğin inisiyatif ve müdahaleleri burjuvazinin bu alanını daraltır. Kitlelerin tepkileri gerek mecrasına aktakcan olan devrimci inisiyatif genişledikçe, etki alanını genişlettiğince burjuvazi boşalmaya başlar. Düzen gerçek anlamda "açmaz"da işte bu noktada düşer. İki değil on iki yüzü de olarsa artık sokakta yapabilecekleri bir şey yoktur. Tekrar Meclis'teki koltuklarına dönerler.

Kürsüden bir süre önce "siz rahat olun, bu bura da sizin için vanz" diyenler, televizyonlardan naklen

yayımlanan konuşmalarla bu kez aynı kürsüden halkı tehdit etmeye başlarlar. Yeniden "demokrasiçilik" oyununu sürdürebilecekleri bir ortam yaratmak için peş peşe sokakları muhalefet yıldıracak, gelecekte yasalar çıkarırlar. Ne var ki, burjuva politikasahnesinde bu "tarihin tekerrürü" hep aynı gitmez. Kitleler "yeter artık" sloganını kendileri kullandıkları, "Konuşan Türkiye"yi kendi sesleriyle yarıtmaya yöneldikleri ve üzerlerine salınan tanklara, toplara, çevik kuvvete karşı örgütüllükleriyle direndikleri noktada yeni bir sayfa açılır.

Bu sayfanın girişinde devrimcilerin cesaretle ve özerkliği atıkları adınlar vardır genellikle. Tankın, topun kışması susturmayı bağardığı her süreçte onlar sokaklar. Kitlelerin yeniden ayağa kalkmasını dinamiklerini yaratırlar sabırla. Büyük bedeller öderler. Ve eğer bu sabırlı mücadele, doğru devrimci politikalarla yürütülüyorsa, ünlü de alınır, bedelleri boşauna ödenmediği görülür.

Ülkemiz sayısız benzer süreçler yaşamıştır.

'80'lerden '85'lere, oradan günümüze... '84'lere henüz "suskun"luğun yapıldığı bu ülkede ödenen büyük bedelleriye yeniden sokağıın yolu açıldı. Atılan yılların emekçilere moral, coşku taşıyan pratiği meydanlara açtı zeminini güçlendirdi. Ve bu zemine öğrenciler, işçiler, memurlar, yüz binlerce oligarşik "meclis dışı muhalefet"lin gücünü dayattılar.

Şimdi Sivas için yüz binler yürüyor. 600 bin için 600 bin için Türkiye'nin tüm illerini sloganlanıyorla sarıyor. Oligarşik "tanklı topu" bastırma planları hazırlıyor.

Yeni bir sayfa açılabilir. Burjuvazinin değil, emekçilerin konuştuğu bir sayfa. Yasaların Meclis kürsülerinde değil, sokakta yapıldığı bir sayfa. Emekçilerin düzen partilerinin sarı sendikalarla kadar düzünün örgütlerini aşarak yaratılacak "örgüt"lü toplum'un bilirdiği bir sayfa. İki şeye ihtiyaç var, bu yeni sayfa için: Devrimci inisiyatif muhalefetin her parçasına yayılabilir ve ikinci oligarşinin tekalefi patronlardan işkencilerce, sendika ağalarının ikizliyi politikacılarına, sivil güçlerinden kontrolgeniyle kadar uzanan tüm güçlerinin bir araya gelmesiyle oluşturmaya çalıştığı "ulusal mutabakat"nın karşısına emekçilerin müderris bedeli birliği'ni koyabilir.

Ve bunlar çok zor değil. Gerekli olan hem devrimciler ve hem de kitleler için biraz cesaret, biraz kararlılık vardır. ☺

Politikada Bu Hafta

Tek bir ses, tek bir yürek: "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız"

Oligarşik Sivas katliamıyla ortaya çıkan ve bir gün büyüyecek yoğunlaşan kitle eylemlerinden korkuyor. Son bir aydır, hemen hemen her gün, su yava ya sekilde ortaya çıkan kitle eylemleri "aldırmas" görünüşe de, "yeni tedbirler", "yeni politikalar" peşinde koşması hiç de göstermeye çalıştıkları gibi aldatmazlık içinde olmadıkları kanıtıyor. Bu bir gerçek...

Bir başka gerçek ise, emekçilerin durumu. Ezilen, sömürülen tüm emekçi halkın, her tür baskı ve terör, hak gasplarına, sömürsü, ulusal baskıya karşı giderek güçlü bir hale dönüşen tepkileri şu konusu. Tepkilerin artacağı söylemek bile kahallık değil.

Kitleler, kendiliğinden de olsa, devrimci müderrislerin yaratmış olduğu bir bilinç de olsa, yavaşarak büyüyorlar ki, iktidarlardan kendileri için çırdığı sınırlarda yaşamak mümkün değildir.

Kitle potansiyelinin artması, kitle eylemlerinin yoğunlaşması ülkemiz devrim açısından önemli bir noktayı ifade ediyor. Ancak bundan sonra atılacak adımların niteliği de bir o kadar önem arz ediyor. Oligarşinin dizginisiz saldırıları karşısında var olan müderris deleyi her alana yaymak, kitle örgütüllüklerini geliştirmek ve kitleler müderrislerinin gereklerine göre hazırlamak kendini daha fazla dayatıyor. Bugün kitleler ne kadar politik sloganlar atarsa atarsa, ne kadar "örgütülü" hale gelirse gelsin, ulusal ödümlük bilinç ve vesiyesi ekonomik, politik bir bilinçle önüne taşıyıyor. Durup dururken de tapamaz. Bu durum yadırgatıcı değil.

Bütün ülkelerin tarihleri göstermiştir ki, kendiliğinden ve sadece kendi gücüne keşkenlen bir bilinç, emekçilerde, iktidarlardan kasım çıkarması için sendikalarla örgütlenmek gerekirk düşüncesi yaratır. Bu ülkemizde de böyledir. Ve bu kitlelerin suçu değil, "işçi sınıfı önderliği" deyip, başka bir şey yapmamanın suçudur.

Bu bilinç alınmalıdır. Bunu devrimcilerin emekçilere ulaştıracağı mesajlar, politikalar belirleyecektir. Ulaşılmaks bir politika kitlelerin gücünü karşı edebilecek güç, devrimci politikalar kitlelerin yıkılmaz bir güç haline dönüşümlerecektir. Kitleler, kendiliğinden oluşmuş ve bugünkü anlayışla oluşmuş bilinçleri yavaşarak öğrenseler de, yaşamla bitinleşmiş devrimci politikalar kitlelerde hızlı bir dönüşüme yol açacaktır. Ortaya çıkan bu durumda güç, kitlelerin öndümlük iki görev gücülerini ve tepkilerini birleştirmek suretiyle daha da büyüyeceklerini kavramaktır. Tek bir ses olmalıdır.

Sivas katliamı yüz binlerle protesto ediliyor, kamu emekçileri "Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı" için, tarihlerinde görülmeyen bir kitesillede grevler yapıp, alanlarda kendilerini ifade ediyorlar. İşçi sınıfı "yuları" adı altında iktidara mesajlar gönderiyor. Birçok direniş büyük çevrelerde sürüyor ve zaferler elde ediyor. Ancak tüm bunlar kitlelerin bugünkü seviyesinde fazla değırtmiyor, olmasa gereken bir bilinç ulaştırıyor. Devrimci politikalar olmadıkdan sonra, kendiliğinden bilinç devrimci bilinçle dönüşmeden sınıp değırtılır.

Kitlelerin bugünkü eylemlerinin önemi yadsınmaz. Ancak emekçilerin tek bir yumruk halinde ses vermeleri bir o kadar daha önemli olacaktır. Artık bugünkü, güçlerin birleşip ellerin kavuşması gerektiği günlerdir. Tepkileri birleştirip güçle dönüştürmeli. Tepkileri aynı, aynı yürek olmalı. Tepkiler dayanıpma ruhıyla yoğunlaşmalı.

Emekçilerin birleşik gücü ve direniş iktidara verilecek en büyük yantı olacağı gibi, emekçilerin bilinçlerinde bir sürçanaya da yol açacaktır. Ulaşılmaks, ekonomist sendika anlayışları, sendika ağaları su veya bu sekilde, birleşik gücün oluşumunu ve bilinçlerin gelişmesini için ellerinden geleni yapabilirler, ancak emekçilerin yüzerline gülp arka arkıdan hançerleyen bu anlayışlar ezip geçilmelidir.

"Genel direniş" adı altında, genel grevler de dahil, her tür eylemlilik bu birleşik güçle şekillenmeli, birbirinden kopuk, ayrı seker aynı potasya aktınmalıdır. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarına "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı öncüllük etmelidir.

Bu görev devrimcilerde düşüyor. Bu görev emekçilerin dostlarına düşüyor. Bu görev herkese düşüyor. ☺

15 Temmuz grevi ve kitleler

15 Temmuz ve sonraki günler gündeminin kamu emekçilerinin grevleriyle sarıldığı, değiştirildiği günler oldu. Kamu emekçileri Ankara yürüyüşünün yarattığı momentum üzerine oturttuğu grevleriyle iktidara verebilecekleri en güzel şartları birleştirdi. Ortaya çıkan bu güç ve kararlılık iktidarı zorlandırdı. Grevlere "Bu kılız bilsiz, istediğiniz gibi atı koşturamayacaksınız" mesajını verdi.

15 Temmuz bu kez bir "nokta" olmadı. 17 Temmuz'da, 18 Temmuz'da gazetelerde yine kamu emekçilerinin eylem haberleri vardı.

"90 sürecine bayrakları kitleden moment, bugün daha bir güçlü ve gerekçeli daha iyi kavramı bir kitle hareketine oldu. Kamu emekçileri, işsizlik, atılımlar, tepkiler çok ama bir "parlayış" denki diğer eylemlilik çizgisi, yerini sürekli bir tepkiye bırakmak üzere.

Kamu emekçilerinin mücadelesinin gelişme sürecinde Temmuzlar bir çıkıştı. Belli bir noktada ilerlemeyi ifade eden Temmuz eylemleri bir süre sonra "döngü"nin adı oldu. Mücadele artık bunu anımsıydı. Ve aynı da.

Eylemlerin, mücadeleler diğer aylara da yayıldı. Temmuz döngüsünün ağıdışı bu yeni süreçte de Temmuz bir doruk ve aynı zamanda bir "nokta" oldu. Süreç eylemlerin 15 Temmuz'da doğru tırmanması ve grevlerin notalarının üzerine oturan bir programla şekillendi. Artık bunun aşılması gerekiyordu. 15 Temmuz sonrası, sınırda olsa devam eden eylemler bunu dayatıyor. Kamu emekçilerinin tepkisi ve talepleri bir gitti artık. 15 Temmuz'daki bir günlük grevleri sığmıyor.

Bunu ötesinde, tepki komu zamlara yönelik görünüşler, kitlelerin, emekçilerin en çok ifade ettiği talep, zamlardan kaç kaç grevli-toplu sözleşmeli sendikaların kabulü yönünde oldu. Bu da kitlelerin yüzdelik zamlardan doğan ekonomik tepkilerinin daha politik ve demokratik bir muhteva taşıdığı ortaya koyuyor. Bugüne baktığımızda "Memur İyileşim" bağlarını attıran, iktidar tedbirleri eden Temmuz süreci ve grevler, bu gelişmeyi gösteren revizyonist ve uzlaşmacı sendikalar anlayışına da ders verir nitelikteydi. Devrimci memurların bu anlayışlara karşı sürdürdükleri mücadele ve onları oluşturan gereken kanala çekme çabaları, büyük bir dirençle yüzünü lüğe da, kamu emekçileri bu anlayışları ve önderliklerini, devrimci memurların yanıtını oluşturdu. Kitlelerin dirençlerini onların elinde tutamayan, her günün bir "örnek" "kitlemize dâvası" gerekeceği hiçbir şey yapmadığını, ya da statükoğu bir kafa yapıyla var olanla yetinmemesi hesabını yapmaları, memur kitleleri çizip götti. 15 Temmuz grevi öncesi, sendikaların yapılan tartışma ve görüşmeler bu anlayışların ciddi bir grev önderliğini kitleden emekçilerin gösterdikleri, amaçların açıklanması bir kitle orta çıkan potansiyeli farkına vardılar ve ailelere grev önderliklerine başladılar. Ancak onları deyimliyle "kitle kendilerini aşmış".

Türkiye gereğini iyi kavrayan açısından, kamu emekçisinin yoğun tepkisi yadırgatıcı değildi. Türkiye ölkelerinin diğer emekçi sınıfları olduğu gibi, kamu emekçilerinin de verebileceği hiçbir şey yoktu. Tam tersine, var olanla sınık veya kendi bir zamların kamu emekçisinin susturmak politikasıyla hareket etti ve büyük aşkaları kitleden olduğu sonucu götti. Bu gerçeklik kamu emekçisinin bilincinde yer etti ve bugünkü tepkileri açığa çıkaran bir bilince döndü. DYP-SHP iktidarının ilk dönemlerinde uzlaşmacı revizyonist sendikaların da cabalarıyla iktidarı vaatlerine bir süre için aldanan kamu emekçileri, bu vaatlerin gerçeğe kaldığını gördü ve iktidarlardan umudunu kesti. Kamu emekçilerinin örgütlü güçlerinin 15 Temmuz'dan önceki dersler, bundan sonra kamu emekçilerinin önderlik edici eylemlerini de belirleyecekti. Artık bugün hiç kimse "Kite kaldırma" bahanesinin ardına sığınmaz. Kite neler yapılabileceğini dosta da dümana da gördü. Alı, kamu emekçisinin ortaya çıkan bu tepkisi ve örgütlü devrimci politikalar etrafında örgütlenebileceğini ve iktidarı kitleden daha kararlı, bilimsel bir güç olarak çıkarılabilecekti.

Bugün artık kamu emekçilerinin taleplerini iktidara dayatmak olan mücadeleye yer bir adım daha attı. Bu adım mücadelesinin sürüklenmesi ve grevlerin "bir günlük" sembolik grevlerden çıkartıp, uzun süreli, irtidatı, bürokratik mekanizmaları durdurur bir biçimde gerçekleştirildi.

Durma, eylemlerin emekçiler arasında mücadele-nin doğuşuna aykırıdır. Kamu emekçileri ataklarını yeni adimlerle hem kendi talepleri doğrultusunda kazanımları artıracak, hem de toplumsal muhalefette daha etkin bir parçası olarak tüm emekçilerin, halklarımızın özgürlük mücadelesini güçlendirecektir. ○

Sağlık emekçileri şimdiki

Kamu emekçisinin yükselen öfkesi bitecek gibi değil. İktidarı alaylarına, aldatmalarına "yeter" diyen kamu emekçileri, hemen hemen her gün bir başka eylemle iktidara yanıt veriyor: "Artık bizi de hesaplayın" mesajı, iktidarın "aldırılmaz" gibi görünen zırhını delip geçerken, kamu emekçileri kendi tarihlerine yeni sayfalar eklemektedir kararlar.

Kamu çalışanları grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı için, sürdürdükleri eylem alayını iş bırakma eylemine dönüştürdüler. TUM SAĞLIK-SEN, GENEL SAĞLIK-İŞ, Ankara Tabip Odası ve SAĞLIK-SEN Girişim

Komitesi'nin desteklediği iş bırakma eylemine katılım yüzde 90 oldu. 20 Temmuz'da gerçekleştirilen iş bırakma eylemi 13 Hastanede yapıldı. "Grev silahı grev yaparız kazayız" şarjıyla hareket eden sendikalar TUM SAĞLIK-SEN Ankara Temsilcisi ve "Sağlık Emekçileri Halkın Kazanacağı SAĞLIK-SEN" pankartı açtılar. Ayrıca "İç-Memur" ve "Sağlık Emekçileri" yazılı dövizlere eylem gün boyu sürdü.

Temmuz Eylemlikleri
Hükümeti Şokturuyor
Adana Defterdarlığında çalışan ve TUM MALİYE-SEN üyesi 500 memur 16 Temmuz'da Vergi Dairesi'nin önünde toplanarak maaş zamlarının protesto etmek için bordrolarını yakdılar.

Memurlar bordro yakma eylemlerinden sonra "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Yağasın Sendikal Mücadelemin", "Hak Verilmemiş Alınır" sloganlarını attılar. Alkışlı protestoları yolu trafiğe kapattılar. Yolum kapatılmasını hazine memurları polis memurları uyararak dağıtmalarını istedi. Memurlar daha sonra sesiz bir şekilde dağıldılar. TUM MALİYE-SEN üyesi memurlar 19 Temmuz'da da Devlet Hastanesi bahçesinde basın açıklaması yaparak protestolarını sürdürdüler. MALİYE-SEN ve TUM HABER-SEN üyesi memurlar basın açıklaması yaparak kendilerini destekleyen TUM SOSYAL-SEN, TUM SAĞLIK-SEN, TUM BEL-SEN üyelerini "Memur Halkın Kazanacağı" sloganlarıyla kavgıladılar. Ayrıca TUM HABER-SEN üyesi memurlar zamları protesto ederek "Grevli Toplu Sözleşmeli Çalışanlar"

yaşasının bir an önce çıkartılması sağlamlık için dört günlük dönüşümü açık grevine başladıklarını açıkladılar.

SAĞLIK-SEN'den Ankara Hastanesi'nde Şölen
14 Temmuz günü SAĞLIK-SEN Ankara Temsilcisi Ankara Hastanesi bahçesinde bir şölen düzenledi. 300'e yakın sağlık emekçisinin katıldığı şölene TUM

SAĞLIK-SEN'i memurlar da destek verdiler.

"Grevsiz Sendikaya Hayır", "SAĞLIK-SEN" ve "Sağlık Emekçileri Sendikası" pankartlarını açtığı şölene, Ankara Halk Sahnesi'nde "Görmüyorum Duyumuyorum" adlı oyunlarını sergilediler. Ankara Hastanesi içi daha böylesi bir genişliği yaşıyor. Daha sonra yapılan basın açıklamasında "Halk sağlığı mücadelesinin amaçları kapatılmak dün Maraş'ta ve Çorum'da oynanan oyuna bugün Sivrihisar'ta tanık oluyoruz. Yağasın sorunları kendi sorunlarımızdan ayrı görmeyin ve sağlık emekçilerini mücadeleye çağırıyoruz" denildi.

Daha sonra atılan slogan ve çekilen halıyalara penik bitirdi.

İzmirli Sağlıkçılardan İş Bırakma
15 Temmuz günü SAĞLIK-SEN ve TUM SAĞLIK-SEN'in İzmir Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde ortaklaşa yaptıkları iş bırakma

ÖKE DURMUYOY-Kamu emekçileri kendisiyle ayak edersece yüzüne ne çarpan zamların öfkeleriyle her gün sesini yükseltiyor.

Kamu emekçileri

15 Temmuz eylemleriyle ilgili BEM-SEN Ankara Şubesi Başkan'ı İsmet Kılıç, TUM YARGI-SEN Genel Merkez Genel Sekreteri Deniz Pekgen, TUM SAĞLIK-SEN Ankara Şube Yönetim Kurulu Genel Sekreteri Kemal Yılmaz ve Adana SAĞLIK-SEN Mali Sekreteri Fatma Beylik ile yaptığımız röportajı yayınıyoruz.

Mücadele: Şimdiki kadar birçok sendika yöneticisi kitlelerin grevlerine hazırlanmadığını belirtiyordu. Ama 15 Temmuz'da gördük ki Kızılay Meydanı'nda memur kitleleri sendika yöneticilerini tanımayarak Meclis'e doğru yürümek karardı. Bu konudaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

İsmet Kılıç: Grev (Kamu Çalışanları Platformu) içinde birşey, ya da tüm sendikacıların tartışma halindeydi. Sendikalar birakılmak 2-3 günlük grevlerle hazırlı olmayı, 1 günlük grevle bile hazır olmaları, bir gelenimden dolayı, sen-

"Kitle potansiyelini"

dikalar karşı bir soğuma olduğunu görüyoruz. Memur kitlelerin Bakırda Kadim'de Meclis'e doğru yürümeye kitleden ne istediklerini gösteriyor. Kitle kendi sendika yöneticilerini protesto ederek onları reddetti. Grev yöneticisi arkadaşları kitlenin taleplerini persende kalaklar ne yazık ki, kitleyi seyretnekle yetinmektedir.

Sonuç olarak kitlenin bu okunuza katkılarla reform sendikacıları yöneticileri çok geri bir tavır sergilemişlerdir. Grevlerin o mitalanca ruh anlayışı, bizim yeterince önderliğimiz olsa daha memurların devrimci mücadelesine doğru kayışını göstermiştir. 15 Temmuz memur mücadelesinde daha fazla grevlerin, daha fazla direnişlerin yaşanacağına inanıyoruz. Bu süreçte kendimizi daha fazla sorgulayarak, daha fazla zorlamamız gerektiğini ortaya koymuştur.

Deniz Pekgen: Şu anda kamu memur

Oligarşinin böl-yönet taktığının pilot böl

Sivas'ta bir katliam yaşandı. Tam 37 insan diri diri yakıldı. Olay bütün ülkeyi aygıtladı. Başbakan Tansu Çiller "Otelin dışındaki halkın burnu bile kanamamıştır" diyor. Otelin içinde yakılan 37 can ve otelin dışındaki "burnu bile kanamayan halk"

Tek s uçtu Semah dönmeği Özlem Şahin'in. Hasret Gültün'in tek suçu tövbe söyleme idi. Asım Bezirci'nin suçu ise düşünmek ve yazmaktır. Madımak Otel'in içindeydiler! Yakıldılar.

Yakanlar dışardaydılar. Hiçbirinin burnu bile kanamamıştı. Bu doğrudur. Ya bunların Sivas halkı olduğu doğru mudur? Madımak Otel'in ateşe verip, içindeki insanları diri diri yakanlar gerçekten Sivas halkı mıydı?

ŞARKIŞLA-SARAC KÖYÜ: "Pir Sultan"lar bittirmez."

iki işsizlik.

Sivas yoksul bir Anadolu kenti. Yıllardır konuşup giden politikacıların ardından bakakalmış Sivaslılar. O vermeyişler imam hatip yapılmış. O vermeyişler kuran kursu açılmış. Ne fabrika, ne bacası 7000 kişinin çalıştığı Sivas Vagon Fabrikası'nın da işi sayırsı yıllar içinde 1800'e düşürülmüş. Sivas'ta 8 yıl valilik yapan Lütfü Tuncer fabrika için değil, imam hatip için

uğramış. Dini vakıflar, ilim yayma yurtlarını ve imam hatip iselenyle dolu Sivas.

Son on yılda güç kazanan din oligosu-nu yansımaları her yerde göze çarpıyor. Çarşafı kadınlar, çember sakallılar, adım bağı rastlanan dini vakıflar, imam hatipler, kuran kursları. Ancak Sivas'ta bir bölünümde bu görülmeye rastlanıyor. Daha çok Alevi halkın yaşadığı devrimci demokrat kesimlerin etkili olduğu emelçik

semtleri bunlar. Sivas Alevi ve Sünni halkın Türk ve Kürt halklarının iç içe olduğu, yan yana yaşadığı bir kent. Sivas bu yapıdan dolayı özellikle toplumsal muhalefetin yükseldiği dönemlerde Alevi-Sünni çatışmalarını sahnelenmesine ve halkın köye bölünmesine uygun birkaç kentten biri.

SIVAS: YENİ TAKTİĞİN PİLOT BÖLGESİ

Yıllardır uygulanan "İslamizasyon" politikasının Sünni kesimler üzerindeki etkisiyle gerici güç kazandığı ve belirli merkezlerde odaklaştığı biliniyordu. Ancak bütün bunlara rağmen Sivas'ta gerek Sünni ve gerekse Alevi halk üzerinde geleneksel çatışmaların geçmişi çatışma süreçlerindeki kadar etkili olmadı ve iki kesim arasında belli bir hoşgörü ortamı var olduğu her iki kesim tarafından ifade edildi. Sünni halkın Aleviler hakkındaki hürufeler eskisi kadar tiber etmedi, iki kesim arasında kız açt verime tavırının giderek zayıfladığı belirtiliyor. Görüşütümde pek çok insan Sivas halkının önceki kışkırtmaya rağmen saldırıya katılmadığını vurguladı. Buna Sivas dışından çok sayıda tarikat üyesinin gelirmiş olmasını kanıt gösteren Sivaslılar, olayı bağlatacak oteli ateşe verenlerin belli kişiler olduğunu anlatıyorlar.

"Sivas halkı katliamı lanetliyor"

Sivas katliamının ardından Ortaköy Kültür Merkezi adına Fatma Çiçek, SAGLIK-SEN adına Songül Aytemur ve Ergün Bostan İYO-DER adına Zeynep Akkaba, ÖZGÜR-DER adına Nesim Özcan, Aysel Kaval ve Cengiz Alper'den oluşan bir heyet 17 Temmuz'da İstanbul'dan hareket ederek Sivas'a gittiler. Sivas'ta katliamla ilgili olarak çeşitli görüşmeler ve incelemelerde bulunan heyetle yaptığımız röportajı aşağıda yayınlıyoruz.

MÜCADELE: Sivas'ta nelerle karşılaştınız, ilk izlenimleriniz neler oldu?

Cengiz ALPER: Sivas'ta ilk dikkatimizi çeken şehrin aşırı derecede sakin olmasıydı. Sanki katliam hiç yaşanmamıştı. Ancak daha sonra bunun halkın duyulmuş üzüntüsüne kaynaklanan bir suskunluk olduğunu anladık. Şehir merkezinde vige göze çarpan bir şey yoktu. Önce çeşitli kitle grublarını görmek istedik. Ancak ilk görüştümüzde pek çok kuşaklıydı. İnsanlarla dolu olacağına tahmin ettimiz İHD, TÜM SAGLIK-SEN gibi kurumların kapalı kilitliydi. SHP'de parti yöneticileri yoktu. Ancak CHP'de birilerini bulabildik. Sonraki günlerde bunun nedenini sordurduğumuzda şu yanıtı aldık: "Burası Ankara ya da İstanbul değil, burada çarşız duruyoruz. Herhangi bir tepki gösterdiğimizde olumsuz sonuçlar doğmasından çekiniyoruz."

MÜCADELE: Halkın yaklaşımları nasıldı? Katliam ve sonrasında gelişmeler hakkındaki yorumları nedir?

Songül AYTEMUR: Öncelikle Alevi halkı öfkeli ve acılı olduğunu gördük. Halk katliamdan yakabittiği 37 canı "On-

lar bizim şehitlerimizdir" diyerek sahiplenirken, gericiğe kol kanat geren, katliam için bütün engellerin önünü düşeyen devlet ve hatta yalıdır. O vermiş partileri lanetliyor. Alevi halkın hemen hemen tümü katliamın devlet destekli bir saldırı olduğunu ve devletin doğrudan sorumlu olduğunu düşünüyor. Sünni halkta ise daha çok bir eziklik var. Fazla konuşmasa da aslında içini dökmek, üzerine yıklan katliamın utançından kurtulmak istiyor. Alevilerin ya da devrimci-demokratların da doğruluğu gibi böyle sandığı kadar büyük bir düşmanlığı da Alevilerde, ne de Sünnilerde geçirmedik. Ancak daha çok kışkırtıcılar söz ediliyor. Örneğin 1978 Eylülünde Sivas'ta Sünni halkı kışkırtarak Alevilerin üzerine saldırılarından Elazığ'da Sebattahın adı bir polisten söz ediliyor. Bu polisin yeniden ortaya çıktığı, kontrolden çıktığı söylüyorlar. Buna benzer tek tek olaylar ve örnekler bolca anlatılıyor. Bütün bunlar aslında Sünni ve Alevi halkın düşmanlık yerine kardeşlikten yana olduğunu ortaya koyuyor. Örneğin sokakta çevirip konuşturduğumuz iş kimese "İyi oldu, katliam vardı" gibi bir şey söylüyorlar. Hemen herkes Sivas'ın böyle bir katliamla anılmasından rahatsız olduğunu belirtiyor.

MÜCADELE: Dört şehidin verilmesi Sarac köyüne de değindiği örendik. Köylülerin yaklaşımları nasıldı?

Fatma ÇİÇEK: Evet, Mücadele bürosuna ziyaret ettiğimiz sırada bizim Sivas'ta bulduğumuz öğrenen köylüler, telefon ederek, bizi köylere davet ettiler. Sarac köylüleri "Dört genç kuzumuzu şehit verdik. Mutlaka gelmenizi istiyoruz,

DAYANIŞMA KOMİTESİ: "Sivas halkı kardeşlikten yana."

bizim sesimizi duyurmanızı istiyoruz." diyorlardı.

Bunun üzerine o günkü programımızı değiştirerek köye gitmeye karar verdik. Önce Şarkışla'ya, oradan Sarac köyüne gittimiz gerekcekti. Bizim gibi otobüs Şarkışla girişinde durdurularak kimlikleri-miz not edildi. Şarkışla'da bir bekleyen devrimcilerin yardımıyla kardeşlik. Bir minibüsle yola çıktık. Arkamızda takılan Renault marka iki sivili polis aracı bizi köye kadar izledi. Köye girişimizde aıcık bir çekile karşılandık. Sanki yalıdır birimiz-ti tanımıyoruz gibiydik. Hepsiyse tek tek sarılıyor, hasret geliyorlardı sanki. Biz bir eve buyur ettik. Köye girişimizi du-yan herkes uğrayarak bize hoşgeldiniz di-yordu. Herkesin söylemek istediği bir şeyler vardı. İki saatden fazla süren sohbetten sonra dışarı çıktığımızda köylülerin, evin önünde meydanla toplanmış olduğunu gördük. Köylüler katliama duydukla-rı ökeyi anlatıyor, bir şeyler yapmak istiyor-lardı. Biraz sonra meydanla semah o-yunmaya başlandı. '80'den sonra ilk kez

böyle bir olay yaşanıyor, köylüler bir şeyler yapmak için bir araya geliyorlardı. 13 yıldır köyde ilk kez semah oynandığını öğrenince hayret içinde kaldık.

Sarac Köyü aynı zamanda TODEF'in ilk pehidi Şeyh Şahin'in köyüydü. Seher'i tanyan, duhan göy gençleri, Seher'in arkadaşları gelmiş" diyerek bizi görmeye geliyorlardı. Köylülerin ısrarları karşısında geçeyi de köye geçirmeye karar verdik.

Köylülerin hepsi, katliamın devletin elinin altında faşistler tarafından tertip-lendiğini söylüyorlardı. Bir "Olseyi Alevi-ler Alevilere yönelik düşmanlık ile açıklar-ken, daha büyük kesimi ise "İslam Alevi-Sünni meselesi değil, devlet destekli faşistlerin, gericiğin saldırıdır." diyor-du. Halkın Sünnilere düşmanlık beslemediğini rahatlıkla söylebiliyorduk. Çünkü herka-sın üzerinde birleştiği bir şey de kardeş-lik. İzzate tutma olacağını düşündüğün-düme yazgılar bile "Hepimiz kardeşiz." di-yorlardı. Köylüler devlete güvenmekle hata yaptıklarını söylüyorlardı. 63 yaşın-

esi: Sivas

CHP'lilerden ANAP'ı başkanına kadar pek çok kirise, olayın başında bakarak yakarak yedi bir pankart asıldığını Malatya'da iki cübbeli genç Azemci'den öldürüldüğü söyleniyor. Katliamın gün-berce önceden planladığı, olaydan bir hafta önceden başlanarak "cinay" çağrısı yapılan bildiriler dağıtıldığı bilinir.

Ayrıca uzun zamandır provokasyon zeminini arıyordu. Katliamdan bir ay önce düzenlenen Grup Yorum konserinden önce de belli bir gerginlik vardı. Şehrin büyük yerinin afişleri donatılması, başta polis olmak üzere bazı çevreleri rahatsız etmişti. Bu arada Alevi halkı oturdugu Alibaba, Gökçeboğaz, Kolej gibi mahallelerde devlet güçlerinin baskısı artmıştı. Özellikle daha önce görünüme yeten deri olayları ve baskın olayları yayılıyor. Yine önemli bir nokta ise Sivas'ta biriken ayarlar. Önce Alevi Dairesi ya da yeni adıyla Özel Kültürel Komutanlığı'nın bağlı birim faaliyetleri geçmişti. Bu faaliyetle birlikte devrimci demokrat kesimin üzerinde baskı artarken, aynı zamanda Özel Harp elemanları tarafından Milli Gençlik Vakfı şubelerinde toplantılar düzenleniyordu. Grup Yorum konserinde bir provokasyon yaşanmadı ama gerginlik sürüyordu. Pir Sultan Abdi'nin gençliğini Bana'dan Sivas'a kaydırılması gerginlik belgini bir şekilde arttı.

Aziz Nesin'in gelmesi ise provokasyon ortamı arayan güçlerin bir bulunuş bir fırsat oldu. Pir Sultan Şenliği egeyen güçler açısından Alevi-Sünni çatışması yaratabilecek daha uygun bir hedefti. Bu noktada Sivas'taki anımsayışa bilimsel bir tercih, bir "pilot bölge". Son bir-iki yıldır yokluk halkı tabanında devrimciler gidecek güç kazanması, halkın devrimcileri yaklaşımları ve kırılganlıkların gelişimini etkisi, olguların bölmesi bir provokasyona başvurması görülmüştür.

KATLİAMIN UTANCIVE KARDEŞLİK

Sivas'ta şu an sessizlik hakim. Ancak katliamın bunalıtıcı etkisi okunuyor yüzlerden. Sünni halk üzgün ve suskun. Provokasyona alet edilmek istendikleri söyleniyor. Alevi halkı ise üzgün ve öksüz. 37 insanın, 37 Pir Sultan'ın diri kalması, devletin en tepesindeki kilerin gencileri korumasına duyulan bir öfke bu. Sivaslılar katliamın utançta sayıyor. "Sivas'tı öldürdükümü söylemekten utanıyor" diyorlar. Bu utanç taşıması gereklerini halkı birbirine kırdırarak isteyenler öldürdükümü söylemişlerdir. "Bizim Alevi-Sünniler arasında bir dayanışmamız yok, hepimiz kardeşiz," diyorlar herke. 160 arsanın 56 olan plakla numaralandırıldığı, bundan daha fazla arsanın da sırada olduğu anlatılıyor. Antalya'dan sebzeye maye almak için giden Sivas plaklı kamyonları mal verimliliği, 58 plaklı araçların sürücülerinin tartaklanarak halden atıldıkları öğreniyor. Alibaba, Gökçeboğaz ve Kolej ma-

hallerinden tek tük de olsa güçler yaşıyor. Buna karşılık başka mahallelerde Aleviler ya da demokrat yapıları insanlar bu mahallelere taşınmaya başlamışlar. Cuma namazları edisi gibi katabilecek diğ. Bunun bir nedeni eğilimli provokasyonlara alet edilmek ordu. Bir nedeni ise kentte yayılan camilerin yakılacağı söylentisi. Demokratların, Alevi halkın yoğun olduğu mahallelerde ise camilerin silah depoladığı söylentisi dolaylı. Bunları Alevi-Sünni çatışmasını körüklemeye çalışan çevrelerin ortaya atığı bili-

niyor. Fakat bu söylentiler ciddi bir etki gücüne sahip değil, pek alıcısı yok gibi.

Sivas; bugün benzer yapıdaki kentlerin, özellikle bir geçiş bölgesi oluşturan Çorum, Tokat, Amasya gibi kentlerin üzerinde oynanacak oyunların "pilot bölge" olarak devrimcilerin politikalarında üstelik ve fedakarlık istiyor. Katliamların önüne geçmek ve halkların bölünmesine izin vermeden devrim saflarına kazanımların bir-böl-yönet politikalarını boşa çıkarmak gerekiyor.

Gerilla Sivas'ta

- Devrimci Sol gerillaları Sivas, Çetinkaya İlçe Jandarma Karakolu'nu bastı. 15 Temmuz gecesi saat 23.00'te karakolu kuşatarak yarım saat süre ile ateş altında tutulan gerillaların kayıp vermedik oldukları öğrenildi.
- Devlet güçleri tarafından herhangi bir açıklama yapılmazken, 20 Temmuz günü Sivas bürozuza telefon eden bir kişi devrimci Sol Karadeniz-Sivas Kiri Gerilla Komutanlığı adına konuşuldu söyleyerek "Çetinkaya İlçe Jandarma Karakolu Ahmet Karlağaç Birliğimize bağlı Avni Turan Müfrezesi tarafından basılmıştır. 12 Temmuz ve Sivas katliamının hesabını somaya devam edeceğiz" dedi. Aynı kişi olay yerine 12 Temmuz ve Sivas katliamlarıyla ilgili iki bildiri bıraktıklarını ve kayıp vermedik oldukları belirtti.
- Baskın eylemi ile ilgili olarak görüşüğümüz bir Çetinkayalı silah seslerinin yarım saat sürdüğü belirlere "Sesler kesişildiğinde istasyona telefon ettik, durumu sorduk. Onlar da karakola telefon etmişler. Karakol komutanı 'Şu anda çok meşgulüz, açıklamamız sırası mı?' diyerek onları terslemiş. Karakolun her tarafı kurşun izleri ile delik deşik olmuş." pekinden konuştu.

"37 Pir Sultan verdik toprağa"

Özlem Şahin, Nuran Şahin, Hüseyin Özkan ve Meltem Özkan. Bu dört genç kız aynı ailenin yüreğinden koparıp, yakıldı. Çankaya'nın Saray Köyü 4 genç selviyi yitirmenin acısını yaşıyor. Ancak Saraylılar sadece dört selvi için değil "37 Pir Sultan" için de yarıyorlar. Köyün bir şehit dağna var: Şehit Şahin. Hepsi bir tutuyorlar. Yegira Özkan'ın teyzesi Ahter Doğan ve eşi İsmail Doğan ile konuşuyoruz: "37 şehit verdik, şimdi yarınlar" diyor Ahter Ana. "37 Pir Sultan verdik toprağa. Ama daha can kırmazsa onları da veriz. Pir Sultanlar bimez," diyor. Isma il Amca "Bu devlet destekli teröristler, 12 Eylül'ün yaptığını da peşin bir teröristler," diye gıyır ediyor: "Bugün memleketin her yerinde gençler in-

sanları öldürüp 'terörist' diyenler en büyük teröristtir. Sivas katliamı bunu göstermektedir. Ahter Ana yeniden söze alıyor: "Değil 37, 307 şehit versek de yitirmeye kaçız. Mücadele edeceğiz, mücadele edenlerin yanında olacağız," derken sevgiyi baktırmış bize, "Sizin yanınızda olacağız bundan sonra. Silahınin faydası yok".

daki dedenin söylediği "Bu devlete gøvenilmmez, kırmanın başka bir şey göstermedir" ömrümüzde," sözleri, aslında köylülerin düşüncelerini yansıttıyordu.

Köylüler artık devrimcilerin, Kürdistan'daki gerillaların verdik mücadeleyi daha iyi anlamaya başladıklarını söylüyor. Devletin karışmasında durabilecek bir çöl olmanın başve ve katliamların devam edeceğini, taviz vererek onurlu bir yaşam kurulmayacağını görüyorlar.

Sivas Halkıyla Dayanışma Komitesi'nin yazarından arından Saray Köyü'ne jandarma baskını
Dayanışma Komitesi'nin köyden ay-

ridığı 20 Temmuz günü daha aradan birkaç saat bile geçmeden Saray Köyü yaklaşık 60 kadar jandarma tarafından adeta işgal edildi.

Jandarmaların baskısına bulunan bağcavuş köylüleri tahdit ederek, özellikle heyetin misafir edilecek evi talan ettiricesine aratmış ve evde bulunan 20 adet Mücadele gazetesi de bağcavuş tarafından yakılmıştır.

Estirilen bu teröre karşı Saray köylülerinin yanıtı netti ve kararlardı: "Onlar, katlienden evlatlarımız için başağışları geliyor. Onlar da bizim evlatlarımız. Ne yaparsanız yapın. Yine gelebilir, yine misafir ederiz."

Tepkiler devam ediyor

TRABZON

Hükümete Telgrafli Protesto
Sivas katliamını protesto etmek için 16 Temmuz günü Trabzon ÖZGÜRDERLİLER, TYÖ-DERLİLER ve aralarında İHD başkannın da bulunduğu devrimci-demokrat insanları siyasi ittidarı telgraflarıyla kınadılar. Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve ŞHP Genel Merkezine çektiler telgraflarda hükümeti katliamdan sorumlu tutarak İçişleri Bakanlığı'na istifa çağrılar. Ayrıca katliamla ilgili gazetemin çektiği özel sayılar, Fatih, Ayasofya ve Beğirli mahallelerinde yoğun olarak dağıtıldı.

ELAZİĞ

Polis Özel Sayıların Peşinde
"Her dinden, her mezhepten, ulustan halkımıza" seslenişlerine tahammülüz olan polis, dağıtılan özel sayıların halkanı geri toplamaya yaktı. Fevzi Çakmak, Yıldızbağlan, Alınbağlan, Esentepe, Kırklar, Sanayi, Yenimahalle, İzetepa ve Mustafaapa mahallelerinde özel sayıların yaygın bir şekilde dağıtılmasından sonra Elazığ polisi büro çalışanlarımız ve okurlarımıza yönelik bir saldırıya geçti. Ancak operasyonlara rağmen özel sayıların yine dağıtılmasına devam edince polis bu sefer özel sayıların dağıtıldığı bölgelere baskınlar düzenledi. Panzerlerle mahallelere giren özel timler, sivil ve resmi polisler bu kez de tek tek özel sayıların peşine düştü. Toplayabildiklerini yakarak, halka ulaştırmasını engellemeye çalıştılar.

SAMSUN ve ÇORUM

Özel Sayıların Halka Buluştu, Savunuldu
Samsun'un Çiftlik Caddesi'ne ile ilanlarımız halkı duyarlılığı çağırırken, Modern Pazar, Rağadevi ve İstasyon mahalleleri ve pazarlarında özel sayıların halka edile dağıtıldı. Halk dağıtılan özel sayıları ilgiyle karşıladı. Çorum'da dağıtılan binlerce özel sayı ile burjuva basınının ördüğü sansür ve yalan duyusun ötesindeki gerpelden halkı ulaştırdı. Miloni gecesinde mahalleleri, Yeni Mahalle ve Hastane bölgelerinde özel sayıların fagizme karşı savaş, halklara kardeşlik çağrısı oldu. Bu arada İstasyon mahallesinde de özel sayıların dağıtılan iki okunmuş, gözaltına alınarak, siyasi bueyeye götürüldüler. Okurların karşıladıkları savcılığa da özel sayıların halklığını ve meşruluğunu savundular ve serbest bırakıldılar.

FRANSA

FRANSA'da Katliam Açık Grevi ile Protesto Edildi
Paris Cezaevinde bulunan Devrimci Sol tarafların yaptıkları açık grevi ile Sivas katliamını, Kürdistan'da yaganan katliamları ve yargısız infazları protesto ettiler. Devrimci Sol tarafların 14 Temmuz'tan itibaren 5 günlük açlık uyarı yaptılar. Çabavinde değişik ulusal derişler uyarı tasuakları açık grevine destek verdiler.

Kürdistan'da "taş üstünde taş bırakmamak" oligarşinin çözümsüzlüğüdür

Kürt halkı topyekün bir imha ile karşı karşıya. Var olan sessizlik kırılmadık. Böylesi bir saldırı ile çözüm arayan oligarşiye, Kürt halkıyla birlikte olunduğu gösterilmelidir.

Kürdistan'ın dört bir yanında devletin sürdürdüğü katliam ve yok etme "operasyonları" yeni değildir. 193 Martı ortalarına kadar savaş gerilla ve devlet güçlerinin karşılıklı mücadelesi şeklinde devam ederken, bu tarihten itibaren PKK'nın 2 aylık "ateşkes" bile tek yankı devlet saldırılarını çekine bürünen devam etti. "Ateşkes"le devletin boğuşu bir "jest" belkedi PKK.

Devlet güçleri birakılmı ateş kesmeyi, "ateşkes"in verdiği avantajla saldırı ve katliamlarını aralıksız sürdürdü. "Ateşkes" boyunca yurtseverler bir tek kurşun bile sıkmazken, bilindiği kadarıyla devlet güçleri tarafından yaklaşık 110 gerilla öldürüldü, 50 çok yakalı-yokla, binlerce köylü zorla göçe ettilerdi. Halikant 25 civarında insan kontrolden ve kontrolden insan yitirdi. "Ateşkes"le Hıncı ilçesi tarafından katledildi. Yapılan operasyonlarla birer can gözetilme alınıp yoğun işkence-lerden geçirdi. Büyük çoğunluğu tutuklandı.

En son Botan bölgesinde 13 gerillanın katledilmesi üzerine buza misilleme yapan PKK'nın Bingöl'de 33 eri öldürmesiyle "ateşkes" resmen bitti. Devlet güçleri saldırılarını sürdürürken Çiller hükümetinin güvenoyu almaması, birlikte MGK'nın kararı olan topyekün savaşın boyutlandırılması ve iş ayırlanma kadar bu sorunun bitirilmesi (ki, bunu başarmayacaklarını kendileri de biliyor) en azından etkisizleştirilmesi hedeflendi.

MGK'nın içinde "mili mutabakatla kendi içinde birliği sağlama oligarşi, basın-yayın organları aracılığıyla Kürdistan'da "terörü" nasıl yok etmeye çalıştıklarını propagandasını yapıyorlar. Yagadçim'in güleride tüm hırsıyla savaşta bir yandan dağlar bombalanıyor, ormanlar yakılıyor, köyler boşaltılıyor, gerilla-köylü katliamları sürüyor. Kongreli provokasyon eylemleriyle köylere, yaylalara saldırıp, çocuk-çocuk demeden insanları katliyor.

Diger yandan da şehirlerde oturan Kürtler potansiyel suçlu sayılıp, her fırsatta gözetilme alınıyor, işkence görüyorlar. Ezine'de (Çankale) olduğu gibi Kürtlere karşı Türkler harekete geçirilip yeni katliamlar hedefleniyor ve Kürtler buralardan da zorla göçe ettirilmek isteniyor.

İktidar yetkilileri tüm bu saldırılarını perdelemek ve halk kitlelerinde bilinc çökürtebilmek için Başbakan'dan, bakanlardan kadar bölgede göçlere gösterilen girişimler, sadece halkın sorunlarına sahip çıkarak görünenek, ekonomik yatırımlardan söz ediyorlar.

Devlet "Kürdistan'da taş üstünde taş bırakmayacağım" diyor. Ateşkes bitiminde, Kayseri İndime Tugay'ından ve Bolu Dağ Komando-su'ndan bölgeye özel birlikler kaydırıldı. Diyarbakır'daki 7. Kolordu, Diyarbakır, Bingöl, Muş bölgelerine, Erzurum'daki 3. Ordu'ya bağlı birlikler Ağrı ve Doğubayazıt'a; Hakkâri Dağ Komando'larına bağlı birlikler Şemdinli, Çukurca, Beytüşşebap'daki sınır bölgelerine yerleştirildi.

Kürt savaşçı için bunlar yeterli görülmeye olmalı ki, özel hareket timleri, Hava İndime Birlikleri'nden oluşan komando ve köy korucularıyla takviye edildi. Süper Cobra helikopterleri, Scorsky helikopterleri ve zırhlı araç spargisleri verildi. MGK'nın verdiği birfingde bölgedeki asker sayısı 140 bin olarak açıklandı. İşte tüm bu hazırlıklı, yığınakları, bugün tüm hırsıyla süren saldırı ve katliamlar için. Kürdistan'daki yükselen mücadeleyi bastırmak için.

Günlük basını "Hareket Cud'de Bağlı" başlıklarını attığı son saldırı 12 Temmuz'da Cud'nin yoğun bir şekilde bombalanmasıyla başladı. Giderik geneliten saldırı Cud, Gabar, Narnaz ve Tanin dağlarını içine alacak şekilde devam etti. Kamuyuuna gülerice Gabar, Narnaz, Tanin üçgeni bombalanıyor, teröristler kısırları meşaleleri yandı. Dağlar dört bir taraftan F-104, F-5 uçaklarının yanı sıra süper Cobra helikopterleri ve Scorsky'lerle yoğun şekilde bombalandı. Genelkurmay Başkan'ının "500 librek bombalar kırkayıcılar". Bu saldırılara hiçbir canlı dayanmazsa, taş üstünde taş bırakmıyor" şeklindeki açıklaması saldırının boyutunu ortaya koyuyor. Buralara yapılan yoğun bombardımanlar Yüksek ve çevresini de içine alacak şekilde gerçekleştirildi.

Kürdistan'ın bütün dağlarını hedefleyen saldırı giderik yayılmaya, daha geniş alanları etkisi altına almaya başladı. 16 Temmuz'dan itibaren Bingöl-Genç hattı peşpeşe ve sistenli olarak bombalandı. Bu alan daha sonra Bingöl-Erzurum sınırındaki Şeytan Dağları'na da içine alarak, Bingöl-Elağzı, Bingöl-Dersim hattına doğru yayıldı. "Operasyon" Serhat bölgesine de içine aldı kısa sürede. Ağrı ve Tendürek dağlarında da yoğun bombardıman başladı. Diğer taraftan Nuhak-Engirak dağları da bundan nasibini aldı.

Bingöl'ün Genç ilçesi sırtı kesiminde özünlüke Licalar ve Şarfaletti dağlarında yoğun bombardımanla tabi tutuldu. Genç ilçesi ile Selvi nahiyesi arasında kalan ormanlık bölge kardan ve havadan hanel bombalanıyor. Askar bölgeye karpu kurdu. Bitlis'in Kemerteppe bölgesindeki ormanlık arazi ise sadece bombalanmakla kalmadı, uzun menzilli silahlarla da atardılar. Bitlis'e 30 km uzaklıktaki ak tağarında kaplı Tuz ormanları bölgesinde 19 Temmuz sabahı saat 5.00'te başlatılan operasyon Jandarma Asayış Bölge Komutanı Korgeneral Necati Özgen tarafından yönetildi.

Dersim'de 5-20 Temmuz tarihleri arasında Ber Dağı, Jıl Dağı, Vartnik Yedisi ve çevresinde dağlar belirsiz anıllarla uçak ve helikopterle yoğun olarak bombalandı.

Kürt halkını topyekün imha operasyonları tüm hırsıyla sürüyor. Dağ taş bombalanırken, kadın, erkek, çocuk demeden katliam yapıyor.

Malayana'nın Doğansehir ilçesi ile Adıyaman arasında bulunan ormanlık alan şimdi özel tim taraflarından kasılıyor. Batı'da da "Planlı Yaz Harekati" uyarınca ormanlar yakılıyor.

Ne de olsa Genelkurmay'dan direktif almıyorlar ve "taş üstünde taş bırakmayacakları, her yeni yapıp yıkacakları". Hedefi bulup bulamaması, rastgele insan, her türlü canlı varlığın yok olması umurlarında değildir. Onlar için halka karşı göç gösterisi ve genitallara "derslerini vermek" her şeyin üstünde geliyor.

Dağların bombalanmasıyla yönelik saldırıların, yapılan sava boy gösterisine rağmen aslında ifyaka olduğu yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Kandırlı da yapılan açıklamalarda bunu itiraf etmek zorunda kalıyorlar. Gerillanın hareketli olduğunu ve sürekli bombaladıkları hedeflerini değil "kaktıları" ni belirtmek zorunluluğuna duşuyorum. Sürdürülen bu operasyonlar insanı ansayın yönü ön planda tutularak kamuyuuna genişletiliyor. Ancak gazetelede ne yanan ormanlardan, ne ölen hayvanlardan, ne tahrip olan tarım alanlarından, ne de zarar gören köylülerden, göç zorlanan, katledilen köylülerden bahsediliyor.

Boşaltılan Köyler, Kesilen Yollar, Yayla Yasakları...

Devlet güçleri son saldırıyla birlikte Kürdistan'da onlara köylü yakıp-yokla bombeladı. Köylere sağ kalan köylüler de göçe zorlandı. Öyle ki, köylüler göçe kez evlerini, eşyalarını yanar duruma bırakarak, enalılar kur kurtarp Diyarbakır'a ya da benzeri kentlere yavaş doğru Adana, Mersin, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlere göçe ettiler.

Kürdistan'da son iki yıl içinde 500'ü aşkın köy boşaltıldı. Bir yandan sınır bölgelerindeki köylü boşaltırken, diğer yandan kendi inşaatlarında olmayan (koruculuğu kabul etmeyen) yavaş stratejik olarak gerilla ile direkt yavaş dolaylı ilişkisi olduğu düşünüldü, hatta "ileride gerilla gelebilir" dedikden tüm köylü boşaltılıyor. Köylüler kendi denetimleri altına alabilecekleri merkez-stratejik köylü oluştup orada bir araya getirmeye çalışıyorlar. Bunun somut örneği Kulp ve ilçelerin köylülerine tanıtılmıştır. Son MGK toplantısı sonrası bu politika daha da pervasız bir şekilde uygulan-

maya bağlandı.

9 Temmuz-19 Temmuz tarihleri arasında sadece Erur, Cizre, Mazıdağı, Uludere, Kulp ve Hizan'da onlarca köylü baskın yapıldı ve 13 köylü kadın köylüler göçe zorlandı. 12 köylü en kısa sürede boşaltılması için köylüler tehdit edildi. Septantıgı kadaryla 8 köylü öldürüldü, birçoğu yaralandı. Yukarıda sadece birkaç örneği verdiğimiz köylü baskın ve boşaltmaları Kürdistan'ın her tarafında yoğun şekilde devam ediyor.

Botan, Garzan, Serhat bölgelerinde birçok ilçe ve köylerin zaman zaman da bağlantıları kesiliyor, gınc-çığklar yasaklanıyor. Yorum arama tarımları sürdürülüyor. Örneğin, Dersim-Erzincan karayolu uzun süreli, yeni belirsiz aralıklarla ulaşım kapalı tutuluyor. Gelen-giden aralı kontrolöden geçirilerle gerekcesiz bekletiliyor. Erzincan yolu üzerinde bulunan Pülümür ve Nazımye ilçelerinde devlet güçlerinin yoğun denetimi nedeniyle araçların saat 15.00'ten sonra yollarna devam etmelerine izin verilmiyor. Ovack ilçesinde operasyonlar aralıksız sürdürüldüğünden günün büyük bir bölümünde gidig-gelelere izin verilmiyor. Ovack yolu üzerinde bulunan Karşılar Karakolu çevresindeki ormanlık alan yakıldı, karakolu güvenliğini gerekçe gösterildi.

Devlet güçlerinin bapvurduğu yöntemlerden bir de karakollar çevresine ve rastgele yerlere mayın dökmek ve bu yolla katliamlarına yenilerini ekmek. Bu uygulamaları sonucunda son olarak Perveri ilçesi yakınında 10 köylü denim mayına çarpan astıkları dört kişi öldü. Sason'da bir trafikörün mayına çarpması sonucu iki kişi ölürken bir kişi ağır yaralandı. Dersim-Ovack ilçesine bağlı Cevizdere Köyü Karakolu'nun 1,15 kilometre çevresine döğenen mayın, hayvanlarını öldürmeye götüren köylülerden Mesude Çilgin ve Fatma Çilgin'in yaralanıp, hastaneye kaldırıldıkları nenden oldu.

Gerillanın köylülerle bağlantısını kesmek için Kürdistan'ın birçok yerinde yasa yasakları konuyor. Dersim, Ağrı, Malatya, Hakkâri yasagın en yoğun uygulandığı yerlerin başında geliyor.

Kürt halkı topyekün bir imha ile karşı karşıya. Var olan sessizlik kırılmadık. Böylesi bir saldırı ile çözüm arayan oligarşiye, Kürt halkıyla birlikte olunduğu gösterilmelidir. ☐

Yanlış eylem çizgisi üzerine

Bugün düşman, psikolojik savaşta daha fazla ağırlık veriyor. Bunun için özel kurumlardan, birimler oluşturulurken, bunun yanında kitli iletişim araçlarını bu yönde en iyi biçimde kullanımlarını yapıyor. Devrimciler, ilerici ve yurtseverlerin inhanası, halktan tecrübi için her tür provokasyon yapıyor.

Bugün devletin "psikolojik savaş" diye adlandırdığı kirliliğin önemli araçlarından biri provokasyonlardır. Provokasyon zinciri toplumdaki çeşitli ayrıntıların körüklenmesi, devrimcilerin kitleler nezdindeki saygınlığını yok edecek eylemler düzenlemeye başlıyor. İşte bundan dolayıdır ki, devrimci eylemler bugün her zaman-kinden daha açık, net, hedefleri belli ve mesajlarıyla halkları bilgilendiren bir çizimde olmalıdır. Düşman devrimciler arasında fark halkın gözünde hiçbir tartışmaya yol açmayacak bir kesinlikle ayrt edilmelidir.

Kürdistan'da savaş boyutlanmaktadır. Gazete sayfalarını hemen her gün PKK'nın eylemleri ve oligarşinin gerillaları, halka yönelik katliamlar haberleri dolduruyor. Bu haberlerde çocuklardan yaşlılara kadar ölmüş listeleri sıralıyorlar. Halka hiçbir aynın gözetmeksin saldırıdan olgıdır, kimi katliamların PKK'nın işlerine yiyor. Ancak ki, PKK çemişti eylem çizgisiyle böyle bir zemini yaratmıştır. Bugün de olumsuzluk bu tip durumlarla PKK'nın "yaptık ya da "yapmadık" biçiminde bir açıklama yapmaması sürüyor.

Yasadışı süreçte bazı hain eylemlerin dost güçlere, hangerilerin kontrolgilları atıldığı konusunda, değil halkın, devrimcilerin bile püpheye düşmesi çok konusudur. Düşman bu tür eylemleri oldukça iyi kullanıyor. Bu ortamı ortadan kaldırarak her şeyden önce yurtseverlerin sorumluluğundadır.

Devrimci eylem çizgisi konusunda bir kez daha yineleniyor. Oligarşinin saldırı kurumlarıyla her geçen gün halkı yalana boğması karşısında, devrimci eylemlerle karşı-devrimci eylemler arasında çok daha kalın bir çizgi çekilmelidir. Böylelikle oligarşinin provokasyonları yaratacağı alanı daraltılacak ve düşmanın tehlikesinde daha tereddütsüz olacaktır. ☐

Bir yargısız infaz da Mersin'de yaşandı

Mersin (Mücadele)-Mersin Valisi Çetin Birmeğin yaptığı basın açıklamasında "Mersin'deki bütün Kürter te-öristi" demesi ve kongreli uzanması Binbaşı Cem Ersever'in Mersin'de bulunması ve şehrin kontrolgilları eylemleri için pilot bölge seçilmesi Mersin polisi de harekete geçirdi.

19 Temmuz günü saat 16.00'da Yenipazar Mahallesi 747. sokakta bulunan bir eve baskın düzenleyen Mersin Emniyeti Terörle Mücadele Şubesi polisleri 3 kişiyi katletti. Katledilenlerin Fahrettin Aksoy ve Resat Erbayrak'tır. Katliamların ardından oğru, evde misafir olarak bulundukları, üçüncü kişinin ise Kemal kök adlı PKK gerillası Fuat Yeraltı olduğu öğrenildi. Çıkan çatışmada İstihbarat Şubesi başkomiserlerinden Ramazan Yılmaz da ölü. Komiser Halil Yedidün ise ağır yaralandı.

Çatışmadan sonra polis Kürterin yoğun olarak yaşadığı mahallede baskınları arttırdı. Yenipazar Mahallesi'nde yaklaşık 300 kişiyi gözaltına alan polis baskın düzenlediği evleri de yağmaladı. Evlerde bulunan elektronik eşyaları kırarak, kadınlardan altılarına ve buluculu paralarına da el koydu. Olayı protesto eden Demirtaş Mahallesi esnafı kepenk kapattı. Cezaneleri almak için hastaneye gelen aileler de gözaltına alındı. Mersin İZEP yönetimi de yaptığı yazılı açıklamada "Sokak infazları, kırılmalar ve katliamlar bizzat devlet görevlileri tarafından Kürter halkını sokmıyıcı bir organize edilmektedir." diyerek gerçekleştiren infazı kınadı. ☐

Adana'da polis Kürt halkını yıldırma çalışıyor

Polis Adana'da katliamlarını sürdürüyor. 27 Haziran'da Ahmet Poyraz sokak ortasında katledildi. 2 Temmuz'da Hasan Kutlu ve Fahri Çelik adlı PKK gerillaları sağ yakalandıkları halde infaz edildiler. Halk kepenk kapatma ve oturma eylemleriyle katliamları protesto etti.

Adana (Mücadele)-PKK'nın tek tarafı ateşkes" ilan etmesi Adana'da Kürter emekçilerinin eylemlerinde bir durgunluk yaratarak, polis de insanları ezeltmeye baskılarını kısmı oranda azaltmıştı. Polis, bu süreçte Kürter emekçileri üzerinde terör estirmeye cesaret edemediği gibi terörü yaratan bir de değil, PKK'dır" yalanlarını yaymaya çalıştı. "Ateşkes" süresinin bitmesiyle Kürterin yoğun olarak halkı yaşadığı mahallelerde polis baskıları eskide oranda daha da tırmadı. Bu tür düşünceler, cenaze törenlerine saldırarak, insanları gözaltına almaya, daha sokak ortasında katletmeye başladı.

Bir süre önce Kürdistan'daki katliamların protesto etmek için Kürterin yoğun olarak yaşadığı mahallelerde esnafın kepenk kapatmasıyla baskıların yoğunlaştırıldığı polis, 27 Haziran'da Ahmet Poyraz adlı bir Kürter emekçisini sokak ortasında katletti. Kimlik kontrolü sırasında sivil polisler tarafından katledilen Ahmet Poyraz 28 Haziran'da yapılan cenaze töreninde de polis saldırısı, onlarca insanın gözaltına alındı.

Bu olayın hemen ardından 2 Temmuz'da Şehit Ertuğrul Akbay Mahallesi'nde Hasan Kutlu ve Fahri Çelik adlı iki PKK gerillası polisler tarafından sağ yakalandıkları halde infaz edildi. Katledilen iki gerillanın cesetleri 3 gün morgda bekletildikten sonra polis tarafından Adli Tıp Kurumunda kayıtlara girdi. Gerillaların cenazelerinin kaldırılmasını protesto etmek amacıyla Obalar Caddesi'nde oturma eylemi yapan binlerce insanın üzerine polis panzer ve otomatik silahlarla saldırı. Sonuç, yüzlerce insan gözaltına alındı, onlarca yaralandı, bir kişinin ayığı panzer altında kalarak

Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Denizli, Barbaros. Kürter halkını yaşadığı bu mahallelerde panzerler, çevik kuvvet arabaları hiç eksik olmuyor...

ezildi. Bu gelişmelerden sonra polis Kürter emekçilerinin yaşadığı mahallelere, sokaklarına kadar panzerlerle girerek rastgele ateş açmaya ve insanları tedirgin etmeye çalıştı. Polisler etrafa rastgele ateş açması sonucu bir çocuk başından yaralandı. Polis özellikle Dağlıoğlu ve Gülbahçesi mahallelerinde terör estirmeye devam ediyor. Her gün sokakları ve caddeleri tutarak kimlik kontrolü yapıyor, güpheli gördükleri insanları gözaltına alıyor. Bu mahallelere uzanan ana caddelerde silahlarla nöbet tutuyorlar. Her gece bu mahallelerde panzerlerle girerek, etrafa ateş açıyorlar. Bu baskılardan dolayı insanlar gece saat 21.00'den sonra sokaklara çıkmaya cesaret edemiyor. Kürter emekçileri bu baskıları "Bunların amacı Kürter halkını mücahedelesini engellemek ve gözdağı vermektir. Böyle yaparak bir yere ulaşamayacaklar. Baskılar mücadelemleri engellemeyecek, aksine güçlendirecektir." şeklinde değerlendiyorlar. DEP İl Başkanı Müslüm Kurucu ise baskılara yönelik olarak "12 Eylül sonrası Kürter halkının üzerine yoğun bir baskı söz konusudur. Sürünen altında insanları indirilmeye çalışılıyor. İnsanları öldürüyorlar, cenazelerini bile ailelerine teslim etmiyorlar. Terör uyulayarak insanları sorularından uzaklaştırma çalışıyorlar." dedi.

Tim bunları yazı hariz Harizan ayında Adana'nın Barbaros Mahallesi'nde PKK'nın elektrik trafosuunu bombalamaya eyleminden sonra ma-

halleye bir hafta süreyle elektrik verilmeli. Kürter emekçileri elektriksiz bırakılarak yıldırılmaya çalışıldı. Bu konuda Kürterin yetkililere yaptığı tüm başvurular sonuçsuz kalırken, kendilerine verilen tek cevap, "Bu trafoya yabancı ükeden getirildi. Şimdi tamir etmeniz mümkün değil, çünkü gerekli cihazlar burada bulunmuyor." oldu. Halkta yoğun tepkisi üzerine bir hafta sonra trafoya takmak zorunda kaldılar.

Kepen Kapatma Esnafı

Polis Baskısı

Kürdistan'daki baskıları ve Ahmet Poyraz'ın kayıtlı olarak katledilmesini protesto etmek amacıyla kepenk kapatma esnafı polis baskı yapmaya başladı. Kürter emekçilerinin yoğun olarak yaşadığı Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Denizli, Barbaros mahallelerinde kepenk kapatma yaklaşık 100 kadar esnafı polis tek tek dışarak "Siz onlar için 3 gün kepenk kapatınız, bizim için de bir hafta kapatacaksınız." diyerek zorla kepenk kapatıyorlar. Bu baskıları sadece Kürter emekçilerine değil, onlara destek amacıyla kepenk kapatma Aramekçilerine de uyguluyor. Karacaoglan Caddesi üzerinde bulunan ve çoğunluğu Kürter esnafının oluşturduğu, "Bıpaşan" olarak bilinen çarşıya 25 Haziran'da 150 dolayında polis baskın yaparak "Faturamız mal satırsunuz" gerekçeyle esnafın 500 milyonluk elektronik eşyasına el koyarak, bu dükkanları zorla kapatmaya çalıştı. ☐

Pertek'te polis halka gözdağı vermeye çalışıyor

Elağöz (Mücadele)-Mersin'den yükseldiği şehitler halkı sindirmek ve katletmek için yapılan saldırılarla giderek artıyor. 12 Devrimci Sol gerillasının öldürülmesi, halk üzerinde korku, sindirme duygularını değil, mücadeleyi duygularını artırmıştı. Bu da düşmanın hoşunu gıtmıştı.

Cezelise "Hoşgörülmüş savaş"la bağlantıların ortadan kaybolması Derinim bölgesinde de hissedilmeye başladı. 16 Temmuz günü saat 12.00 aralarında Pertek ilçe merkezindeki yo-

ğun silah sesleri, halkta tedirginlik ve korku yarattı. Görünüşte ki grup arası "patlama" izlenimi verse de, bunun bir "patlama" olmadığı, devlet güçlerinin tek tarafı ateşi olduğu kısa sürede anlaşıldı.

Başlangıcı, resmi binalara ateş eden bu grubun geneli olduğu zan edildi. Ancak devlet güçleri ve bilecek ateş, ediyordular. Ksa bir sesizlikten sonra, bu sefer rastgele havai fişeklerle ateş ediliyordu. Mermilerin çoğu evlere isabet etti. Cam-

lar kırıldı, kimi evler hasar gördü.

Olaydan sonra, "Devrimci Sol gerillaları bast" söylentileri bilinci olarak yayıldı da halk geçceği gözleriyle gömü, saldırıların tanınması. Bu saldırıdan aşırı açık: Halka gözdağı vermek, sindirmek... Ama ne-reyde kadar?

Olayı yandan, benzer durum Elağöz'da yaşanıyor. Bölgede halk, havaların gevresinde ve Yazın'da duydun silah seslerinin provokasyon olabileceğini söylüyor. ☐

Kitlelerin sesi daha yüksek çıkıyor, görev devrimcileri bekliyor

Egemen sınıfların karşı karşıya kaldıkları açmazların boyutları giderek büyüyor. Oligarşi içindeki devrimci bir türle geridenlediği gibi, yasa dışı, anti-terör yasaları, katliamlar, sürgünler, saldırılar devrimci mücadeleyi, kitlelerin hareketliliğini ve dayanışmasını engellemiyor. Bugüne kadar uyguladıkları her politika iflas etmiş durumda. "Değirmen" adı altında "yeni arayışlar" başlatırlar da, dönüp döşer yeni politikaları uygulamak zorunda kalıyorlar. Tek bir farkla ki, şiddet ve terörleri her geçen gün artıran, psikolojik savcılar da fazla aktif veriyorlar.

MGK toplantıları, basına yönelik baskılar, partilerarası uzlaşma çabaları ve psikolojik savcılarla yeni tedbirlerin temelinde şiddet sözünü var. Moda deyimle her şey "askere havale" edildi.

İktidar gücünü sokmaya başladığı tüm uygulamaların emekçilerin önüne barikat kurmaları amaçlarını, başta da devrimci hareket ve Küt ulusal hareketi- ni birinci dereden hedef alıyor. Ülkemizde sınıf çelişkisi daylıdır ve bu, çarşılar ne de yeni dışer devrimci mücadelesini ve halk muhalefeti yükselişini durduruyor. Olgarşinin Sivas katliamı ya da kamu emekçilerinin verilen komu zararları gibi uygulamalar karşısında değişik toplumsal katmanları kendi talepleri doğrultusunda hareket ediyorlar. Halk adına emekçilerin bir kısmı örgütsüz ve geri düzeyde de olsa, kendilerinin de gelipse bu emekçilerle bir toplumsal bilinçlenimin varlığını işaret ediyor. Derinleşen ekonomik krizin etkilediği kitleler aktif eksiye göre daha çok bedel ödemeyi göze almaya, daha boyutları deneylere girmeye hazır hale geliyorlar. İrfi ulfaki kitle emekçilerin kusa sürede geri bir emekçi kitesine yayılabildiği gibi, önderlik edilebildiği bu emekçiler aynı zamanda hızla radikalleşme eğilimi de taşıyor. Toplumdaki bu dinamizm devrimci boyutlar.

Devrimci hareketin 1990'dan itibaren silahlı mücadele temelinde büyümesi ve her tür baskı, baskı, katliam ve iş düşmanla rağmen aynı olmaları sürdümse, toplumun en öcra köşelerine kadar kök salmasını yaratırken, kitlelerin giderek politize olmasını ve suskunlukları çıkarak daha nitelikli bir potansiyelle dönüşmesini sağladı. Bunun yanında Küt ulusal hareketin yıllardır sürdüğü mücadele aynı etkiye kitlelerde toplumsal olaylara karşı bir duyarlılığı ve bilinci oluşturdular.

İste oligarşi talepları ve böyle düşünmeye zorlayan da bu durumdur. Gelecekleri ve çıkarları içinde tehlikeyle karşılaşacaklardır.

Olgarşinin krizli kaynakları, ne bu iktidarda ne de daha önceki iktidarlarda. Açmazının kökleri bu ülkenin toprakları derinliklerinde mevcuttur. Kapitalizmin iş dinamizminin zayıf oluşu, egemen sınıfların güçsüzlüğü ve emperyalizmle olan ilişkiler geniş emekçi kesimlerinin yavaşladığı bir yileşme sağlayamayacağı kadar Küt halkının en doğal ulusal taleplerini bile karşılamaktan uzaktır. İste çıkarmın kaynakları budur.

Kitle Potansiyeli Politize Oluyor

Son süreçte emekçi kesimler içerisinde dört bir yandan yayılan büyük bir hu-

Kitlelere doğru yöntemlerle gidildiği, onlarla ilgilendiği, sorunlar ve çözüm yolları anlatıldığı ve devrimci önderlik yapıldığı zaman kitlelerin rahatlıkla harekete geçtiğinin örneklerini yaşadık, gördük. Öyle ki kitleler devrimciler kendilerine ulaşabildiği anda yapılan çağrılara ve devrimci mücadeleye sessiz kalmıyorlar. Ancak bunu sağlamak kendiliğinden, durağan bir çabayla değil, kitlelerin eğitilmesinin önemli kavramı, bunun için programlar oluşturmuş bir anlayışla mümkün.

zursuzluk ve kendilerini ifade etme eylemlerini özkim geçirdiği kitlelerin "artık yetki" deme potansiyelini taşıdığı gösterdi. Olgarşinin krizi ve krizini çözmek için uyguladığı politikalar kitleler nezdinde hareketin geçiminin de meşruyetini zeminini yaratmıştır. Halk kitleleri onca baskı ve yasağa, engellemelere ve saldırılara rağmen halk anlayışlarını artırmaktalar. İktidara ve sisteme olan tepkileri ortaya koyan kitleler iktidara karşı halkın kendisi bir direnişin ve meydan okumasının potansiyelini taşıdıklarını gösterdiler.

Kitle emekçileri bugün duşun da fazla politize olmuş durumda. Sivas katliamı karşısında iktidarı demagogik çarpıtmalarına rağmen, yüz binler katliamın asıl kaynaklarını göstermek sokaklara döküldüler ve "Kati Devlet" sloganını haykurdular. Memurlar ekonomik hak talemlinde yükselttikleri mücadeleye katılmaya protesto temelinde bir eylemlilik içerisinde dördiler.

Kitleler hiç de bazi sol anlayışların ifade ettiği gibi "geri, suskun" ve sadece "ekonomik temelde" olduklarını yalanlar. Sivas politik nitelikli talepleri ve protestoları gerektirdi. Kitlelerin bilincinde ekonomik hak alınması politik hak alma mücadelesinden geçtiği daha iyi sekillendiriyor. Birçok örnek aşkayla mümkün, hak ve özgürlük mücadelesinin ortaya çıkardığı mücadele biçimlerinde bu durumu görülebiliyor. Eylemlerin politize olmasının önüne geçmek için her tür baskı yöntemleri denememisin karlı etmeyeceği görüldü. Bugün kitlese eylemlerinin sığırma yapmasını özetinde, kitlelere gelen bir bilinçlenme sağlayacak kopulları da ortaya çıkıyor bir gerçektir.

Devrimciler Mevcut Durumu İyi Değerlendirmiyor

"Kitleler içindeki galgarmızı ve etkideki deima genişletmek ve giddetlendirme görevimizdir. Bunun yapmasını bir sosyal-demokrat, sosyal-demokrat değeri. (...) Düzenli ve devamlı bir şekilde çalışmamız hiçbir gün, çevre veya kol bir sosyal-demokrat örgüt olarak nitelenemez." (Lenin)

Bugün kitlelerin mevcut durumu karşısında devrimciler daha büyük ve önemli sorumluluklar beklemektedir. Mevcut koşulları bilecek kitlelere rehber olmak ve onların haklı taleplerini biçimlendirmek için bu durumu iyi değerlendirmelidir.

Unutmayalım ki, hak ve özgürlük mücadelesi kitleleri eğitmenin en iyi okuldur. Yıllardır kitle üzerine onlarca teştir

yapanlar bu gerçeği görmek istemiyorler. Ama devrimci mücadele kitleler bu okul içerisinde bilinçlenerek bugünkü mevcut ortama yaratılır.

Kitleler kazanmak ve başarmak için ne yapmaları gerektiğini; devrimciler ise daha fazla kitlesel olmak ve örgütlenebilmek, kitlelere canlı sıkı bağlar kurmak, mücadeleyi daha da büyümek ve etkili hale getirmek için neler yapabileceğini anca bu okula öğrenebilirler. Bu anlayışla en iyi reçete mücadelesini bizzat kendisidir. Son bir ayık kitle hareketliliği ve mücadelesi bunun göstergesidir.

Sorum kitlelerin politize edilmesi için, tüm enerjilerin kullanılması, kitleler nezdindeki karşı buluncilerin ortadan kaldırılması, iktidarı hedefli bir anlayışın kitlelere verilmesi ve çalmak kitlelerin burjuva partilerle yedeklemesine izin vermemektir.

Bunlar yapıldığı noktada; yani kitlelere kendi hak ve istemlerine sahip çıkmanın ancak mücadele ile kazanılması bilincini verildiği, kitlelerin harekete geçme konusundaki korkularını aşmaya aşama, ortadan kaldırıldığı ve halkın güncel taleplerini yakaladığı ölçüde, kitlelerin kitle emekçilerinin daha etkili, politize ve örgütlü hale gelmesi için leri adımlar atılabilir.

Bugün ortaya çıkan mevcut moment, devrimciler böyle görevler yüküyor ve kitleselleşmenin de yolu açıyor.

Bugün kitle emekçilerinin, içinde organize bir faaliyet barındıra da kendiliğinden bir hareketi de ifade ediyor. Örneğin kamu emekçilerinin 15 Temmuz versası etkinliklerinde, bire bir kendiliğindenlik hakim olmasa da, kitlelerin harekete geçmesindeki duyuruların çok açık gerçektir. Bu anlayışla kendiliğinden bir patlama potansiyeli taşıdıkları ortaya çıkıyor.

Kitle hareketleri ve kitle mücadelesinin başarısı, devrimcilerin kitleleri ne ölçüde politize ettiği ve doğru politize uyguladığı ile orantılıdır. Bugün kitlelere doğru politize taşıyabildiği ve ekonomik bilincin politize bir bilince dönüştürüldüğü; kitlelere kavratılabildiği anda devrimci mücadeleye her boyutla leri mevzilere doğru hareket edebilecekler. Ki bugün oligarşinin "topyekün savaş" adı altında gelen bir saldırıya bağlatıldığı gözönünde bulundurulursa, mevcut kitle potansiyelinin örgütlü ve politize edilmesi daha bir önem taşıyabilmektedir. Saldırıları ancak kitlelerin oligarşinin karşısına çıkarmakla bertaraf etmek mümkündür.

Unutmayalım ki iktidarı her tür halk desteğini yitirdiği, kitlelere ciddi anlamda

vaatleri dahil bulunmadığı, ayakta kalmak için sirtını açmış ABD'ye ve tekelere dayadığı gizli emre göre bugünkü sürece, devrimci mücadelesinin gelipse ve kitlelerin bu gelişme içerisinde kanalizasyon içinde her tür nesnel koşullar vardır.

Görev, ortaya çıkan bu durumu daha üst platformlara çıkarmak, tüm halk ve tabakaların birleşik mücadelesini yaratmaktır. Bunun için kitlelerin ekonomik, demokratik, siyasi hak istemlerini pratikte döken devrimci politikaların önünü daha çok açmalı, daha örgütlü ve radikal bir hale dönüştürmelidir.

Devrimci anlayışın politikalarını, sloganlarının kitleler tarafından kabul görmesinin önemli yadsınmasıdır. Grevler, yürüyüşler, açlık grevleri, yüz binlere varan kitle gösterileri, kamu emekçilerinin saldırılarına karşılık vermesi, gelecek günlerde radikal kitle mücadelesinin büyümesini kapsayıcı açmaktır.

Bir kez daha gördük ki "kitleler bir şey anlamıyor", "kitleler kaldırmaz", "bu kitleyle bu kadar yapabiliriz", "Birçok nedenden dolayı kitlelere gidemiyoruz." yaklaşımının yanlışlığını yaşadıklaımız gösterdi.

Kitlelerin bir çırpıda devrimcileri yanıit vermesini ne kadar doğalsı da, sadece kendilerini düşünmeleri ve kendileri için hareketi geçmeleri o kadar doğaldır. Bu doğruluk kabul edildiği noktalarda bir anlam ilerleyemiyor. Bu doğrulığı bozacak ve kitlelerin devrimci politikalarına kanalizasyon edecek bir çaba çenise girmek gerekir. Burada asıl dikkat edilmesi gereken ise, kolaycılık mantığıyla "başarmayız", "gücümüz bizi", çarpık anlayışlarına çalılık kalmaktır.

Kitlelere doğru yöntemlerle gidildiği, onlarla ilgilendiği, sorunlar ve çözüm yolları anlatıldığı ve devrimci önderlik yapıldığı zaman kitlelerin rahatlıkla harekete geçtiğinin örneklerini yaşadık, gördük. Öyle ki kitleler devrimciler kendilerine ulaşabildiği anda yapılan çağrılara ve devrimci mücadeleye sessiz kalmıyorlar. Ancak bunu sağlamak kendiliğinden, durağan bir çabayla değil, kitlelerin eğitilmesinin önemli kavramı, bunun için programlar oluşturmuş bir anlayışla mümkün.

Eğer emekçiler bir avuç egemenin kendilerini sömürüp yönetmediği, hak ve özgürlükleri gasp etmediği, bağımsız ve demokratik bir ülkede özgürce yaşamak istiyorlarsa—ki son kitle emekçileri bunu bir kez daha gösterdi—mücadelesinin uzun soluklu örgütlenmesi gerektiğini bir çırpıda her şeyin talimatıyacağına da öğrenmelidir. Bunun öteyerecek olan devrimciler, mücadelesinin kendisidir.

Eğer bu ülkede bir tarih yazılacaksa, bu tarihin momenti kitlelerdir. Bu moment hareketi geçmediği zaman tarih eylemleri lehine yazılmaya devam edecektir. İste devrimcilerin yapacağı, bu basit gerçeği bıkıp usanmadan kitlelere anlatmaktır. Devrimciler kitlelere yabancı olmalıdır. Onlar, kitlelere devrimcilerle yabancı kalmazlar. Dünya devrimleri bunun tanıtıcıdır.

Bugün kitle potansiyeli devrimcileri bekliyor. Devrimcilerin doğru önderliği daha leri adımları atmasını istiyorlar. **Ö**

yorum... yorum... yorum...

Küba'ya evet Yankee'lere hayır!

Küba'nın en büyük gücü halkıdır. ABD'nin halkları küçük düşüren, açlıkla, ölümlerle karşı karşıya bırakan ambargosu sonucu, Küba halkı zorlu bir dönem yaşıyor. Bush Amerikan firmaları vastasıyla Küba'ya konulan toptan bir ticari yasağı açıkladı. Küba gemileri artık ABD limanlarına giremeyecek. Yankee emperyalizmi Küba'ya karşı saldırıya geçti. Küba'nın iktidarıyla ilgili bir karar verildi.

Küba yine çevresini saran emperyalist kuşatmanın darbelerine direniyor, savıyor. Şu anda baskı ve ambargonun yarattığı tehdit son derece acı verici durumda. Ambargo Küba'nın elde ettiği büyük başarıları, özellikle sağlık alanında ve gıda maddelerinin elde edilmesi konusunda tehlikeye düşürüyor. Makineler büyük ölçüde durmuş durumda, ulaşım araçları çalışmıyor. Ekonomik olarak ABD saldırılarına karşılık Küba'nın önünde yılanın tavıya baktığı gibi, emperyalist düşman da son darbeyi vermek için uğraşın bekliyor.

Sosyalist Küba ile dayanışma dünyası çapında yaygınlaştıkça, Küba halkı açlık-talana uğrayan mülkleri emperyalist politikaları karşı eleştiriyor. Sadece uzun zamanlardan beri faaliyet gösteren dayanışma gruplarından gelmiyor. Bu eleştiriler geniş çevrelerin sesleri de kalyor. Küba'daki sosyalist sistemin gerekçeleri artık ön plana çıkıyor. Küba'da sosyalist halklar ve insan haklarının diğer emperyalist ülkelerin daha güçlü bir şekilde yerleştiği, insan hakları, eğitim, tıbbi ve sosyal hizmetler, sağlık, tıbbi bakım konusunda dünyaya örnek oluyor. Küba ile ekonomik ilişkileri yasaadın ve yaptırım uygulamak için Küba'daki sosyalist sistemi tartışma konusuna yasaadın kimin hakkı var? Küba'nın sosyalist sistemi dayanışma ile uyumlu ve enler göre yasaadın.

Güçlük, sendikalar ve çevresel gruplar aktifleştirebilir ve burjuvazinin saldırılarına karşı mücadeleli ve önderi ile dayanışmak için ada-yı, bulağı, gaz ve diğer yasaadın malları gösteriyorlar.

Havana'daki otobüs seferlerinin yüzde 13'ü dayanışma hareketlerinin bağışlarıyla finanse ediyor. Avustralya'da, İtalya'da, Hindistan'da, Venezuela'da Küba için bir gemi kampanyaları sürdürüyor. Ayrıca "Şeker tarlaları için çalışma turları" kampanyaları halen devam ediyor. İspanya'da birçok insan arabası garajlarını dayanışma gruplarına verdi Küba'ya yola çıkarak tıbbi topladıkları ilaçları kullanımları üzere.

Üniversite profesörleri ABD'nin halkları için işler için katkısına ve halkların müdahale etmesine karşı çıkıyor ve kongresmen ambargosuna sona erdirilmesini talep ediyorlar.

Küba halkıyla dayanışma en yüksek noktasına ulaştı. Bu destek yasaadın insanı amaçla değil, Küba halkı idealizmi yitirmiş, sosyalizmi savundukları ve ABD saldırılarına karşı direndikleri için yapılmaktadır. Çünkü Küba'da sosyalizm elde tutulur bir sonuçtur. Halk madde ve moral değerlerini savundukları bilincindedir. Kendi gücüne ve kadrolarına güvenmektedir ve devrimin tarih olarak kendini kanıtladığını bir liderle sahip olmasından dolayı gurur duymaktadır. Sorunların büyüdüğü ölçüde zafer de o oranda güçleşmektedir. Şimdi bütün insan dünya halkları diyor ki: "Küba'ya evet, Yankee'lere hayır. Kübülere halklar, kazancılar." ○

Castro: "Hayatımı tartışma konusu yaparım ama devrimimizi, sosyalist ideallerimizi ve ülkemizi asla"

Bero-Amerikan (Latin Amerika) zirvesi bu yıl üçüncü kez toplandı. Küba '91'den beri tüm zirve toplantılarında ısrarla ABD'nin Küba'ya yıllardır uyguladığı ekonomik ambargonun zirve gündemine alınmasını ve ABD'nin kininmasını istiyor. İkili toplantıda gündeme alınmayan ambargo bu yıl, zirve katılan ülkelerin tarafından gündeme alındı ve zirve bildirgesinde ambargoyu kinayan bir maddede yer aldı: "Herhangi bir devletin siyasal amaçlarla, başka bir devlete karşı tek yanlı ticari ve ekonomik yaptırımlar uygulaması'nın kinandığı bildirge, zirve katılan 21 Latin Amerika ülkesi, Portekiz ve İspanya'nın imzası var.

Castro'nun "Küba'yı ve sosyalizmi her zamankinden daha ısrarla savunacağız" sloganı ve halkına, özgüçüne güveni, direnişin başarıyla sümesinin ve kendisi tüm dünyaya kabul ettirmesinin temellerini oluşturtu. Böyle bir özgüven ve tarihle haklı, tutarlılık. 3. Bero-Amerikan zirvesinde Küba'nın zafere çıkmasını bekliyor. Zirvenin yapıldığı Salavador'da Bahia kent sokaklarının göğümler sürerken, Komünist Parti tarafından 21 Latin Amerika 34 yıllık direnişin anılması afişlerle donatılması bu dayanışmanın çarpıcı bir örneğini oluşturtu.

Zirve görüşmelerinde sırasında geçti Latin Amerika ülkeleri devlet başkanlarıyla ambargonun kininmasını konusunda görüşmeler yapan Castro, burjuvazinin bildiği ayak oyunlarını ve taviz koparma politikalarını sosyalizmi ve ülkesini onurla savunarak yanıtlıyor. Arjantin Devlet Başkanı Carlos Menem'in "Latin Amerika ülkelerini Washington ile Havana arasında aracılık yapması" için uğraşacaklarını açıklamasına, Küba Dışişleri Bakanı Roberto Rabana "Küba'nın böyle bir aracılık teklifi kabul etmeyeceğini" söyleyerek yanıt veriyor.

Amerikan emperyalizminin sadık

ulaşılardan Arjantin Devlet Başkanı Carlos Menem ve Kolombiya Devlet Başkanı Cesar Gaviria, Küba'nın ambargoyu gündeme almasını konusunda ısrarını ve ekonomik sıkıntıların, geri adım attırması için bir kez olarak kullanmaya çalışıyorlar. Çin örneğini göstererek Küba'nın "Demokratikleşme (1) ve serbest ekonomi"ye doğru adımı atmasını istiyorlar. Castro bu dayatmalara prim vermiyor: "Devrimimizi ve sosyalist ideallerimizi tartışmıyoruz. Hayatımı görüşme konusu yaparım ama ülkeyi asla"

Castro, ambargoyu yorumlarken de ABD'ye kafa tutmaktan geri durmuyor: "Ülkemizin küçük ve zayıf olduğu için, teslim olmadık, sosyal adaleti savundukçu için acımasız bir ambargo altında yaşadığı gerçeği asla unutmayacağız."

Biz de unutmayacağız! Castro emperyalizmin tüm dünya halklarına yaptığı yasaadın, Latin Amerika'da olduğu gibi, Ortadoğu'da, Asya'da, Afrika'da, yeni süreçte Balkanlar'da bölgesel hegemonyaları güçlendirmek için uyguladı-

FİDEL CASTRO: "Sosyalizm insanlık kurulu, sosyalizmi insanlar kurar. İkin püf noktası, insana inanmanmayı bilmekte yatar."

ğı kırı savaş taktiklerini, emperyalist savaşlarda katlettiği milyonlarca emekçiyi unutmayacağız.

Bugün Küba için en büyük destek ve enternasyonalist dayanışma, sosyalist değerler, devrimci ahlak, adaleti ve hukuku bayraklaştırmak, sosyalizm için savaşmak ve yeni Küba'ları yaratmaktır. ○

Kalbimiz sosyalist Küba ile birlikte atıyor

İngiltere (Mücadele)-10 Temmuz'da Londra'da "Yapasın Küba", "Yapasın Enternasyonalizmi" şarjlarıyla bezelen bir toplantı yapıldı. Emperyalizmi sosyalizme, özele Küba'ya karşı saldırılarına karşı atırırken, dünya devrimcileri enternasyonalist dayanışma olurları yeni önderlik sergiliyor. Küba'yı Savunma Kampanyası kapsamında HALK-DEDE düzenlenilen toplantıya konuşmacı olarak Küba Büyükelçisi Maria Florez, FMLN Avrupa Temsilcisi Viktor Amaya, Siyah Birlik Örgütleri Partisi Göl James Kütphanesi, Uç Kıtın Kıtuldu Destek Grubu ve Devrimci Sol'dan temsilci katıldı.

Küba Büyükelçisi Maria Florez konuşmasında ABD'nin Küba'ya karşı izlediği politikayı ve bu politikanın amaçlarını anlattı. FMLN Avrupa Temsilcisi Viktor Amaya'nın konuşmasında Küba devriminin eklektikizmi süren enternasyonalist tavrı vardı: "Küba devrimi bizim en kaynığımız oldu. Bu yüzden Küba devrimi bizim devrimimizdir. Geriye kalmış, canımızla koruruz."

Sn Lankalı konuşmacı, tarihle bir paralelliği dikkat çekti. Temsilciler Castro'nun Moncada'da tutulduktan sonra yaptığı savunmada "Tanrı beni hatırlatacağı" dediği bir anı hatırlatarak, "Bugün aynı şeyleri Devrimci Sol'un savunmasında da görebiliriz. Bu da demektir ki, hangi ölçüde yavaşlarsak yavaşlarsak, devrim ve sosyalizm için savaşın ortak bir ruh haline sahip oluyor. Ve bu çok sevindirici bir olay." dedi.

"Kalbimiz Sosyalist Küba'yla Birlikte Atıyor"

Devrimci Sol temsilcisi ise sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra "Sizleri Türkiye'de oligarşiye, emperyalizme karşı savaşan Devrimci Sol adına selamlıyorum." diye başladığı konuşmasında emperyalizmin sosyalizme, kurtuluş mücadelesi veren örgütleri azıcık saldırdığını vurgulayarak, bu saldırıların odağında Küba'nın bulunduğunu söyledi. Emperyalizmin tüm cabaları ve CIA'nın Castro'yu devime planlarına karşı Küba'nın ve Castro'nun diren-

ayakta kaldığını belirten temsili duyguları şöyle dile getirdi: "Devrimci Sol'un kalbi sosyalist Küba'yla birlikte atmaktadır."

Küba'yı savunmanın mücadeleyi yükseltmekten geçeceği vurgulayan Devrimci Sol temsilcisi "Geçmiş dönemde Angola'yı, Nikaragua'yı ve kurtuluş mücadelesi veren diğer devrimci örgütleri enternasyonalist dayanışmanın en güzel örneklerini veren Küba halkının ve tüm ezilen dünya halklarına karşı görevimizi emperyalizme ve onun ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltmek yerine getirebiliriz." diyerek Devrimci Sol'un uluslararası dayanışmaya verdiği önemin ifadesi olarak emperyalizme karşı gerçekleştirdiği devrimci ciddi eylemleri hakkında bilgi verdi. Son sözleri ise sosyalizme ve kazanıma inanç ifadesiydi: "Bu savatı bilince insanımız deektir. Che'nin dediği gibi ölmek nereden ve nasıl gelir-se gelin hoş geldi size geldi. İnanıyoruz ki bu kazancadır. Sosyalizm kazancadır." ○

Yeniden partiye, cephe

Bu gün devrimi hareket çok yoğun görevleri karşı karşıya. Bir yandan darbenin neden olduğu olumsuzluklar, diğer yandan da, her şeyi rağmen önümüzdeki günlerin yerine getirilmesi ve devrim yürüyüşüne devam etmek.

Kolay olmayan, ama kaçınılmazımız, omuzlarımızda ağır bir hissetmeye gereken görevler bunlar. Bu görevler ki, o ç il y öncesi sorumluluklarımızdan ve görevlerimizden kat kat fazla. Dünya halklarının ve devrimi hareketlerinin gözü her zamankinden daha yoğun üzerimizde toplanıyor. Yaşadığımız ihanetin acılarına, çeşitli kaygıların taşıyorlar, ancak, her zaman olduğu gibi eski hizimiza, mücadele imesine ulaşip ulaşamayacağımız merak ediyorlar. Bu anlamda sadece Türkçe halkları için değil, den olduğu bir bütün de, tüm dünya halklarına yönelik umut olma sorumluluğu ile yüklenmiş durumdayız.

Her şeyden önce bu sorumluluğun yükünü her hücremize kadar hissettirmeli. Bu sorumluluk ve görevlerden kaçmak ne bize ne de peşimizde yarısır bir davranış olmayacağı için savaşta ve mücadelede daha sıkı sarılmak durumundayız.

Ülkemizdeki son gelişmeler bu yükümüzü artıran bir başka etken olarak karşımıza çıkmış durumdadır. Ulaşmacılığın, statükoculuğun ve revizyonizmin içinde bulunduğu dünya bekarsak, gerçek devrimi düşünceleri yapılabilecek yegane gücün devrimi hareket olduğu daha iyi görülecektir. Bu yükü kaldırıp kaldırılmamak her zamanaki gibi insanlarımızın omuzlayacağı özenlere, politikalarımıza, taktiklerimize bağlı olacaktır. Ancak bu gün acemisi değil onlarca darbenin ardından kalkmış, dünya da eşine az rastlarır geleneklerin, değerlerin ve tecrübelerin sahibiyiz; pratikte defalarca sınıma bir politik anlayışımız var. İşte bu yükü kaldırarak gücümüzün kaynağıdır.

OLGAŞININ AÇMAZLARI GÖRMEYİ ARTIRIYOR

Emperyalizm giderek artırlaşan bir kızmırtı alanda daha da saldırganlaşıyor ve krizine kara olcağı yöntemleri buluyor, işlevsizlik enflasyona, yoksulluğa ticareti açılmasına kadar kapitalizmin ürünü olan pek çok sorun birbirini besleyerek büyüyor.

Emperyalizm krizi ülkemizde daha üst boyutla yaşanmaktadır. Yanımların her alanda görüldüğü, Üstelik bu kriz ülkemizin ekonomik, sosyal yapıları, politikaları, bütünlüğünden daha derinleşiyor ve bugün bir açmazlar yumağına dönüşmüş durumdadır.

Oyle ki, olgalarının gündeminde yeni bir "topyekün savaş" operasyonu var. Arı-Terör Karamellere, Sansür-Sürgün Yasaları ve daha geride gerideki Eylül yasaları çözüm üretmedikleri bir bu saldıran politikası da farklı bir akbette sonuçlanıyacak.

Benzar yasaların her gündeme gelirdi olduğu gibi, şimdi de DKÖ'lerden sosyalist basına, devrimi hareketten halklarımızı kadar uzanacak bir baskı rüzgarı yayılmaya başlandı.

Olgaların bu kriz ve açmazı ülkemizi nereye götürecektir, gelişmelerin doğrulu-

Bir kez daha "Partinin Arifesindeyiz" diyebileceğimiz için yola çıkıyoruz. Bugün 13 Eylül'deki noktaya gelme hedefini önümüzde koyarken, elbette "Yolun Neresindeyiz" in yazıldığı süreçten ilerideyiz. O günkü koşullara göre dezavantajlarımız da var; ancak çeşitli kurumlardan, oluşturulan geleneklerden, kır gerillasının yaratılmasına kadar atılmış adımlar var. Evet, gelinen noktada atacağımız adımlar öncelikli "90 atılımı öncesinde öngörülen adımlar değil, darbe sürecinde önümüze gelen dezavantajları aşmaya, yıkılan yerleri onarmaya yönelik adımlar olacaktır.

su ne olacak? İşte bu soru devrimi inisiyatifi bu gün oynayacağı role ve görevlere göre yanıtlanacaktır.

Kriz büyüdüğü toplumsal muhalefetin ve devrim mücadelesinin kendiliğinden yükselmesi bekleniyor, devrimi inisiyatifi onemisi ve değeri yerine oturtulmadıkça, yani, yine yanlılardı. Yanılgıları ise onların bir kez daha sağa ve sola savrulmalarını getirecektir. Her şeyden önce bu kavramlarıdır: "Eğer proletarya kendi komünist partisinin önderliğinde burjuva düzenine son vermezse, burjuvazi için, içinde yıkılmayacak durum yoktur." (Lenin)

İşte bugün sürecin önümüze koyduğu görevin büyüklüğü ve önemi buradadır. Görev, en özet ifadesiyle, düzenin krizini devrimi bir krize dönüştürmek için gerekli müdahaleyi yapabilmek ve bunu için de bunun sağlayacağı güçlü bir örgütlenmeyi süreç bizi bütünüyle aşmadan yaratılabilmektir.

Nesnel koşulların ortaya koyduğu bu görev, devrimi hareketin bugün "darbe" sonrası içinde bulunduğu sürecin görevleriyle de çakışmaktadır.

Devrimi hareketi kuşkusuz bu yeni baskı ve terör dalgalısını da göğüsleyecektir. Demokratik mevzileri sonuna kadar savunma ve savaş hattında asla teslim olmama anlayışıyla, her alanda direnme geleceğiyle saldıran karşısında barikat olacaktır. Ancak bugün karşı karşıya olduğumuz ödev, bir diğer çığırını örgütlenmenin ötesindedir. Olgalarının politikalarını etkisizleştirmekle yetinmeyip terisine çevirebilmek ve devrimi inisiyatifi sürecin üst unsurlarından bir haline getirebilmektir.

Sürecin önümüze koyduğu bu görevi yerine getirirken, bu pratik içindeki adımlara hızla partiye, cepheye yönelik adımlara da atılmak durumundadır.

İlk adım, ihanet çetresinin "darbe" si öncesindeki subjektif örgütlülüğü düzeltmek, yitirmek, yani mümkün olan en kısa sürede "Partinin Arifesindeyiz" diyebileceğimiz bir adım sonrasında partiyi ilan edebilmektir. Türkiye halklarının, devrimi hareketi "umut" olarak gören kitlelerin beklentisi budur. Bugün savaşçı omuzları kadrolar bu beklentiye yanıt vermek ile yükümlüdür.

NEREDEYİKİ, NASIL GELİŞTİKİ?

Darbe öncesi devrimi hareketin ulaşmış olduğu seviyeyi şu şekilde açıklayabiliriz: "Daha pek çok etkisizlikler, gelişen savaşçı bir örgüt olarak sonunumuz da var. Ve istediğimiz hızla henüz ulaşamadık." Ama tüm bunlarla birlik-

te devrimi hareket yakın dönem hedeflerini toplama olarak PARTİ'ye ulaşacak kapasitededir. Partileşme süreci devrimi hareketi açısından tamamlanma aşamasına gelmiştir. Yünl döneminde devrimi hareket Türkiye halklarının karşısına parti olarak çıkacaktır.

Bu parti nokta yerine süreç, kuşkusuz kendiliğinden bir süreç değildi. Bu süreci karakterize eden adımların iki kendimizde bir hesaplama.

Devrimi hareketi "89 sonu '90 başları kıyasıyla bir eleştiri-özdeğeriyle" tank oldu. Devrimi hareketin safalarında görülen, etkisizliklerimiz, örgütsel işlevsizliğimiz yılların oluşturduğu tıkanıklıkları, cesaretle ortaya konuldu. Ve cesaretle neşter atıldı yaralara. Etkisizlikleri, hareketi, hareketi statükolarını dayatan hiç kimseye ulaşılmadı. İnsanların sonuna kadar kazanmaya çalışırken "hiç kimse"nin vazgeçilmez

olmadığı" anlayışıyla hareket edildi. Çünkü günün gilecek olan süreç göğüslemek ancak böyle mümkündür.

"Yolun Neresindeyiz" broşürü bir bakıma bu sürecin ifadesi oldu. "90 Ağustosunda yayınlanan bu broşürde "Ölüm-suzlukları, açlık, ideolojik, politik, örgütsel, askeri hemen her konuda atılım yapılarak mücadeleyi ve parti hedefini yakınlıklaştırmak görevleri karşı karşıyayız." denilerek görev netleştirildi ve partiye ulaşmak için atılması gereken adımlar sunuldu.

Sonrakı süreç komiteleşmek kır gerillasının yaratılmasına, yeni kurumlardan cephe gerisinin oluşturulmasına kadar bu adımların istikrarlı, kararlı, sabırlı bir çabıyla atılması bir süreç oldu. Parti hedefi yakınlıklaştırdı.

AYNI HEDEFİ YENİDEN NASIL VARACAKTINIZ?

Bir kez daha "Partinin Arifesindeyiz" diyebileceğimiz yol yola çıkıyoruz. Bugün 13 Eylül'deki noktaya gelme hedefini önümüzde koyarken, elbette "Yolun Neresindeyiz" in yazıldığı süreçten ilerideyiz. O

günkü koşullara göre dezavantajlarımız da var; ancak çeşitli kurumlardan, oluşturulan geleneklerden, kır gerillasının yaratılmasına kadar atılmış adımlar var. Darbenin ve darbecilerin yol açtığı koca koca rahatsızlıkların karşısına bu küçük körsunbilleri, dolayısıyla yeni süreci bunların üzerine oturttuk, bunlardan hız almak zorundayız.

Evet, gelinen noktada atacağımız adımlar öncelikli "90 atılımı öncesinde öngörülen adımlar değil, darbe sürecinde önümüze gelen dezavantajları aşmaya, yıkılan yerleri onarmaya yönelik adımlar olacaktır.

Bu Sürec Her Şeyden Önce İrad-Planlı Bir Sürec Olmak Zorundadır

Biz "Partinin Arifesindeyiz" e gelinen atılım yollarımızın önemi özelliğinden birli budur. Aynı şeyi söyleyebileceğimiz ise, bugün irad, kararlı, planlı bir süreci yaşamaktan geçiyor.

Yaşadığımız süreçte irad olabilmek, planlı olmak ise ancak "pratik kuşuğuşturmaca'nın, "zorunluluk"ların içinde boğul-

mamayı sağlamakla mümkündür. Bunu sağlayamayan bir yönetici olaylara egemen olan değil, olayların kendisine egemen olduğu bir çizgide hareketli. Böyle bir çizgide gelişime sağlamak ise zaten mümkün değildir.

Partileşme sürecinin kendisi iradi ve kolektif bir süreçtir. Ancak yaşadığımız "darbe" sürecinden sonra iradlık en küçük birimimizden en küçük faaliyetimize kadar her şeyi damgasını vurmak zorundadır.

Kırsız planlısı programız çalışmaya pratik yönüyle açılmamalıdır. Çünkü sonuçta o pratik aynı zamanda bizi partiyi götürmeye amaçlayan sürecin bir parçasıdır ve bu hedefe hizmet etmese de pratik kendisini sorgulamak gerek.

Kastettiğimiz yaldızlı, soyut, ne zaman sonuca ulaşacağı belirsiz programlar da değildir. Hiçbir zaman soyut programlardan hareket etmedik. Geleneklerimiz, değerlerimiz, işlemlerimiz her zaman somut pratiklerimiz, mücadelelerimiz ürünü oldu. Pratiğimiz paralel olarak bilince çıkartılıp soyutlandı ve teorileşti.

Kağıthane işçileri kazanmak zorunda

Kağıthane işçilerinin açık grevi 70'li günlere geliyor. Hükümet suskun. Kağıthane Belediye Başkanı "terörizm" dediği işçileri "öl-sünler" diyerek cevaplıyor. Ancak Kağıthane işçisi işgal eylemlerinden sonra gerçekleştirdiği E-6 yolunu trafiğe kesme eylemiyle direniş devam ediyor. Kazanmak için bodel ödemek gerek-yorsa "Önümüzde ve sadece kendi gücümüze dayanarak nasıl direnirsek, öyle vaktir, öyle sade ölüyoruz de" diyorlar.

İk günlerde atılan işçilerin ge-ni alınması talebinin yanı sıra Refah Partisi'nin "adın düzen"ini teş-hir etmek ve gerici belediyecilik anlayışını mahkum etmek için yoğunlaşan propagandaları bu-gün hükümeti hedef alıyor. Kağıt-hane işçileri E-6 yoluna giderken bunu diyorlar: "Ankara yü-rüyüğünde hedefimizin yalnızca Refah Partili belediyeler değil düzen olduğunu gösterdik."

18 Temmuz günü Nurtepe

Kağıthane işçileri E-6 karayolunu trafiğe kapatarak, seslerini bir kez daha kamuoyuna duyurdular.

mekininde E-6 Karayolu'na "Kağıthane İşçisi Ölüme Terk Edilemez" pankartı asıldı. Ve işçiler astıkları pankartın altında kol kola girerek oluşturdıkları zincirlerle yolu trafiğe kapattılar. Saat 12.00'de başlayan bu eylem 20

dakika sürdü. Kağıthane işçileri "Kağıthane İşçisi Ölüme Terk Edilemez", "Yaşasın Kağıthane Direniriz", "İşçi Kıymına Son" sloganlarıyla eylemlerini duyur-dular ve yolda bulunan araçların içindeki insanların dirençlerinin propagandasını yaptılar.

Dirençi kazanamazsa kader sürdürceklerini diye gösteren işçiler daha sonra eylemlerine son verdiler.

Kağıthane Direnişçileri: "Ölüyoruz"

Açık grevinde 60. gününde Kağıthane direnişçileri yayınla-dıkları bildirisi işçisi partilere ve kamuoyuna seslendirdi. 60. gün-lerde açık grevi devam ettiren işçiler duyursun kalan hükümet, siyasi partilere ve kamuoyuna "Ölümümüzün başına basarsak mı politika yapacaksınız? Biz öldük-ten sonra mı soruna sahip çık-a-caksınız?" dediler. ○

Toros Gübre işçileri: "Destek bekliyoruz"

Toros Gübre işçileri yeni bir cadde direnişine hazırlanıyorlar.

Adana (Mücadele)- Toros Gübre işçileri Limas-İş Ceyhan Şube-sinde sürdürdükleri dönüşümlü açık grevleri 19 Temmuz'da yaptıkları bir basın açıklamasıyla bitirdiler. Buradan fabrikamın önüne gelen işçiler "Bizler İhmini İstiyoruz" pankartını açarak ortaya eylemlere başladılar. İşçiler 12 Temmuz'da da fabrika önünde yasal ve meşru zeminde bir oturma eylemi başlatmışlardı. Ancak Fabrika Genel Müdürü Erol Başbe-gül'ün emriyle çalışan jandarma ve polis, işçileri buradan atmış, işçiler ise eylemlerini Limas-İş'e taşımışlar. 19 Temmuz'da tekrar fabrika önüne gelecek kamuoyuna "Eylemlerimizin 8 günlük açık greviyle başlat-tık. Eğer ipverenden olumlu yan gelmezse bir süre daha oturma eylemi yaptığımız Kozca Enektepe'de kuracağımız cadde süresiz açık grevine başlayacağız. Buradan sonra olumsuz tüm gelişmelerden Teksan Holding ve Toros Gübre yönetimi sorumludur" şeklinde bir duyuru da bulundular.

Toros Gübre direnişine katılanlardan görüştüğümüz Cabbaz Altınok da "Biz yeniden eyleme başladık, grevimize yasadışı eylem sürecin-den derişler çıkardık. Artık kendi gücümüzle güvensiz eylemlerimizi sür-dürüceğiz. Sendikalar, DKÖ'leri, devrimci-demokrat insanları ve kendisine insanım diyen herkesin bizlere maddi-manevi olarak destek veremeleri bekliyoruz. Biz kendimize Turko işçilerinin zaferini ve hala devam eden Kağıthane işçilerinin sürdürdüğü onurlu direnişi örnek alıyo-ruz. İhminiz dönüncüye kadar mücadeleye devam edeceğiz. İyveren şunu iyi bilmelidir ki, baki öldüğümüz bu davada mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Doğruca tüm olumsuzluklardan iyveren sorumludur. İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" sözleriyle direnişçilerin ortak düşüncelerini açıkladı.

22 Temmuz günü fabrika önünde oturma eylemini sürdürdiren işçiler jandarmaya saldırı ve 11 kişi gözaltına alındı. Ancak fabrikamın şehir merkezinde uzak olması, jandarma ve ipverenci işçiler üzerinde sürekli bir baskı unsuru oluşturamaları eylemin yayvı ilerlemesine neden oluyor. To-ro Gübre işçilerinin başlatıldığı öldükten eylem devrimci-demokrat ka-muoyuna destek vermesi işçilerin kazanma azmini güçlendireceği gibi, eylemin başarıya ulaşmasında da etkili olacaktır. ○

340 işçinin işten atıldığı 8 Ocak'tan bu yana Kağıthane dire-nişi sürüyor. Kağıthane işçilerinin eylemliliklerini ve hak al-ma mücadelesini hazmedemeyen Belediye Başkanı çirkın al-dırılarla geçti. RP'nin belediyeler toplantısında işçileri "terö-rist" olduğunu keşfeden Arif Calban, "Öltilerle ölümler" açıklamasıyla gerçek yüzünü ortaya koydu. Calban'a Kağıt-hane direnişçileri çıkardıkları bildiride yanıt verdiler:

Kağıthane direnişçileri: "Calban'ı yalan makinesine bağlasalar makine infialik eder"

Arif CALBAN

Aylardır gerçek yüzünü saklayamamanın verdiği hırsla gide-rek saldırılan Kağıthane'nin gayrimenkul Belediye Başkanı, kolluğunun elden gideceğini de hissetmeye başlayınca ha-def gösterip tahrike yöneltiyor.

(...) İşçi kıyımını gerçekleştirdiği günden itibaren pek ortada gö-rünmüyor, kayıplara karsın, hakkında kayıp ilanı verdimiş Arif Calban, bugüne kadar bizi den kaçtı. Kamuoyu önünde tar-tışma çabalarını sürekli "Ben gitmem" şeklinde yanıtladı. Bizlerin yanına uğramayı bir yana bırakın, uzaktan gördüğün-de tüyleri diken diken olan Calban'ın gılgıp açık grevi ziyaret et-mesi mümkün müdür? Böylesi bir insanlığı göstermesi imkân-sız olan Calban, bunu bildiği halde camur atmaktan da geri kal-mıyor.

İşirdi soruyoruz: Yalan söylemek ve iftira atmak farz veya sünnet midir? Yalancısın, "Gördüğünde kadın-erkek işçi su-çlular" lafı ile de gerici takımının Alevi huzelerine gönderme yapıyor. Böylece "Biz herkesi kardeş bilirdik, başkanı değı kar-deş seçtin" sözlerinin nası ucuz birer demagog olduğunu ve si-yasınca gerçek yüzünü nasıl ortaya serdiğini gösteriyor.

(...) Açık grevi yapmadığımızı iddia eden fakat diğer yandan da açık grevinde ölebilecek ölümlerden korkan "Kardeşimiz Türk Tabipler Birliği, Ankara ve İstanbul Tabipler Odası'nın ra-porları cevap veriyor. Hipokrat yemini etmiş tip adamları mı ya-lan söylüyor, Calban mı? "Bir insan 45 gün aç yaşayabilir mi?" diye soruyor, bu soruyu kanalları altında palazlandıkları 12 Eylül yöneticilerine soruyor. Sahtekârlık üzerine yapmış ka-ranılar, yaşamı kimsiyle sahtekârlık sanırlar. Bir laf vardır: "Kar-gındakini nasıl bilirsin. Kendim gibi." Calban ve aveneside işte tam böyle davranıyor. (..)

PETKİM'de işçi kıyımı

Kocaeli (Mücadele)- PET-KİM Yarımcı tesislerinde 170 ta-şeron işçi E-6'da işten çı-kan. PETKİM işçileri ölüde ilk kez taşeron işçilerin sendikası ol-ması yönünde çağırma başlat-mışlardı.

İşten atılmalara karşı protesto eylemleri gerçekleştiren işçiler önce Petrol-İş Yarımcı Şube-si'nde üç günlük açık grev yap-tılar. 7 Temmuz'da SHPY'e, 8 Temmuz'da da DYP'ye giderek işten atılmalardan itirazları sorum-lu tuttular. 16 Temmuz'da ise dü-zenledikleri mitingle sorunlarını kamuoyuna duyurdular.

3 bin kişin katılmıyyla ger-çekleşen mitingde, PETKİM işçilerinin yanı sıra kamu çalışanları da itikadları karşı tepkilerini dile getirdiler.

Mitingten bir gün önce baklenmedik yoğunlukta gerçekleşen memur eylemlerinden ürken polis, 18 Temmuz günü sabahın ilk saatlerinde şehrin değişik bölgelerinde yoğunlaşmış, gövde gösterisi yap-kan miting katılımlı azalmaya kaçtı. Buna rağmen iş-çi ve memur sendikaları ve demokratik kurulların da katılmıyyla miting gerçekleşti. İşçiler Baş karşa-

İşinden korterler oluşturarak yaptıkları bir kilomet-rek bir yürüyüşün ardından Antiparkta yerlerini aldılar.

Mitingde ağırlıklı olarak "İşçi Kıymına Son", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız", "İşçi-Memur El Ele Genel Greve", "Taşeronlaşmaya Hayır" gibi slo-ganlar atıldı. İşçi ve memur sendikaları ve cude ya-pılan, işten atılmalara protesto eden ve mücadele-nin ortaklığını ifade eden konuşmaların ardından miting sloganları sona erdi. ○

Turbo Filtre, mücadele ve dayanışmanın zafereidir

Mersin (Mücadele)- Turbo direnişi işçilerinin mücadelesinde önemli bir örnek, sınıf bilincinin kazanılmasında öğretici bir direniş ve "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganının pratikte zafereidir.

Yemek boykotuyla başlayan, sahiplenmeye süren, cadir direniş ve 52 gününe varan açlık grevleriyle noktalanmış Turbo Filtre direnişini işçilerin emellerinin günden güne artışı, özellikle Kağıthane işçilerinin ölümlü yüz yüze olduğu bu günlerde daha bir diklatatı incelemek gerektir.

Turbo direnişine zafere götürün etkileri neydi? Temel talebin tüm işçilerin bir alınması oldu 20 maddelik taleplerini işverene naas kabul ettirdi?

Turbo Filtre, 15 yıldır üretim yapan bir fabrikadır. Bu yapıyla köktü bir geçmişi sahip dedir. Yapanan açlık grevleri ve işçilerin işi vermenin keyfi tutumu işçileri örgütlenmeye ve sendikalaşmaya itmiştir. Yeterince beslenme, fırınlarla her gün karşı karşıya kalınan zehirlenme tehlikesi, yaklaşık 40 insanın "iş kazası" nedeniyle parmaklarını kopması, iş kazalarını karşı önlem alınması bir yana kaza geçirilenlerin hemen işine son verilmesi Turbo direnişinin aşınan mücadele etmeyi kaçınılmaz kıldı.

Turbo işçileri başmız Otomobil-iş Sendikası'na üye olarak iş adamları etti. Ebu ik adam işverenin 3 işçiyi işten atarak işçileri karıştırdı. Turbo işçilerin örgütlenmesini, mücadele etmesini gerekli kılan yeni bir nedendi bu. Aynı gün yemek boykotuyla, bir gün sonra da kusa süresi ile birkama eylemleri bu keyfiliğe tavrı alınması, anında insiyatifi geliştirilmesi yanıyla önemliydi.

Ote yandan bu direnişte sahiplenme vardır. 3 işçiyi sahip çıkaran 180 işçinin daha işten atılmasının ardından 10 işçi kendi istekleriyle işten ayrılmıştır. Eşine pek rastlanmayan bir dayanışma örneğidir bu. Kapitalizmin "birycelik" isteğinin en küçük parçasına kadar yerleştirilmeyle çalışmasını karşın "dayanışma" örneği gösterilmiş, işçiler gerekirse tek geçim kaynaklarından vazgeçebileceklerini örneğini vermişlerdir. Kısaca "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" ve "banane"cilğin aşılması bir bu direnişte.

Turbo direnişi enatları bir hak alma eylemi değil, sınıf bilincinin geliştirilmesi ve direniş bir eğitim aracına dönüştürülmüştür. Açlık grevinin 6. gününde bir işçinin "Bugün 6 yaşıma basım" demesi, direnişin başında "Aldıkları zaten 930 bin lira maas, bu işi ölmeye değeri mi?" diye aalenin sonraları eylemlerin, çocukların yanından ayrılmayı buun örnekleridir. Süreş açlık grevinin 30. gün-

Turbo direnişi Devrimci işçi hareketi önderliğinde kazanılan bir zafereidir. Yeni Turbo'lar için mücadelede kararlı, atılan ve cesur olmak gerektir.

lerinde direnişe katılan Hasip Şirmez'in işi Ferdane Şirmez "Köyde sürekli olarak eylemlerimizin hakkı eylemlerinin desteklenmesi için diğer işçileri sobhet ediyoruz. Onlar bana "peki işçiler kazanacak mı?" diye soruyorlar, ben de bu bu mücadelede destek verdiğimiz takdirde eylemler kazanacaktır diye anlatıyorum. Köylüler çocuklara yazık oluyor dediklerinde hiç de yazık olmuyor, onlar gelecekteki işçiler, çocuklarımız bir gelecek birakıyorlar diye anlatıyorum," diyor.

Yine direnişe katılan İsmail Za'ir işi Sevgi Za'ir ise o günlerde gınları oluyor. "Eskiden sürekli evde oturuyordum. İsmail'e sürekli tartaklar, kavga ederdim. Ancak mücadeleyle aktif olarak katılmaya başlayınca evimizdeki sorunlar da çözülmeye başladı. Tartaklarımız güzelleşti. Sımdı işim neredeyse ben ordayım. İsmail eyleme başlayınca, bu direniş kazanmazsan senile ölman dem. Eskiden en küçük şeyde eşimi olaydım tek sorulmuş olurum. Ama sımdı işverenleri ve bu düzeni karşına aldığım için çok huzurluyum."

Direnişte "haklısızlık karşı tüm işi sınıfta adına verilen bir mücadele" bilinci vardır. Bu bilincle süreş açlık greviyle yapılan işçilere dönüştürülmüş açlık greviyle destek olanların, açlık grevi dışında çalışmalarına katılan diğer işçilerin cabalarıyla gerçekleştirilmiştir. Fabrikanın çevresindeki köyler ve işçilerin tek tek evleri gezilerek direnişin amacı anlatılmış ve destek sağlanmıştır.

Alelerin, Devrimci Sol Güçlerin birliği desteği morali üstünleşmiş, direniş her gün yeni bir adım atmıştır. İşçi sınıfının eylemliliğinin, halk arasında

propagandasının yapılması ve haklılığın ısrarı bir şekilde kitlelere anlatılması etkilere göre sonuçtur. Evci-Sarı İbrahim ile Adanalıoğlu halkı ziyaretleri, dışımda topladıkları paraları da işçilere dağıtık sunmuşur. Direnişin başından sonuna kadar Liman-ış, Bel-Öer, Sağık-Sarı emekçiler, Özgür-Der'i aileler, TODEF'i öğrenciler desteklerini sürdürdüler.

Turbo direnişinin bir diğer önemli özelliği de "uzlaşmaz" ve "kararlı" bir hat izlenmesidir. Haklarını alıncaya kadar yürütülen mücadelede "Haklıyız Kazanacağız" bilincile hareket ediliyor, bu yanıyla direniş "yılın ilk" yer edinebilir.

Açlık grevinin 36. gününde gerçekleşen jandarma saldırısı, cadıların dağıtılması, Turbo işçilerinin açlık grevi yapıp işçilerin Mersin İHD şubesinin kapatılması vb. kazanımları olan güveni sağması, oportünizmin Devrimci işçi hareketinin insiyatifi yönüne karamaları, direnişin yılın ilk pakesi, "felaket tellallığı" yapması, haklılığı olan fakat zedelememesi. Kararlılık direnişin her aşamasına hakim kılınabilmştir. Bu durum jandarmaların cadırları üzerine saldırılarında, gözaltına alınan işçilerin karakoldan savıllığı aloganları gelmesinde kendini göstermektedir.

Direnişin kitesleşilmesi ve sahiplenilmesi karşısında işveren cadıca temsilci gönderip sadece cadır kaldırılması için 60 milyon teflik etmiş. Bu teklifte işçiler tarafından tereddütsüz reddedildi. İşçilerin ödemek ve insanca koşullarda çalışmak istediklerini, 20 maddelik talepleri kabul edilece kadar direnişin vazgeçemeyenlikleri açıktırlar.

Direniş 52. gününde, işverenin direnişçileri dahi olmak üzere atarak işçilerin 80'ine iş alması ve 20 maddelik isteklerinin tamamını kabul etmesiyle sona erdi.

Turbo Filtre kendi özgüncü güvenimini, mücadeledeki kararlılığını, sınıf dayanışmasının zafereidir. Bu yüzden kazanmak, ıktırdan ve patronların saldırı gücünü, pervasızlığını kırmak gerek.

İşçiler bütün grevlerle, yürüyüşlerle, açlık grevleriyle elde ettikleri başarılarını kullanarak direnişin özgüncüleri kazanmak zorundadır. Turbo Filtre bunun başarılı adamlarından biridir. Bu örnekleri çoğaltmak ve düğmanı getirilmek gerek-

Liman işçileri greve hazırlanıyor

Mersin (Mücadele)- Liman işçileri toplu sözleşme görüşmelerinin taseronluk ve özeleştirme konularında tıkanması üzerine 16 Temmuz'da bir basın açıklaması yaparak greve hazırlanıklarını açıklamışlardır. "Yeterince denendi, işçilerin işten atılması protesto ve işçiler E. Ele Mücadele" sloganlarıyla Liman işçileri başmız. İşçiler liman girişinde yapılan basın açıklamasında "Bizden greve çağırıyoruz. Taleplerimizin yerine getirilmesi için ne gerektyorsa yapacağız, greve grev, eylemse eylem" dediler.

Özgüncüye güvenen liman işçileri "Liman işçilerinin onurlu mücadelesini herkes bilmeliktir. Güçümüzü dost düğman kabul etmiştir." diyerek 22 Temmuz'da grev kararını aldıklarını, bu kararın tüm işverenlere asacaklarını ve hemen uygulamaya geçeceklerini söylediler.

Grev kapsamına 1000'den fazla kamu işmanlarının gireceği, Türkiye'nin iş ve dışıya dönük tüm deniz kapılarının kapatılması ve liman işçilerinin hakkı sorunları çözümleninceye kadar da asla açılmayacağı açıklandı. O

Mudanya Siemens'te işçi kıyımı

Bursa (Mücadele)- Mudanya Siemens Fabrikası'ndan çalışan 153 işçi "Üretim daralması" gerekçesiyle işten çıkarıldı.

17 Temmuz'da Noterik aracılığıyla 153 işçiyi işten çıkartıldığına dair tebligat yapan işveren işçilerin direnişine karşılaştı. Tebligatın alan işçiler şarteli indirerek eylemlerine başladılar. Fabrikanın önünde toplanan işçiler Mudanya Otomobil-iş Sendikası'na doğru yürüyüşe geçtiler.

18 Temmuz'da işvereni görüşme yapan işçiler bir sonuç alınmadıkça Mudanya Otomobil-iş Sendikası'nın önünde toplanarak fabrikaya doğru yürüyüş karar aldılar. Çeşitli memor sendikalarının destek verdiği yürüyüş yaklaşık 600 işçi ellerinde yüzlerce devriye kıldı.

Polisin engel olamayı çağırığı yürüyüşe Ermenyet Müdürlüğü, Niz Güzen Erdogan işçileri tahdit ederek yürüyüşe ısrarı olunursa dağıtacağını söyledi. Eylemlerinde

kararı olan işçiler saat 16.00 sıralarında "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Mudanya Halkının Birliği", "İşçi Kıymına Son", "Almanlar Atıyor Hükümeti Bakıyor" vb. dövizleriyle polisin tüm tehditlerine rağmen fabrikaya kadar yürüdüler. Fabrikanın önünde işçi kıymına karşı bir konuşma yapan Otomobil-iş Mudanya Şube Başkanı ve Otomobil-iş Genel Başkanı işçi kıymını kıynasarak haklarını alıncaya kadar direneceklerini açıkladı. Konuşmalarından sonra tekrar Mudanya Otomobil-iş Sendikası'na doğru yürüyüşe geçen işçilerin önü Mudanya'nın girişinde gevrek kuvvet ve sivil polislerce kesildi. İşçiler "Kalt Polis", "Hükümet lafta", "Haklıyız Kazanacağız", "Halkımız Safırlara" sloganları atarak oturma eylemine başladılar. İşçilerin direnişini karşısında barikatlara kaldırılan polisler işçilerle kavgasında saldırıya başladılar. İşçilerin saldırıya karşılık vermesi üzerine geriye çekilen polisler yürüyüşü engellemeyemediler. İşçiler "İşçiyiz Haklı-

Yüz Kazanacağız", "Yaşasın İşçilerin Direniş", "İşçi Kıymına Son" sloganlarını daha gürlü haykırarak Otomobil-iş Sendikası'nın önünde geldiler. Hükümet alıncaya kadar direneceklerini açıklayan işçiler eylemlerini burada bitirdi. Yine aynı fabrikada 100 işçinin daha "Üretim Daralması" gerekçesiyle çıkarılmasının noterlikte beklendiği öğrenildi. O

Türk-İş, Çiller ve özelleştirme

YORUM Yaklaşık 600 bin işçinin sürmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlığı doğru yapıyor. Birçok işkolunda idareci tutanakları tutulurak grev hazırlanmaya başlandı. Eğer beklenmediği bir gelişme olmazsa önümüzdeki günlerde işyerleri "B" işyerinde Grev Var" pankartları süsleyecek.

İşçiler genel eylem kararları alınmasın istersen Türk-İş yönetimi ise her zamanki geleneksel uyuşmazlık tavrını sürdürüyor. Tabandan gelen genel eylem talepleri başkalarına kuralurca 20 Temmuz sonrasına bırakıldı. Böylece sendika ajanslarına ve hükümete zaman kazandıran bir eylem kararı alıyordur. De eylem hazırlığı yapıyor. Türk-İş yönetimi her zaman yaptığı gibi bir yandan keskin demerleşerek yeni eylem programları çıkışıyıp görüntüyü kurtarmaya çalışırken, diğer yandan siyasi ittifakları güçlendirmeye çalışıyor. Bu durum işçilerin yolumuza sorunu halletmek için kapı kapı dolaşmaya bağlıdır.

Türk-İş %100 ücret zammı, özelleştirme ve tasarrufların durdurulmasını ve iş güvencesinin sağlanmasını isterken, hükümet özelleştirme konusunda asile taviz veremeyecekleri söylüyor ve ücret artırımda da sendikaların talebini çok alanda önlenilecek geliyor.

Kağıthane direnişçileri çıktığımsız hasta SHP'den sonra bu kez de Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meri'nin odasını işgal ettiği. Bayram Meri'nin gösterdiği tepki ve makamını bağlamak için polis çağırması onun işbirliği yüzünü bir kez daha gösterdi.

İş Güvenciliği ve Özelleştirme

Bugün işçilerinde öne çıkan

şeylerden biri de itidardan özelleştirme politikasına duyulan tepkidir. Bu tepkide devrimcilerin özelleştirmeye karşı yürüttüğü çalışmaların yanı sıra, yasanın kendisinin yani özelleştirmenin özünü yitirdiği sonuçları vardı. Özelleştirme sonucu yaşanan işçi kıyımları, AKTAŞ örneğinde olduğu gibi sadece çalışan işçilerin değil tüm halka çıkarılan fatura, özelleştirmenin bir adımı olarak görülecek tasarrufların işçilerin kamu işyerlerinde de giderek yaygınlaştırılması ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan işçi kıyımları, sendikasıyla, işgücünü uyuşmazlık ve tasarrufların sendikaları işçileri için tehdit unsuru olarak kullanılması bu bilincin gelişmesinde başlıca unsurları arasındadır.

Ote yandan sendikalar cephesinde de geçmiş yıllara göre çok daha geniş bir kesim özelleştirme karşısında tavır almaya başladı. Devrimci demokrat sendikaların yanında sosyal-demokrat, reformist bürokrat kind sendikaların da tavır almaya başladığı görülmüyor. Ama çoğunluk özelleştirme sorununun boyutu ve ortaya çıkacağı sonuçları tümüyle kavramaktan uzaktır. Bir kısmı işçilerin tabandan yaptığı baskıyla, bir kısmı da özelleştirmenin sonrasında yaşanacak sendikasıyla, üye kayıpları sonucunda kendi geleceğinden de tehdit altında olduğuna fark ederek eğilim belirtiyor. Özelleştirme politikasına karşın kampanya başlatılan Hak-İş buna iyi bir örnek. Özgünde özelleştirme tekniği olmadıkları bugün de işçiler daha eden Hak-İş yöneticileri düşündükleri. Ancak sorunun kavrayış biçimleri, özelleştirme karşılıklarından amacın, talep ve beklentileri ne olursa olsun bu cepheyi güçlendirmek ve ortak bir tavır alarak zorlamak

gerekiyor. Bu yüzden birçok eksiği içinde taşıya da İstanbul Şubeleri Platformu'nun bu yönde attığı adımları desteklemek, güçlendirmek, genişleterek ülke çapında yaygınlaştırmalıdır.

Bugün işçi sınıfı, memurlar ve emekli halkta özelleştirme karşın bir tavır almamıştır. Ama bugünkü durum ve potansiyelle özelleştirmenin önünü kesilebileceği gibi bir hayale de kapılmamak gerekir. Siyasi itidard olduğu kararı radikal adımlar atmanın hazırlığı kindir. Çiller Türk-İş Başkanları Kurulu'na yaptığı anı ziyarette işçileri buna fide etmiştir. Sarı sendikalar ve Türk-İş yönetimi Çiller'in ziyaretini her ne kadar "nezaket ziyareti" olarak yanıtmaya çalışsalar da Çiller toplantıya gelmiş, yaptığı on dakikalık konuşmayla sendikacılara ne kadar karnı olduğunu göstermiş. "Siz ne söyleyince söyleyin ben bildiğimi yaparım." diyerek tehdit etmiş ve sendikaların taleplerini "nezaketten" öte öte dinlemeden çekip gitmiştir.

İşte aynı kararlılığı hatta çok daha fazlasını ve radikal karşı koyuşu hedeflemeden olumlu adımlar atabilmek ve sonuç alabilmek de mümkün değildir.

Öncelikle tabanın baskısıyla da olsa özelleştirmeler karşısında tavır almış gibi gözükse sendika genel merkezlerinin ve konfederasyonların geri adım hükümet ve işverenlerle hemen uzlaşma masasına oturmasını engellemek gerekiyor. Özellikle Türk-İş yönetimi özetlemek çok daha etkili bir baskı unsuru olacaktır.

Ne Türk-İş yönetiminin ne de Türk-İş içerisinde yer alan Türk-Metal, Tes-İl, Tek-İş gibi büyük sendikaların genel merkez yöneticilerinin özünde özelleştirme karşı olmadıkları bilmiyor. Hatta Türk-Metal Sendikası Genel Ba-

kanı Özbek açıkça özelleştirmelerin yavaş olduğunu fide edebiliyor. Sarı sendikalar toplu iş sözleşmelerinde özelleştirmeye karşı gelişen tepkileri pazarlık kozu olarak kullanmak isteyeceklerdir. İstedikleri 3-5 puanlık fazla özür karşılığında da özelleştirmeler karşı tavır almamak vazgeçecek siyasi itidarda hemen uzlaşabilmektir. İşçiler sarı ve reformist sendikaların oyununa karşı uyanık olmak durumundadır.

"Özelleştirme Hayır" sloganı etrafında dönüp dolaşmanın çok fazla yarar sağlamayacağı açıktır. Özelleştirmenin yaratacağı sonuçları işçilere, emekçilere kavratılmıdır. Ama bunun yanında taleplerle uğraşmak istenen hedeflerde de netlik ve işçilerin, emekçilerin bunları sahiplenmesi sağlanmalıdır. Hedef sadece pasif protestoları örgütlemek değil, özelleştirme politikasının önüne set çekmeyi hedeflemek olmalıdır.

Talepler özelleştirmelerin durdurulması yanında, işçi kıyımlarının engellenmesi, işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde estiren baskı ve terörün kaldırılması, örgütlenmenin önündeki anti-demokratik güçlerin kaldırılması, iş güvencesinin sağlanması, işsizlik sigortasının geliştirilmesi, enflasyon ve kıtlarların, Kurumların, Çiller hükümeti karşıt ahlakı, demokratik hak ve savgının bulunması, demokratik hak ve özgürlüklerin sağlanması gibi bir dizi demokratik ve siyasi taleplerle genişletilmelidir.

Ancak böylelikle uzun süreli, radikal ve geniş kitleleri içine çeken bir mücadele hatti kazanılabilir. Ve hemen hemen tüm işçi ve memur eylemlerinde atılan genel grev sloganının ardı doldurulabilir. Ki böyle bir genel grev, de niteliği 3 Ocak'taki kadar çok daha farklı bir boyutu yakalamak zorundadır. ◊

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu Türk-İş'i zorluyor

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu tarafından düzenlenen toplantı 18 Temmuz Pazartesi günü 300 kişinin katılımıyla Beşiktaş'ta Anıl Düğün Salonu'nda yapıldı.

Toplantıya; Türk-İş İstanbul şubelerinde otuzun genel yönetimi, üyünün işyeri temsilcileri, Otomobilci'nin genel yönetimi, Limer-İş Başkanı, Genel-İş Yönetimi, Eskişehir, İzmir, Kocaeli sendika şubeleri platformlarının yürütmelelerinde genel başkanları, Tüzme, Hava-İş, Limer-İş sendikaları genel başkanları, Kamu Çalışanları Platformu da katıldı.

Toplantıda konuşan Hava-İş Sendikası Başkanı Atılay Aygün Türk-İş yöneticilerinin işçileri polis zorla sendikadan attıklarını kinayarak "Bugün masa başında oturup, Ankara'dan işçileri yöneten, işçileri odasından polisler atıyor onları önderler değil, müdrecilerin işçileri gelen önderlere ihtiyacı var" dedi. Limer-İş Sendikası Genel Başkanı Hasan Biber işçi ve memur ayırımının emek cephesini işçi bölüğüdür, işçilerin kamu çalışanlarının sorunlarına duyarlı olmasını ve dayanışma göstermesini istedi. Hasan Biber konuşmasını şöyle sürdürdü: "Sokak infazlarının, Türk ulusunun işçisi olduğu, işçilerin saldırıldığını olduğu bu dönemde, bu sorunları paylaşmayan bir genel grev, onursuz bir genel grev olacaktır. Biz işçi sınıfı olarak, onurumuzu korumamız sadece midesi için mücadele eden bir sınıf olacaktır. Onurumuzu korumalıyız. Bunun sosyalizm savunulması, yasanın sosyalizm diyebilmesi ve bu ülkeyi yönetmeye talip olmalıyız." dedi.

İsten atılan Türk Metal işçisi Gürkan Tihik Türk Metal-İş yetkilileri tarafından sendika binasından nasıli polisler teslim edildiklerini vurguladı. Kürstandaki kırdı savaşa, yargısız infazlara, tasarruflarına, özelleştirme

Limer-İş Genel Başkanı Hasan Biber: "Sokak infazları, Türk ulusunun işçisi olmasını kaptırmayacak bir genel grev, onursuz bir genel grev olacaktır."

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu, "1982 Anayasası'na, özelleştirme, sendikasıyla, tasarruflarına, 2821-2822 sayılı iş yasaları ve işçilerin karşıt genel grev genel direniş", "İşçi Kıyımına Son", Yasanın İşçilerin Özgürlüğüne Mücadele Birliği" pankartlarını asılı olduğu salonda "İşçi Memur El Elçisi Genel Greve", "Yasanın İşçilerin Özgürlüğüne Mücadele Birliği", "Devlet Terörüne Son", "Yasanın Halkların Karşılığı" sloganları atıldı. Limer-İş Genel Başkanı Hasan Biber ve çeşitli işyeri temsilcileri tarafından imzalanan Ergül Uzundüzü destekleme çağrısı yapıldı.

Temilcilik Kurulu'nda tartışılan önerilerin pratikte yanıtılması ve tüm şubelerin topluca Türk-İş genel mer-

kezinin gidilmesi önerisinin, platform yürütmeleleri tarafından değerlendirilmesini yapılmasına, süreç içinde genel grev atılması ve örgütlenmelerin çalışmalarını işyeri düzeyinde başlatılacak şubeler ve genel merkezler koordinasyonunun sağlanması kararı verildi.

Kasacı İstanbul Sendika Şubeleri Platformu tarafından işyerlerinde işyeri genel grev komitelerinin oluşturulması, sendika yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin katılımı ile oluşturulması, platformun genişletilmesi işyeri memur ve diğer illerdeki sendika platformlarının katılım çalışmalarının yürütülmesi kararı alındı.

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu daha önce de Türk-İş 1. bölgedeki 3 gün süren oturma eylemi gerçekleştirmişti.

Toplantıda konuşan bula yöneticilerinin büyük çoğunluğu konuşmalarında sendikal sorunlarının yanı sıra demokratik hak ve özgürlüklerin çinlenmesi, insan hakları ihlalleri ve kıtlarların üzerinde de durdu. Sendika yöneticileri dayanışma ve birliktelğin önemi vurguladı. Türk-İş'i duyarlılıkla suçlayan aynı talepleri kendilerine de düştü. Olar sınırında Kağıthane işçileri ve destek için somut bir karar almaması düşündürdü. Halbu ki örgüt aralarında platforma saygınlık kazandıracak ve onu güçlendirecek olan şey sinin sorunları karşısında aldığı ve aldığı tavırdır. Bu tavır sadece Kağıthane işçileri için değil tüm işçi sınıfı için bir talizandır. Bugün aydınlar süren bir direnişle sahip çıkarmayın, destek için geç kalın bir platform önümüzdeki günlerde gelicek olaylara nasıl bir tavır alacağı da kuşkuyla. Unsur platform yapı da içinde yer alan düstür ve samimi uyarı uyarı hatayı görüyor ve Kağıthane işçileriyle dayanışmayı acil olarak gündemlerine alıyor. ◊

Yeni infazları engellemek için Ergül Uzunbiz'e sahip çıkalım

30 Nisan katliamının tanığı Ergül Uzunbiz'in 2 Ağustos'ta tanıklık yapacağını açıklamasının ardından, demokratik kurum ve kuruluşlardan destekler gelmeye başladı. İYÖ-DEP'li öğrenciler basına yaptıkları açıklamada, in-san onuruna sahip çıkan herkesi 2 Ağustos günü savcılığa ve aynı gün saat 14.00'te DGM'ye gelerek Ergül'e destek vermeye çağırıyorlar. Sosyalist Türkiye Partisi (STP) Sıyısı Büro üyesi Süleyman Baba da yazılı bir açıklama yaparak sendikalarını, meslek odalarını ve DÖK'lerin Ergül'e destek vermesini istedi. Açıklamada, "Ergül Uzunbiz'in 2 Ağustos 1993'te savcılığa suç duyurusunda bulunmasından sonra ev arkadaşları gibi yargısız infaz timlerini karşısında bulması durumunda Başbakanı, İçişleri Bakanı'nı ve İstanbul Emniyet Müdürü'nü sorumlu tutacağımızı şimdiden açıklıyoruz." denildi. İstanbul Sendika Şubeler Platformu da 18 Temmuz günü yaptığı toplantıda Ergül Uzunbiz'in desteklenmesi yönünde karar aldı. Liman-ış Genel Başkanı Hasan Biber ve çeşitli işyeri temsilcilerinin imzası olan bir çağrı metni kabul edildi. Ergül Uzunbiz 22 Temmuz günü basına bir açıklama yaparak kan güvenliğinin olmadığını, karşılaşılabileceği her türlü olumsuzluktan siyasal iktidare ve İstanbul polislinin sorumlu olduğunu söyledi. Ergül'e ilgili olarak, annesi Güllü Uzunbiz'e görüldü. Ayrıca Av. Ahmet Düzgün Yüksel ve Av. Eren Keskin'in görüşlerini aldı. Hukukçular, Ergül'ü destekleyeceklerini ve 2 Ağustos günü savcılığa olacağını söylediler. İktidar ortağı SHP'nin ilk milletvekili de sorularımıza yöneltti. "Elmizden geleni yaparız" gibi bildik yanıtlar veren milletvekilleri, SHP'nin infazlardaki sorumluluğunu kabul etmeyerek, "Olaylar bizim dışımızda gelişiyor" demek zorunda kaldılar. Ö (Her öceki sayımızda Ergül Uzunbiz'in 1 Ağustos'ta suç duyurusunda bulunacağını yazmıştık. Doğrusu 2 Ağustos'tur.)

RÖPORTAJLAR

"KIZIMLA GURUR DUYUYORUM"

Güllü Uzunbiz (Ergül'ün annesi)

Ergül o pece te-sadüfen kurtul-du. Merak edi-yorum, o iki gencin suçu neydi? Benim kızımın suçu neydi? İnsanlar suçuz yere o-düren polis "ge-hit" oluyor, ama bizim çocukları-mız "terörist" olu-yor. Bu nasıl iş? Bütün analara, babalara sesleniyorum. Ergül'e sahip çıkalım. Çocuklarımızı ka-tillerin pençesinden almalıyız. Ben çocuğumu 2 Ağustos'ta görece-ğim. Ama Uğur ve Şengül'ün anne ve babası, arkadaşları onları bir daha gö-remeyecekler. Bu büyük bir acı. Artık bu olup bitene dur demenin zamanı geldi. Bizler buğüne kadar ses çıkmadık. Ama kızım benden daha yürekli, daha cesaretlidir. Onunla gurur duyuyorum. Sonuna kadar arkasındayım. Tüm anne ve babaları da yarımcı çağırıyorum.

"POLİS SUÇUNU ÖRTBAS ETMEK İSTİYOR"

Av. Ahmet Düzgün Yüksel

Ergül Uzunbiz, Uğur ve Şengül'ün katliamıdır. Bu olayın diğer "anıkları" hak-kında İstanbul DGM'de gös-termelik bir da-

va açılmış olmasına rağmen, aynı dosya-da adı geçen Ergül Uzunbiz davasının sa-nak değildir. Sadece dosyada firarı ola-rak gösterilmektedir. Anlaşılan odur ki, bu olay konusunda DGM savcılığa polis su-çun örtbas edilebilmesi için işbirliğine girmişlerdir. Polis bu tanığı infaz edip ve-ya teslim edildikten işkence yapıp kendi manihına göre "suçu" yaratmaya çalışı-caktır. DGM savcısı ise dosyada firarı sa-nak olarak gözüken olay tanığını davaya katmayarak polise yardımcı olmaktadır. Muvakkilimizin kan güvenliğinin tehlikeye gimesi halinde öncelikle DGM Başsavcı-sı ve idareci polislerin emrine göre dü-zenleyen DGM Savcısı Uğur Saldırgan'ı sorumlu tutacağız.

"DGM'LER POLİSİN EMRİNDE ÇALIŞIYOR"

Av. Eren Keskin

Ergül hakkında gıyabi tutukla-ma kararı olmasının böyle değeri-ndiriyor. Normalde idare-sine bağvurul-mak istenen bir ki-şi hakkında savcılık yakala-ma veya gıyabi tutuklama kararı alı-r. Ancak, Er-gül'ün bu tür kararlardan arınmasın-ra rağmen hakkında gıyabi tutuklama kararının olmaması, DGM'lerin polisin istediği ge-re çalıştığını gösteriyor. Bugün İstanbul DGM Necdet Menziri'nin emrinde, DGM'de görülün tüm davalarda, Menzir ve ekibinin gönderdiği işkenceci ifadeler hala esas alınıyor. Yasada değişiklik yapı-lması olmasına rağmen bu böyledir. Ya-ni polis böyle istemiş, mahkeme de ona uygun davranmış olabilir.

"MAHKEMEYE KATILIRIM"

Türkiye'de yaşananlar polisin açık olarak yargısız infaz yaptığını gösteriyor.

Ali İbrahim Tutu (SHP Ankara Milletvekili)

Polisin eline tüm yetkilerin veril-mesine karşı-yım. Ergül'ün mahkemesine katılırım. Bu in-san can güvenliğinin sağ-lanması konu-sunda elimden geleni yapmaya hazırım. Genel olarak yargısız infazlar için soru onergeleni veri-yorum, ilgili mercilere müracaatlarda bu-lunuyorum. Bu konuda kamuoyunu duyar-lı hale getirmek gerekiyor. Bu konuda tepkisi katılmıyor, harekete geçen killeye-le beraber yürür, desteğini omuz verecek gösteririm.

"OLAYLAR İRADEMİZ DİŞİNDE GELİŞİYOR"

Mehmet Keremioğlu (SHP Ankara Milletvekili)

Türkiye'de her karanlık olayın aydın-lanması için elmizden geleni katkısı hem-gani hem de parti olarak ya-pacağımız bi-rimeldir. Soru insan yapı-maya ilgilidir. Polisin kamu-nen yargısız in-faz yapması yet-kisi yoktur. Ama tiken polis tara-fından yapılan yargısız infazları görüyoruz. "SHP terörü iktidarın koltuk değneğ-i" gibi nitelendirmelere de katılmı-yorum. Ben hiçbir zaman devrimcileri polise ihbar etmedim. Kendime polis işbirlikçi dedirtim. Bu gelişen olaylar bizlerin iradesi dışında gelişiyor. Ergül arkadaşın-kan güvenliğinin sağlanması konusunda gerekli duyarlılığı gösteremeyeceği güve-nin. ○

Takvimle milyarlık para cezası

MGK toplantısında Kürdistan'da girilecek operasyon öncesi burjuva basını olayları daha "dikkatli" yazmaları ve "hasas" olmaları konusunda uyarılar Güreş, gerekçeleri ile getiren sosyalist basını kamuoyuna yanlış bilgilendirdi, kışkırttı suçlamasına hedef gösterildi.

Ardından Özgür Gündem gazetesine, Devrimci Emek, Newroz ve Medya Gü-neşi dergilerinin yazı işleri müdürleri tu-tuldu. Başgımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Mücadelesinde Devrimci Gençlik Dergisi'nin Yazı İşleri Müdürü Levent Yanık ise hakkında açılan bir davadan 2 yıl hapis cezası aldı. Devrimci Gençlik Dergisi'ni de zorlamak baskılar bu kadarla sınırlı kalmadı. Şimdiye kadar yüz mi-lionlara İraklı para cezası alan dergi, son olarak 1992 yılı takviminde "Yasadışı örgüt propagandası ve devletin bölün-mezi aleyhine propaganda yaptığı" ge-rekçisiyle 1 milyar 700 milyon bulan

para cezası ve Levent Yanık için 5 ay hapis cezası aldı.

Mahkeme verdiği kararda çeşitli tarih-lerde gerçekleştirilen eylemlerde asılmış olan ve üzerinde DEV-GENÇ, Lisel Dev-Genç imzasının bulunduğu pankart fo-tografının takvime basılmasını yasa-dışı örgüt propagandası yapıldığına, yine üzerinde "Kürdistan Kürt Halkınıdır, İlgale Son" yazılı bir pankart fotoğrafının yer almasını ve 1991 yılında gerçekle-şen 10 Nisan baskısının hangi gerek-çelerle yapıldığını yazılmasını "devletin bölünmez bütünlüğü" aleyhine propa-ganda yapıldığına "delil" olarak kabul et-ti. Ki bu fotoğraflar aynı tarihlerdeki gün-lük gazetelerde de yayınlanmıştı.

DGM ve Yargıtay'ın dava ile ilgili ver-di kararın tamamen sosyalist basını su-çlarını sukurmaya yönelik olduğu ortadadır. DGM'de daha önce "Kürt halkının var ol-duğu, bunu söylemenin suç olmadığı..."

yalında verdiği kendi kararını çiğnemek, aynı zamanda yasa ve hukuka aykırı davranmaktadır. Burjuva basını bir yan-dan Kürt halkının varlığını ilgili yazılarla yazarken bir yandan da çeşitli eylemler-deki pankartların fotoğraflarını basmak-tır. Fakat halklarında "Yasadışı örgüt propagandası" veya "devletin bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda" yapı-ldığı doğrultusunda açılmış tek bir dava yoktur. Ülkemizde ardından temsiliyet ta-rafından sık sık "basın özgürlüğü"nden bahsedilir. Ama onların basın özgür-lüğüne ahlağı diğ. yoz, asparagas habere-leri "özgürsü" yayınlamak, katliamları ve saldırıları "özgürsü" açıklamak vardır.

Biz sosyalist basın olarak burjuvazi-nin çizdiği sınırlar içinde iktidari yayın politikası izlemeyiz. İmandığınız, müca-delesini verdiğimiz, değerlerimizi ve Tür-kiye'de devrimci mücadeleyi yazılarımızla doktük. Milyarlarca para cezası, yıllarca hapis cezaları, baskı ve talanlar yadık-larımız; halkla ulaştırmamızda engel de-ğildir, olmayacaktır. ○

Halkın Hukuk Bürosu bir misyondur

Av. Ümrân GÜN

Halkın Hukuk Bürosu kurulduğu 1989 yılından bu yana yeni bir aydın, hukukçu tipi yaratmayı amaçladı. Çünkü bu komada 12 Eylül'e hayşan dönem ve öncelikle hukukçular hiç de iyi bir snay verememişlerdi. Olumlu örnekler yok edildi. Ancak bunlar da örgütlü oldukları için istisna olmaksın öteye gidemedi.

İşte böylece özümüz bir gelenğin üzerinde Halkın Hukuk Bürosu'nu kurduk. Artık hakoz işten atılan, direnen işçi, grevli-toplu sözleşmeli sendika mücadele veren memur, YÖK cenderesi altında kışla disiplinine sokulmuş istenen öğrenci, kondusu üzerine yıkılmış istenen geçekodu halkı, cezaevlerinde kimlik ve onur mücadelesi veren devrimci tutuklu, çocukları içkence gören, gözaltında 'kaybedilen', katledilen aileler Halkın Hukuk Bürosu'nu onuz barlarında gördüler.

Haksızlıklar karşısında sessiz kalmadığımız gibi, yargısal-mahkemelerin politik niteliğiyle sergilenen, içkence-yıkılcı faaliyetleri birer emetken, hukuk dışlıklar ifade etmekte, savuma hakkının savunulmasını, adan kaldırılmasını karşı çıkarak bir an için bile tereddüt daymadık.

Ancak hedefimiz daima daha güreli, daha iyiyi yakalamak olmalı. Halkın Hukuk Bürosu "Bir ekinin, çürümüş, yor, anti-demokratik hukuku savunuyoruz. Yaptığımız toplumun ve hukuklu kimliğimizin bilincinde olarak, verili hüceye hukukuna, artık kendisinin yadsıdığı cıvımsız hukuk ilkesi ve insanlık değerleri temelinde karşı çıkıyoruz." (Devrimci Sol Toplu Davası, Savunması, S.46) perspektifiyle hareket etti, ediyor. Gençlik, desmasyonduk, belki sayı olarak azdır. Ancak kusa sürede siyasi mücadeleye ve siyasi davalar sayısında deney ve birikimimiz artı, olgunlaştık. Sayı olarak büyük bir artış göstermekle de bizlerdeki bu nitelik değişikliği ancak siyasi iktidarı ve onun polisini rahatsız etmeye başlar. Çünkü bizler artık, verdikmiş hukuk ve insan hakları mücadelesiyle tüm Türkiye ve dünya kamuoyunu da minyonumuz ve gücümüzü kabul ettirdik.

Elbette ülkemiz gerçeğinde böyle bir minyonu sahiplenmek bedeller de istiyor. Mümkünlüklerimiz görüş için gittiğimiz yur kapılarında, hafta başı DGM koridorlarında tartışıldık, hakarete uğradık. Cezaevlerinde keyfi gerekçelerle, onur karvo list ve cenaz avamılarıyla görüş hakkımız engellenmek istendi. Gözaltına alınmış, içkencilerden geçirildi, tutuklandı, telefonlarda ölümlü tehdit edildi. Hakkımızda olmadık gerekçelerle davalar açıldı.

İşte bu bakışları önemli hâkâlarından birini hakkımızda toplu açılan dava oluşturuyor. Tek tek gözaltılarla, içkencelerle, tutuklamalarla Halkın Hukuk Bürosu'nu susturamayan, toplu bir dava açarak susturmayı amaçladık. Bu davanın sinyalleri daha dava açıldandan önce Emniyet Müdürlüğü'ne verildi. "Bizler kendimizi savunacak avukat bulamazken, onur hukuk bütümleri kuruyorlar." diyen Necdet Menzir'in açıklamalarında kısa bir süre sonra bu dava açıldı. Bu davada Halkın Hukuk Bürosu avukatları nezdinde bu bütümleri yarattığı hukuki ve siyasi minyon ile gelenek yargısal-mahkemelik, sürdürülmesi isteniyor. Ancak bu çabaları da nafle. Çünkü Halkın Hukuk Bürosu hiçbir zaman tek bir bürveye olmadı. Halkın Hukuk Bürosu bir minyon, bir gelenektir.

İstidkileri karşı içkence ile aleyhimize ifadeler alınarak, belgeler edile tutukluların iddia etmeler Halkın Hukuk Bürosu'nu susturamayacaklar. Yargılandığımız DGM'de çok adil bir kararın çıkmasını beklemiyoruz. Çünkü ülkemizde adalet terasından boşaltılmış olduğuna en iyi biliz biliyoruz. Zaten bu benzeri mahkemeleri meşru görmüştüğümüz için aydın, kendimizi savunmak komusunda da gürmüyoruz. Eğer aydın ve hukukçu sorumluluğumuzun gereklerini yerine getirmek, hakkının, sınırlarını ölmüş, eği, öğret ve bir adim topluma düzenli için mücadele etmek, hakkı, haklılar, insanlık dışı uygulamalara karşı çıkmak, devrimcilerin (Devrimci Sol) davalarını savunmalarını istemekle yargılandığımız davada kim iddia edildiği üzere şaka, "Yardım-yatmak etmek" bizler bu suçun her zaman iliyecimiz.

Bu yargılama Halkın Hukuk Bürosu'nu verdiğimiz hakkı mücadelesinden, minyonundan bir adım daha geriye götürmeyecektir. Ve ideali yakalayınca daha bu mücadelesini sürdürecektir. ○

Halkın Hukuk Bürosu avukatları: "Haklıyız, savunmamızı engelleyemeyeceksiniz!.."

Halkın avukatlarını yıldıramayacaklar!..

Devrimci Sofa "Yardım ve yatmak" yaptıkları gerekçesiyle haklarında dava açılan Halkın Hukuk Bürosu avukatları, Ülutan Gün, Ümrân Gün ve zerrin Sarı 22 Temmuz günü hakim karşısına çıktılar. İstanbul 1. No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülen davanın duruşmasında avukatlar ortak bir dilekçe okudular. Mahkeme, hakimini yeni atanması nedeniyle ileri bir tarihte ertelenirken, hukuk mahkemesi tarafından gelen üç dilekçe birlikte 11 avukat ve aileleri katıldı.

Avukat Ümrân Gün okuduğu "Yurun, tarayın, öldürün" sözleriyle bağlayan dilekçede, sanık sarı davayla ilgili olarakları avukatlar ümit, alkışları cıvımsız olarak gerçekliği belirlenmiş. Hicir baskı ve tehditlerin halkın avukatlarını yıldıramayacağı belirlen avukatlar di-

lekteşu bu düşüncelere yer verdiler. "Devlet polisi bağlamış" diyor ve bu ülkemin baskıların "Polis ezdiklerin kurtulmasını sevincini yoruyor. Çocukların ellerini süğün mayalım.. Kim devletin güvenlik güçlerinin karşısına çıkarsa yapamı silahla alınır" diyor bu ülkemin emniyet müdürleri.

İşte Halkın Hukuk Bürosu avukatları, böylece bir hukuksuzluk içinde avukatlık yapıyor, hedef oluyor. Hedef haline getirilmeleri bir aşamalı olan bu dava ile istenen amaca bir an önce varmak için polis hiç geri durmuyor. Hemen her gün bir ifrazın yapıldığı bu ülkede daha çok Halkın Hukuk Bürosuna ihtiyaç var. Halkın Hukuk Bürosu'na yönelik saldırılar ne olursa olsun, kimsin gelirse gelirin yoruyuşumuzu durduramayacak-

Muhbirlik tekliflerine yanıt:

"Onursuz yaşayacağımıza ölürüm"

Zeki KARTAL

Adana (Mücadele)- Adana'da polis mübir arama faaliyetlerini sürdürüyor. Polisin baklarını özellikle ÖZGÜR-DE'lerin üzerinde yoğunlaştırarak, gözaltına alınan insanlar ölümüne tehdit edilerek muhbirlik yapmaya zorlanıyorlar. ÖZGÜR-DE üyesi Hidir Demir'in sonra gindi de ÖZGÜR-DE üyesi Zeki Kartal polis tarafından muhbirlik yapmaya zorlandı. 10 Temmuz'da Adana'da Şakirpaşa Mahallesi'nde gazetemizin Sivas katliamı ile ilgili özel sayısını dağıtırken gözaltına alınan Zeki Kartal, 17 saat boyunca içkence gördü, muhbirliğe zorlandı.

Kartal, birakıldıktan sonra bir basın açıklamasıyla olayı anlattı. Zeki Kartal polisin kendisini ölümüne tehdit ettiğini ancak muhbirlik yapmayı başaramadığını belirterek "Onursuz ve gerefiz yaşamaktansa ölümü tercih ederim" dedi. Zeki Kartal şunları anlattı:

Bir emniyete götürüp bir hücreye attılar. Daha sonra 3-4 kişi beni başka yere götürerek sonlar

sonur, suçlamalarında bulundular.

Bana ÖZGÜR-DE'de ne yapıldığını sorarak mıs olduğunu iddia ettiler. Benim başı bayılırı gerekzer darbecilerle alt dergi hakkındaki tehditler savurdumcu söylediler. Ben bunları kabul etmiyince te tuvalete sandığım bir yere götürerek cinsel organlarımıza tazyikli su döktiler. Kafamdan açığı soğuk su siktiriler. Bir ara üzerine kaynar su bile döktiler. Hemen ardından bir yere oturttuk ki davranışa başladılar. Polislerden bir diğelerini dışarı çıkartarak bana muhbirlik teklif etti. Arkadaşlarımı kötüleyerek bana ve aileme hicir faydalarının olmadığını, istersen para yardımıyla bulunup sevdiğim çok vasa karababçileklerini belirlerek devletin bütçe ödünçünü karşıladılar, ancak zarbetti günü akşam üstü bizi Postane'ye alarak önünde beni kötüleyeceklerini söylediler. Alakı bakırdı ailemi ve beni yok edeceklerini söylüyorlardı. Ben de aileme zarar gelme-

DGM koridorlarında polis pervasızlığı

Av. Ümrân GÜN

19 Temmuz günü bir duruşmasında içkence işlen İstanbul DGM'de bulunan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ümrân Gün, siyasi pube polislerinin tehdit, hakaret ve fiziki saldırılarına maruz kaldı.

Gözaltından DGM'ye getirilen mevkilerle korumasını bahane eden polislerin, DGM savcılık kalemi çalışanları ve gözletilen atıldan getirilen insanların gözünde sözünü ve fiili saldırısını uğrayan Ümrân Gün olayı DGM Başsavcısı Ahmet Köksal'a iletp tutanak tutulmasını istedi. Başsavcı olayın izlenimlerini karnayına karşılığında Gün'ün talebinde ısrarı olmakla üzerine olayı nöbetçi Savcı İrfan Özyavay'ne havale etti. Ayrıca polisler özdagi vermek için savcılığa Gün'ün hakkında "hakaret ve dövmek" failerini gerekçelendirdiği iddiasıyla suç duyurusunda bulundular.

Polisin bu saldırısına pervasızlığın ve ahaksızlığının son örneği olduğunu vurgulayan Ümrân Gün, yaptığı basın açıklamasında "Bu olaya karşı İstanbul Barosu'nu, Türkiye Barolar Birliği'ni, İstanbul Çağdaş Hukukçular Derneği'ni ve tüm kamuoyunu göreve çağırıyoruz. Ahaksızlığı, içkenciyi, fiili baskı ve katliamları, infazları kendisine görev bilmiş polislerin bir an önce yargılanıp gereken cezaya partinimalen gösterilecek duyuruları bildirir. Adaset Bakırın, mahkemeleride avukatı iş yaptırarak istemeyen polisler bu tür davranışların karşısında tedbir almamak için bir avukatın öldürülmesini mi bekliyor? Bu olay DGM koridorlarında yaşanan ilk olay değildir. Birlikte alınacak tavır ve yargı önünde alınacak kararlar engel olabilecektir. Bu inançla olayı basına ve kamuoyuna duyuruyoruz." dedi. ○

mesi için böyle bir şeyi kabul ettim. Ama şimdiki bilyorum ki muhbirlik perezatıdır."

ÖZGÜR-DE'lerin de yaptıkları açıklamalarında "Bir kez daha belirtiriz ki, muhbirlik onursuzluktur. Ancak bu onursuzluk muhbirlik teklifleriyle karşılanırsa değil termet insanın kendi psi batakılarına çekmeye çalışırsa atır." sözleriyle muhbirlik tekliflerini kınadılar. ○

Darbe "sol" değildir "Sol" culuk darbe destekçiliği hiç değildir

Bazen bir tek olay, sayfalarca yazının, sa atlerce süren tartışmaların anlatılabilir-
günden çok daha fazlasını anlatır. Rıza Güneşer'in darbeci cepi tarafından katli-
dimesi de işte böyle bir olay.

Solun Kucağında Bir

"Mazlum" Canavar

Darbeleri devrimci hareketin "hiçbir su-
çu cezazır bırakmama" geleniğini çok iyi
bildikleri için, "mazlum" ve "mahzum"
po-larında, solun kucağına sığınmaya
başlıyolar. Ve sığındılar da. Orada besle-
ni-pi büyümeye hedeflediler. Solun bir kıs-
ma bu zor durumda grubu başına bas-tı,
korumaya aldı. Oysa kucağında büyü-
tükleri, devrimci iktidari, kuralları, ah-
lakı, gelenekleri yiyerek (kulları, aha-
lakı, gelenekleri yiyerek) çuluy, ga-galı-
cı bir canavardır. Darbecilik canavardır.
bu. Sırtını bir yerlere yasladığı içine
yalanlarını daha pervasızca kusmaya,
dışını göstermeye başladı. Elindeki
ağırlık taşıdığı silahlarıyla, İstanbul'un
her semtinde anlaşılmış (i) bir rahatsızlık
boyu gösteren darbeci cepi giru-ru, dev-
rimci hareketi taratarlarına, kitle ilikle-
ri-riye karşıtlaştırmaya çalışıyor. Solun be-
düzlenildi, içkene yaptı. Solun belki
bunların bir kısmından haberi olmadı,
ama tanık oldukları, duydukları da
görmekle, duymakla yetimdir. Ge-
çmişlere darbecilerin gözlerine tabiki
tutukluları bakarak "Dursun Karataşlar"
suçlamaya devam ediyor. Ve sonra bir
gün henem hissinin yakından tanıdığı,
darbecilerle darbeciler için işleri, onuru
tarafından bükülen Haluk Gücü dergisi sa-
hibi Rıza Güneşer, hamisk yaptıkları dar-
beciler tarafından katledildi. Şaşırdılar.

Oysa gayetlaka bir şey yoktu. Bir dev-
rimci hareketin önderliğinde karşı düze-
lenen boyası bir "darbe", dünya solu açın-
dında, Türkiye solu açısından da
"ik'ti b-eiki. Ama "darbecilik" bir "anlayış"
olarak o kadar da yeni değildir. Kökleri
küçük burjuvazide ve küçük burjuvazi-
nin tarih sahnesinde sıfıral bir katman
olarak yer almasına başlanmasında çok uz-
nıyordur.

1950'lerde, örneğin Mao tamlarıyordur.
darbeciliği: "Toplumsal kökeni bakımın-
dan darbecilik, lumpen proletarya ve kü-
çük burjuva ideolojileri bir bileşimdir."
(Mao, Şeyne Easler I, S. 149)

Ma'o'nun Kızıl Ordusu işareti ettiği
darbecilik farklı biçimler taşıyor. Bun-
larda ortak olan yön, güçsüzlük, kendine
güvensizlik, kararsızlıktır. Kısra ve kolay
yoldan sonuç alma isteğidir.
Darbeci cepi de benzer mantık ve ruh
hali içinde olmuştur. "Solun"ları devrimci
hareketin doğu örgütleri işleyiş mekaniz-
maları içinde güdüme getireceklerine
-ki bunun yolu ağırdır; darbeden sonra
bile bu yol tekrar tekrar ağırdır kendile-
rine-onları "solun"larını darbeyle "çöz-
me"yi tercih etmişlerdir. Çünkü kendi
haklılıklarına inanıyorlar. Darbecilerin
gerekliği olarak sıraladıkları bir çu-
val spekülasyonla nesmi bir platformda
kadroları karşısına çıkardıkları darbeci
darbe yanlı bileşimdedir. Yaratılmış tüm
değerleri harlayıp etme pahasına da olsa
darbeyle her şeyi kendilerine tatil kila-
caklarını hayal etmişlerdir.

Darbeye "siyaset" olmaya çalışanlar
nın varlıklarını gasp ettikleri devrimci ha-
reketin insanlarını kan, canı, emeği pa-
hasına yaratılan olanaklar sayesinde öze-
dümlerini sonuna sürmekte gelmişler,
öyleyse da farklı bir mantıkla yaklaşımları,
bu mantığın dışında bir çözüm üre-
meleri mümkün olmazdı. Bu yüzden

Solun büyük çoğunluğunun üzerinden
atıldığı bu olmuştur iş. Düz bir fadeyle
"darbeyle ortaya çıkıyor belki yanlış, ama
yeni olanlar da devrimci. Herkes gibi mü-
cadelelerin bir kenarında yer almasını,
onlara dokunmasını, sol iş güdüt olma-
sı" diye düşündükleri, (Küçük sol bu yor-
um subjektif hesapları, kaygıları olanları
kapsamıyor) yanıldılar. Darbeyle "siyaset"
olarak her konudaki çizgisi de
darbeci bir çizgi olacaktı. Sol bunu gör-
mek istemedi ve yanıldı ve yanılığın
devrimciye kurşun sıkılmakta darbeciler

cesaret verecek kadar büyük bir yanılı
oldu.

Yanlış Süyörü: "Ateşkes Çağrısı" ya da "iki Tarafa da Tavır"

Rıza Güneşer'in katledilmesi solun ger-
çekten yapıtı. Bir azından bir kısmı ta-
vırlarıyla bile bir gözden geçirme gereğini
hissetti. Ancak genelde sol bir açmaz içi-
ne düştü. Şimdi ne yapacaklardı?

Sosyalist basına yaptığımız "cenaze-
ye katılma çağrısı ve Rıza Güneşer'in
katledilmesini protesto için ortak basın
açıklaması" önerimiz (ki önen zaman
darlığı nedeniyle tüm dergilere ulaştırıl-
madı) bu açmazı iyice açığa çıkardı.
"Şimdi DS cezalardırda onlar da, dar-
beciler saldırdıma size ortak imza ata-
cağız, garip olacak" türünde yanıtlar bu
açmazın fideyleydi. Öyleylerin gelişimi
içinde nesnel bir temel olmadığı halde iki
"tarafa da" "sol" görünme kaçınılmaz sı-
kıntısıdır bu.

Darbeye Çetin Cinayeti Sübjektivizmin Perdesini Yırttı

Solun bir kısmı se sübjektivizmini
artık gizlemeye hale gelmenin sıkıntısı-
nı yaşıyorlar.

Rıza Güneşer'in katledilmesinden he-
men bir gün sonra, 15 Temmuz'da Hedef
dersi Tarafarla ateşkes çağrısı" başlı-
lı bir açıklama yapıldı. Sübjektivizmi, dar-
beciler söz söylemekte zorlanıyorlardı.
O yüzden önceki sayımızda da belirtti-
miğiz gibi bir sayfalk metinde doğrudan
darbecilerle yönelmiş yalnızca bir satır
yazılmıştı, ancak Rıza Güneşer'in
adı bile geçmiyordu. Öyle anlaşıyordu ki
asıl hedeflenene doğrudan devrimci
hareketin başkası değildi... Sübjektiviz-
mini bir de yapıtları "ateşkes" çağ-
rısıyla somutlardı. Hangi "taraf"lara, ne
adına, ne için "ateşkes" soruları bu çağ-
rıda da yantıydı.

Gazi mahallesinde kendi pusulalarında
ölen iki darbecinin cenazesine devrimci
duyulurik adına, sorumluluk adına ve bir

parça da kahramanlık edasıyla sahip çık-
malarının propagandasını yapan Özgür
Gelecek, Rıza Güneşer'in cenazesine du-
ydu. Anlaşıyor ki başına "devrimci" sı-
fatını koyarak sundukları duyurularla,
sorumlulukları "darbecilere karşı", "dar-
beci cepi" ile "saldırı" sözleriyle birbi-
ne, hangi gerçekleyle bilmezse, yaklaşı-
mayan ve bunun için dergiler platformu-
nun "ahengini" bozmakta sakınca görme-
yen Özgür Gelecek'in kuşkusuz darbeci
çetenin bu cinayeti karşısında söyleye-
cek bir sözü olmazdı. Olmadı da. Tek
bir söz olsa onlar için; özeleştir. Darbe-
ciliği meşrulaştırmada başı çekmenin so-
rumluluğu ne kadar ağırsa, bu sorumlu-
luğunda o kadar azaltılır. Ve Özgür Ge-
lecek "6 mayıs" dediği şimdiki bu zorunlu-
luğa görecek durumdadır.

"iki Tarafa da..."

Rıza Güneşer'in katledilmesinden
sonra sosyalist basında belirlenen tavır-
ların bir diğer çekiliği de "iki tarafa da"
... diye bağlayarak yaklaşımlar oldu.
Gelinek notlarda darbecilerin sahiplenile-
cek bir yanını bulamayanlar bu yaklaşım-
la "tarafsızlık" vurgusuna daha da öne çı-
kıyorlar. Ancak bu, yaklaşımların temelinde
değil yanlıdır zaten. 13 Eylül darbesi ve
sonraki gelişmeleri için "taraf" espisi için
de açıklama çılgınların devamı iki "taraf"
da aynı kelye koymaya kadar uzay-
yor ve sonuçta darbecinin, darbeciliğin
meşrulaştırılmasına varıyor.

Bir "taraf"ta örgütsel iş ve kuralları,
devrimci ahlakı ve gelenekleri çığneyen,
onlara devrimcinin katledilmesine varan
zararları yüz açan birileri ve diğer "taraf"
tüm bunlara karşın mukadeleyi
ormazlamaya çalışan ve bunu yaparken
ikileleri, geleneklerini, hukukunu tizlikle
korumayı gözetken birileri varsa, burada
tarafsızlık olmaz.

Darbeyeği şu ya da bu düzeyde koru-
maya alıp ona devrimciye kurşun sıkma
cesareti verdikten ve darbeci cepi bir ya-

Da rbecilik kirine buluşmamış bir devrimci: Rıza Güneşer

Sizin kurşunları da bizi öldüremez

#4 Temmuz'da sahibi olduğu derginin iki-
tillitirib Büro'sun altında kahveha-
rde darbeci ihanet cepi tarafından pus-
uya düşürülerek katledilen Haluk Gücü der-
gisi sahibi Rıza Güneşer'in cenazesi 17
Temmuz'da İstanbul Yakacıkta Soğanlık
Mezarlığı'nda toprağa verildi. Cenaze tö-
relinin Yakacık mezarlığında yapılabileceğini
açıklaması nedeniyle kentin bir bölümü
buraya giderken Soğanlık Mezarlığı'ndaki
Bürene dört yüzü aşkın kişi katıldı. Rıza Gü-
neşer darbeciliğe karşı mukadelelerin onuru
olarak sloganları, marşları uğurlandı.
Darbeciler bir kere daha lanetlendi.

12 Temmuz'da, 17 Nisan'da devrimciye sıkılan
kurşunlar, Rıza Güneşer'e sıkılan kurşunları ayırdır.

ilan edilmiş pek çok insanın bu ana yetimlerine
yoluyor. Sığırları katliamlarıyla anılsaklığı kap-
tacak kadar güçlü Devrimci Sol Güçler, demokrat-
duyur insana, Kartalın geçekondurlarından onu tanıyan
emekçiler, darbeyi kirine buluşmamış bir devrimci

olarak darbeci cepi tarafından katledilen Rıza'yı sahipleni-
yorlar.

Sayıp durduğundan sonra bir devrimci Rıza'nın kat-
ledilmesini anlıyor, darbecilerin atıldıkları her adında kon-
trollarıyla hizmet ettiklerini görüyor. "Adana'da, An-
kara'da, 12 Temmuz'da, 17 Nisan'da devrimciye sıkılan
kurşunlar Rıza Güneşer'e sıkılan kurşunları ayırdır.
Bu silah kontrolden alınmış silahdır." diyor ve ekliyor:
"Olurarsın ve darbeci contra petesinden hesap soru-
lacak, hiçbir hak dıymına halka hesap vermekten kur-
tulamayacak."

"Şehitlerimiz Yolunuzu Aydınlatıyor"

Rıza'nın darbeci katliamı açtığı kurşun yaralarıyla
dolu vücudu "Şehitlerimiz Yolunuzu Aydınlatıyor" pan-
kartının altında toprağa yerliyor. "Bize Ölümlük" mar-
şıyla uğurluyor.

Cenaze töreninin başında Rıza'ya, onun onuru
mukadelelerin duyulan saygının fideleleri olarak havaya
kalkan kollar bir kez daha gökyüzüne uzanıyor. Ve
"And olsun ki" diyorlar "And olsun ki kanımızın son
damlasına kadar savaşacağız." ○

Soğanlık Mezarlığı'nda bir gün yanılıyor; duyuluyor ve öfkeli.

Kollar tüm devrim şehitlerini için, Haluk Gücü der-
gisi sahibi, darbeye karşı mukadelelerin onuru Rıza
Güneşer için havaya kalkıyor. Dört yüzden fazla yur-
kur yüz havada, acıyla ve öfkeli kıl.

Cenaze töreni için daha önce bir başka mezarlığın

nyla siyasi polisten, kontrgerilladan, bir yanıyla da soldan aldırı bu cesaretle ciyeyi içmeye başladıkları sonra, şimdi tam "tarafsız" değil çekilmek ne bu tavır sahipleri tutarlıklar ne de sorunu çözer. Sol şimdiki "tarafsızlığına" bir de bu yanıyla bakmak durumundadır.

Sosyalist Basının "Gazetecilik Damarı"

Darbe sonrasında darbeci çetinin de açılmalarına iyi veren, gelişmeleri darbecilerin gözünden "yorum"lara aktaran kimi sosyalist dergilerin şaşıldıkları liman "gazeteciler", "haberciler" oldu. Kim darbecilere kürsü olarak sundukları sınırlar "Bir elimize ulaşan bilgileri haber yapıyoruz ve sadece olanın gilyor bize" gibi gerekçelerle açıklamaya çalışırken, kimi de bağtan aşağıya darbecilerin dindiren ve gözünden yazılmı haberleri sarf ettilerine "karşı tarafta" da görüşlerini birkaç sözcükle sırtladılar. "objektif habercilik" diyerek zevahiri kurtarmaya çalışıyor.

Dergilerin pek çoğundan tu tu haberlerin emelleri verilebilir. Ama örneğin Özgür Gündem'i, özellikle son günlerdeki tavrıyla bir "prototip" sayabiliriz.

"Objektif gazetecilik" kendilerini eleştiri yöneltildiğinde kuşandıkları zıh alırlar. Haberini böyle söyleyecek diye böyle yazdıkları gerçeğe uymuyor. Bu sonra "taraf" olmadıkları vurgulanıyor. Ama darbeciler kime bulamazlar bir devrimi katlettiğinde

bunu haber saymazken Sağmacılar'da bir darbeci cezalandırıldığında bunu ön sayfadan "çarpıcı" bir biçimde vermek -Özgür Gündem aynen böyle yapıyor- "objektif habercilik", "tarafsızlık"la açıklanıyor.

Özgür Gündem "objektif" gazeteciliği sürdürüyor, darbeci karşımda ise gerçekten "tarafsız", ipte ömür. Rıza Güneşin katliamını protesto etmek için üç ilan götürüyor Özgür Gündem, ilan metnini kabul ediyor, "hukuklu sorun" yaratacağı ileri sürüyor. Bu kez bir hukukçuyla birlikte görüşüyor Özgür Gündem'i. Özgür Gündem'in bu defaki yanıtı net; ilanın herhangi bir sorun yaratmadığını, "dijer anlamda" bir "tavır" olduğunu, o nedenle alınmadığını söylüyor.

"Rıza Güneş darbecilerin kurdular hain bir pusuda katletti. diye yazıyor metinde. Güneşler için 'Rıza Güneş' kuralan hain bir pusuda katletti" diyor "redakte" ediyorlar.

Varılan metinde "Bir yandan kontrgerillanın, diğer yandan darbecilerin kuvveti ateşi mülkale geri püskürttüğümüz" diye yazıyor. Cümle Güneşlerin elinde "Bu tür saldırıları geri püskürttüğümüz" diye de yazıyor.

"Ofis duyuruyor gücünü kontrgerilladan alın gideci lanetliyoruz" diyor cümle bütünüyle "beğenilmiyor", yok ediyorlar.

Sonuçta ilanlar yayınlanıyor. Ve bundan yalnızca birkaç gün sonra darbeci şeflerden Erdoğan Elyu-

ğun'un ilanı yayınlanıyor Özgür Gündem'e. "Kendilerine devrimciyi diyen katillerce katletti." cümlesi Özgür Gündem'in hukuk duvarlarını, redaksiyonunu aşarak şaşıldıkları objektif haberciliğin yıkılığını; beğenilemeyen Özgür Gündem'in "taraf" ilanı beğeniyor.

Cesaret: Özeleştirici İçin Güven: Darbeciğe Açık Tavrı Almak İçin

Darbe üzerine, darbeciliğin ideolojisi üzerine pek çok şey söylenmiş, yazılmış. Adeta bir literatür ölüme bu konuda. Teori olarak yüzeyli bakıldığında süreç devrimci mücadelelerin önümüze çıkardığı görülmekte, olumsuzluklar ve olumsuzluklara, yeni olgularla gelişip zenginleşen. Sol artık darbe olayını: teorik olarak, siyasal olarak çözümlere zahmetine girilmeli. "Böyle bir şey olmasaydı iş olurdu"ndan başlayıp, "Aman sol iç güdük olmasın" a uzayan yüzeyli, gök, gök, hümanist yaklaşımlar sol örnekleri yavaşlığı gibi sınırlarını, çelişkileri karşı karşıya bırakacak.

Tum devrimci demokrat güçleri, yapıları bir kez daha darbeci ve darbecili tanıması; onlara -doğrudan ya da dolaylı- destek alanlara gelecek tavırlardan uzak durması; bu olayı sübjektif hesaplarla aracı yapmama çağırıyor.

Çağrımız buğüne kadar yaratılan tüm güzel şeyleri korumak içindir. Çağrımız yanıtlı bulması devrimci çıkarandır. ○

Sağmacılar olayı ve bir darbecinin cezalandırılması

Devrimci hareket, darbeciler, mücadele verilen zararın sorumlularını affetmeyecek. Hangi alanda olursa olsun bu değişmiyor. Sağmacılar Cezaevine'deki gelişmeler bir anlamda bunun ifadesi oldu.

Burjuva basın manşetlere çıkarak ve elinden geldiğince çarpıtarak yanıttı Sağmacılar'daki gelişmeleri. Kontrgerilla politikaları doğrultusunda "haber" yayın muhabirleri, cezalandırma eylemini bir yandan cezalarına yöneltmesi muhtemel basını ve kısıtlamaların gerekçe, meşru vesile olarak sunmak isterken, diğer yandan da darbeciler "güçlü" göstermeye, devrimcilerin "kimseyi ayırt etmezlik" saldırıdır kanıtlaymaya çalışıyor. Sübjektif beyinlerin akışında bu çabak pek fazla inandırıcı olmadı; çünkü çarpıtıma çalışırken boyuna çelişkiye düştüğü, baş üstüne gay yapmadıkları haberlerinde.

Burjuva basının bu "anlaşılabilir" çabası sosyalist basından kılınca ve desteklenmiş oldu. Yaptıkları açıklamalarda Sağmacılar'daki Devrimci Sol tutsaklarının bilinçli, iradi eylemini "hedef göstermek için" gerekçelendirirler.

"Saldırı" ymcasına gösterdiler. Devrimci hareketin eylem çizgisi ve anlayışı ve bu noktada hassasiyetli aptır. Sağmacılar'da da bunun dışında bir çizgi izlenmemiştir. Aşağıda yayınlandıkları açıklamaları bunu ortaya koymaktadır.

DARBECİ KONTRA ÇETESİNİ DAĞITACAK!

18 Temmuz 1993 günü Sağmacılar Cezaevine'de yaşanan olaya ilişkin kamuoyuna açıklamamızdır.

Sağmacılar Cezaevinde darbecik suçu işleyen bir grup kontrgerilla, hareketime 7 Haziran 1993 tarihli 2 No'lu karar gereğince cezalandırılmıştır. Eylemimiz basına açıklaştı ve yanlış bir şekilde yanlışmıştır. Olayın asil gelişimi kısaca şöyledir:

Daha önceki değişik tarihlerde darbecik suçu işleyen ya da başka örgüt- set suçlarında olayı saflarımızdan ve siyasi tutsaklarımız katıldığı bölümlerin atılımı kimi kişiler adı tutuklanarak katıldığı bölümlerde, C-3 koğuşunda kümelendi. Bunlardan darbeciye buluşmuş olanlar saflarımızdan yaptıkları bozgunculuk nedeniyle atılarak, "süreci kısıtlamamak", darbecilerle hiçbir ilişkilerin bulunmadığını ve gelecekte de olmayacağını, darbeciye buluşmadıklarını, geçmişteki darbecilerle ne denliyle hareketimize vermiş oldukları özeleştirilerin gereği olduğunu, süreci izlemek istediklerini vb. vb." taahhüt ettiler. Ancak hastahallik kafaalar adı tutuklanarak bölümlerine gönderilince verdikleri özeleştirilerin samimi olmadıkları açıkça görüldü; darbeciler.

Bu süreçte darbeci perferendi Erdoğan Elyuğun (Asat-Af) haini tutuklanarak Sağmacılar Cezaevine'ne göndürüldü. Bu süreçte darbeci perferendi Elyuğun (Asat-Af) haini tutuklanarak Sağmacılar Cezaevine'ne göndürüldü. Bu süreçte darbeci perferendi Elyuğun (Asat-Af) haini tutuklanarak Sağmacılar Cezaevine'ne göndürüldü.

Kamuoyu Erdoğan Elyuğun hakkındaki düşüncelerini biliyor. Ayrıca hareketimizin 7 Haziran 1993 tarihli 2 No'lu kararına da aptır. İste, siyasi tutsakların katıldığı bölümlerin yalıtılması ve geçiş

deneyim yaşanmış olduğu bu odak, siyasi ve adli bölüm koridorları tarafımızca denetleme alınarak, personel entente edilmek 18 Temmuz 1993 günü tarafımızca basılmış. Erdoğan Elyuğun haini birinci dereden suçu olduğunu düşünmekte, diğerleri yaralama ve dövmeye biçiminde cezalandırılmıştır. Eylemde önceden belirlenen hedefleri dışında kimseye yönelme olmamış, eylem temelinde sapıtıldığı şekilde gerçekleştirilmiştir.

Burjuva basın yayın organlarında geçtiği gibi çarpıktı bir çarpıtma yapılmıştır. Baskın sırasında taratılanlar görünür ummadıkları bir anda karşısında gören bir darbecinin poka girecek panik halinde sağa sola ateş etmesi dışında bir derinleme olmamış, darbecilerin kaldrığı koşu kısa sürede denetimimiz altına alınmıştır. İki yoldanmış; çok halinde darbeci kontrgerillanın panik içinde ateş sonucunu yaralanmıştır.

Baskında döme ya da yaralamaya cezalandırılan darbeciler, acizleşen, pımarlık getiren, vahşetçilerle tam bir düşkünlük içerisindeydi. Darbeci get bir kutuya girip saklanması çıkarken diğerleri "Bana bir şey yapmayınız, size Erdoğan'ın yeni gösteremeyi." diyenlerken, "Tövbe bir daha darbecik yapmayacağım." diyenlere kadar tam da yaşadıkları kişilik erozyonuna uğruyor bir tavır sergilediler.

İşlemde oldukları ağır suçlara devrimcilerin katliamı ve eylemleri durumlarını daha da ağırlaştırarak darbeciler bağışlanmadı, bağışlanmayacağı.

Darbeci-kontra çetesiye yaşam hakkı tanımayacağız!
19 Temmuz 1993
SAĞMACILAR CEZAEVİ
DEVİRİMİ SOL TUTSAKLARI

Darbe solda neleri başardı?

Q Politika üretmeyen, en sert protestosu bir basın açıklamasına döşene gelemeyen ve bütün bunlara dolay çareli kendini fahsetmekte bulan Devrimler Platformunu bir araya getirdi. Günlere tartışıp bir metin üzerinde anlaşamamış döşene kapamıştı artık. Çünkü sorun açıkladı(!) Darbeciye karşı kurumuya ihtiyacı vardı. Pratikte de iş üretmeye başladılar. Darbecilerin bürümların, bürodan çıkışlarını güvencileri almakta mingtonlara yeri bulmaya kadar yeni "pratik görevler" üstlendiler.

Q Gazetelere sık sık "Dursun Karatay yanlılarım" konuşan ilanlar verdiler. Aynı süreçte gündemde yargısı infazlar vardı. Ancak bu konuda "kamuoyuna" seslenmeyi gerektir buldular. 12 Temmuz'da, 17 Nisan'dan katliam devrimi on derler ve savacılar için gazetelerde bir sınırlık olsun ilanlarını göndermiş dergiler, çevreler Almanya'da ve Gaziosmanpaşa'da kendi pusulanında ölen darbeciler için çarşı çarşı ilanlar vererek "duyarlılıklarını" gösterdiler.

Q Darbeci Çözüm'ün basılmasıyla 45 dakika sonra bir derginin bürosuna giden arkadaşlarımız bizimle tüm muhtaplık ilişkilerin kesildiği" açıklıyor. Darbeci Çözüm başlatılma yalnızca 45 dakika olmuştu. Bu kadarki bir sürede hang mekanizmalar içerisinde tartışarak böyle bir karar alınamış ve anında yazılı hale dönüştürülmüştü? En sırada önerileri yanıt almak için bazen gündüz, hatırlar- ca beklenildiği bir ortamda analıyılır ki darbe sosyalist basına hiç kazandırmıştırlı.

Q Özgür Gelecek çevresi bir noktada sosyalist basının sen halde süren basın açıklamalarını pöriz çıkıyor. Özgür Gelecek Dergileri Platformu toplantısında açıklanan "Sağmacılar sen verme" çağrısının iki tarafı birinden yayılması "onyalıyor" ve bu ortak çağrıyı inzalıyor. Nedeni belki; gelişmeleri bir gözün kapalı izliyorlar. Ama şimdiki önerilerle de, ortada darbeci çete tarafından katliam bir devrimcinin cesedi var. Almadıkları o imzaları sorumluluğu özeleştiriyen alıktın omuzlarına yine de ağır gelecek.

Q 15 Temmuz; Rıza Güneş'in katliamından ertesi günü. Hedef derisinden "Tarafarla ateşkes çağrısı" başlıklı bir açıklama yapıldı. Açıklamada Rıza Güneş'in adı geçmiyor. Tam sayıtlık açıklamada "B. Yağancılar'da D. Karataş'ta" bir gazete sahibi öldürüldü" cümlesi dışında tüm satırlar devrimci harekete yonuldu. Rıza Güneş'in katliamından ertesi günü yayınlanan açıklamada "D. Karataş yanısı: arkadaşlarla (Aydinlar Matbaası) yönelik eylem katlederek) bir kez daha hatırlatılır; taratların ateşkes ilan ederek sorunu yüzüne karşı çözümlerini diyoruz." diyerek başlıyor. Taratların eylemi ona yalnızca devrimci harekete yonulmuş açıklamalar var açıklamada. Hain Gücü gazetesine sahibi Rıza Güneş'in katliamında Aydinlar Matbaası bürosunu tahrip edilmelerinin yanında "önemsi" görünüyor arkadaşlarla.

İste solda darbe karşındaki pratik tavrı alışı(!) ve ruh halı buldu. Darbecilere cesaret veren tabu buldu. Solu kendi yarıttığı bu tabu üzerinde düşünmeye çağırıyoruz. ○

Gazetemize Devrimci Sol Aklensiz Bölge Komitesi imzasıyla gönderilen ve darbeyi çetenin sahte karışıklığı ortaya koyan bu açıklamayı aşağıda yayımlıyoruz.

Darbecilîğe izin vermeyeceğiz

Darbeyi çete bölgemizde destek aramayı sürdürüyor. Boşuna çaba da diyemiyoruz, çünkü destek buluyor da.

Kimler mi destekliyor darbeyi çeten?!

Elk destek Mete Altan'çı grupları geldi. Ne de olsa çetecilerin dilinden çeteler anılır. Darbecilerin sadece yurtdışından postalamla yetindikleri yazıları Mete Altan'ın işkencecileri Adana'da ev ve dağıtımaya çalıştılar. D.S.G.'nin özel sayı dağıtım yapıpı mahallelerde sivil araçlar önce özel sayı toplayıp ardından da darbeci çetenin bildirilerini, yazılarını dağıttı. Bu arada işkencehane düşen yoldaşlarımızda darbecilerin propagandalarını yapamaktan (onların yazılarında altınlara) geri durmadılar.

Darbeyi çetenin ikinci desteği oportünistlerdi. "Aman kapatmayla gerekeceğiz" diyerek yasal yarıları ve sosyalist dergileri bile yetiniminde oldukları sendikalarla sokmaları oportünist sol, darbecilerin yazılarını (DS imzasına bakmadan) elden ele dostlaştırdı, herkes görsün okusun diye ortaya koymaktan çekinmedi. Bununla da yetinmedi bazıları, belediye binasında halka açık panoya darbecilerin yazılarını ama cesareti gösterdi. Özellikle Partizan dergisi çevresi birindenbire darbeci kışkırdı: "Darbeci Güzüm" in dağıtım için de özel çaba sarf etti, kendi dergilerinden çok sahiplendiler.

Çepçelken bazı darbecilerin istediği sonucu vermedi. Ne telefonla D.G. sorumluluğu verdikleri TÖDEP'li arkadaşımız ne de diğer girişimleri, bölgede bir tane okun darbeci destekleyen insan çıkmasını yetmedi. "Biz bir aileyiz" kültürünü yaşattık, bu geleceğimize sahip çıktık.

Yemeyi, yönetimi, sempatisiz ve tarafsızımızla, halk ilişkilerimizde darbeye karşı tavırmız açık ve nettir. Tek bir yürek, tek bir yumruk ve tek bir ses olduk. Darbeyi lanetledik. Yüze yakın ilgisizimizden yazılı desteklerimize aldık, tek bir insan dahi çıkmadı (darbeci) destekleyen.

D.S.G.'den bölgede darbeyi çetenin destek yoktu ama "Darbeci Çözüm" de yayınlanan iki destek mektubu vardı. Mektupların altınada isim de yok, eminiz "Darbeci Çözüm" ulaşan mektuplarda da isim yoktu. Çünkü o mektupları yazanlar mektupları darbeyi ve darbecilîği savunacak kadar cesareti değillerdi.

Darbeyi mektupları yazanları bilmezler, onlar için kimin yazdığını da önemli yoktu, devrimcilikten atılmış biri mi yazmış, ahlak düşkünlü biri mi yazmış önemli değil... Üstelik sadece kendisi adına değil, ilk mektup da çoğunluk adına yazılmış.

Mektupları yazan her kişi insanın da ne Osmanlı'deki mücahedelemin gelişmesinde küçük bir katkıya vardır, ne de Antep'te. Her ikisi de konuşacak insan sıkıntısı çeken, psikolojik rahatsızlıkları olan kimselerdir. Çoğu yazmaları da sadece sahte karışıklıyı başlatmak için.

Darbeyi çete Osmanlı'den mektup yazanları tanımaz. Ama Osmanlı'deki devrimci bir mektubu yazan yakından tanır. Darbeyi her bir ahlağıza dahi kazandırdı, hayırlı olsun.

Darbeyi çete Antep'ten mektup yazan da tanımaz. Ama Antep'teki devrimci tarlar, yalancı, devrimcilikten atılmış biridir bu insan.

Darbeyi olayı açığa çıkana kadarki süreçte, mücahedelemin gelişiminde hiçbir katkıya olmayan, zavalı durumundaki bu insanlar birinden darbeci kışkırdılar. Kimse denetimden ciddiye almadı. Ciddiyet almamak istedi. Gereken cevabı aldılar ve alacaklar... İşledikleri suçları karşılıklı mücahedelemleri omuzlayarak yoldaşlarımızdan görçülere, göreceklere.

Darbeyi çete boşuna heveslenmesin. Bölgemizde tek bir tane bile darbeyi çıkarmadı, destekleyecek. Onları ancak Mete Altan ekibi ve oportünist sol desteklemeye devam edecekler. D.S.G.'nin tavı-ı ise bitünlü ile açık ve nettir. Bu net tavır, 1 Mayıs Mersin mitingünde, D.G. forumlarında, Belediye işçilerinin derinleşinde, Tur-bu derinleşinde belgelendi, belgelendi.

Birliğimizi bozmayla kalkışanları affetmeyeceğiz ve bölgemizde darbecilîği izin vermeyeceğiz.

HİER ŞEY BİRLİĞİMİZ, GELECEĞİMİZ VE ZAFERİMİZ İÇİN:
1 NANTYRIZ, SAVAŞTYRIZ, BİZ KAZANCAĞIZ!

Halkın sahiplendiği bir gücü hiç kimse yenemez

Gazetemize gönderilen ve darbeyi çetenin ihanetini ilâk bilgileri içeren açıklamaları aşağıda yayımlıyoruz.

DEV-GENÇ İLKİLERİNE YENİ GİREN BİR YOLDAŞIN DEĞERLENDİRMESİNİN

Yoldaş ilk günleri gördüm, onu benimsedim, kendimden önce başkalarını düşünemedim-yi öğrendim. Hiçbir karışıklı beklemem, insanlarımız üg-una gerediğindeki gerekliliği öğ-ilen yoldaşlarımızı gördüm. Belki onları tanıyamadım. Ama, kanlılarıyla yazmış oldukları tarihini okudum. Sonra bu tarihini kırmak için her türlü peşin yapılar darbeyi kışkırdılar. Bu benim için beklenmedik, olmaması gereken bir şeydi. Bir Devrimci Solcu asla böyle bir şey yapamazdı. İnsanları uzun mücahedele tarihleri vardı. Yoldaşlarımız nası böyle ahlağıza duralarabilirler. Ama bu mücahedele kahramanları çıkacağı gibi, böyle ahlağıza da çıkabilir, bunu öğrendim. (Uzun yıllar insanları mücahedele ediyorlar, nası böyle yapıyorlar olur diye düşünmemin sebebi insanları kafamda bir yerlere koymaktı. Bu yanlışlı. Mücahedelemin yimesi arttı ve ebece kışkırdılar çıkacağı ve ahlağıza seçenler de. Bunu yadsımak, değışimi kabul etmemekti.)

BİR SEMPATİZANIMIZIN DEĞERLENDİRMESİNİN

(...) Sizler Devrimci Solu ne bölüp, parçalayabilirsiniz, ne de yok edebilirsiniz. Çünkü, Devrimci Solcular bir yürek gibi çarpması ve bir beyin gibi düşünmesini bilirler, bunu başarmayanlar Devrimci Solcu olmamış demektir.

BÖLGEDE YÖNETİCİLİK YAPAN BİR YOLDAŞIN DEĞERLENDİRMESİNİN

Öğrenen tüm olumsuzluklardan birinci dercede karşıdevrimci yöneltme hareket eden darbeyi çete sorumludur. Bu durum karşısında harekete- mize, önderliğimize daha sıkı sarılmak ve savaşmak, bu durumu aşmamız konusunda da- ha fazla gayret ve çaba sarf et- memiz gerekliydi. Ayrıca darbelerden harekete mize vermiş oldukları tahribatları ve sava- şımızın peşini de olsa durakama- sına neden olan, oportüniz- mi ve olguya veridiken se- külayon ortamının hesabını bir an önce sorulması gerekir. Önerim paylaşma, düma- na inat daha cesareti, daha inançlı savaşı devrimci örgü- tün savaşıncılığı ve önderine yönelik karalamaları dev- rimci ahlağı ve dürüstlüğü yoksun oldukları sergilemeye sürdiren darbeciler karşıdev-

rimci bir çetedir.

Darbeyi çetenin bugün eriştiği boyut, Devrimci Sol düğmanlığıdır. Devrimci Sol aklı kenderine mal etmeye çalışırlarken asıl olarak Devrimci Solu redetmektedirler. Dergilerinde bir paragraf ve her cümlede bunu net olarak görmek mümkün- dür.

Bu anlayış, bugün hare- kete verdiği zararlar ortada- rır, diyen darbeciler bugün düğmanını verdiği zararı ver- miştir. Düğman provokasyonu- na açık zemin yaratarak canla- ra neden olmuştur. Devrimci Solu parçalamak ve yok et- mek mücahedele kalıfın darbecileri devrimci olarak gör- müyoruz. Ve biz darbecileri ve desteklerini affetmeyeceğiz.

Osmanlı'de darbeyi savun- tan tek bir insan dahi çıkm- a- mıştır. Biz harekati açtık, dü- rüstlük, kadrolara ve kilere göre politikasıyla tanişık. Sol kesimin tükendiyi ve çekip git- tiği sırada Devrimci Sol tarafın- dan sahnelenmiş. Güvencik, Simdi, kanımızla, canımızla harekete mize ve önderliğimizle sahneliyoruz. Halkın sahiplendiği bir gücü hiç kimse ye- nemez. Darbeci namussuzları buna böyle bilmel.

KIRDA GÖREVİ YOLDAŞIMIN YAZISINDAN BÖLÜMLER

Yoldaşlar, 13 Eylül cum- taci ihanet çetelerinin önderi- mize karşı giriştiği saldırıyı harekete mize, kendisine, mü- cahedele, tarihine, geleceği- ne ve şehitlerine yapılmış bir saldırı olarak düşününüz.

Siz, devrimci değilsiniz, siz devrimci katillerin dostu- sunuz. Siz hiçbir Devrimci Sol taraftarın, sempatisiz, kadro- su, gerilisi kabul etmiyor ve sizleri kabul etmemen yanın- da yargılıyor.

Siz kullanmak için oportü- nizm ve kontrgerilla kabuile- ni. Siz cuntacılar, bitiniz. Siz- ler için de her şey bitti. Tarih sizlerden hesap soracak. Tarih sizleri yargılayacak. Ama, asla affetmeyecek, sizleri bağla- mayacak.

Sizler de tüm tasfiyeciler gi- bi çokluk tarifi olarak yapı- lacak ve yok olacaksınız. Ve sizler hiç kimse bağlamayac- kınız.

Teslimi olmak sizin için son- gangtır, bunu dahi görmediniz. Demek ki suçunuz kendiniz de affettirmeyorsunuz. Demek ki, büyük bir hata yaptığınızın farkında değilsiniz. Demek ki, göv- deniz, inançsızınız. İnancın, ka- rarlı olmanız Devrimci Sol adalete teslim olurdunuz. O

MERHABA YOLDAŞLAR

Yasadığımız darbe olayını tarihin çöplüğüne atacağız bu süreçte, daha önce ayrı alanda çalıştığınız, sonra da ihanet çiz- gisinde yer alan birini anlatacağız.

Bu adamın anarist ve karierist zaafıları onun ve belirgin- halendir. Anaristler hiç denetleme, özeleştiriyi ve disiplin ge- rekmez. Karieristler; kendi varışa ögüt vardır, kendi giderse ö- güt dağılır.

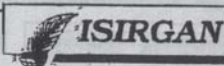
Bu zaafı adamı ne zaman denetlemeye kalksın, "Bana hakasıztı yapıyor, benim değerin bilmiyorum. Ben SDB'ğin de işte hakkımı yapıyor" diye gülerce daniel.

Simdi asıl konu bu değil. Bu zaafı adam her İstanbul'da gidip geldikten sonra, "Harekete kalkınlar var. Hiç tahmin etmedi- ğimiz adamlar yarı karışında daha farklı çıkacak. Hareket istan- bul'da da çoğu insanı değeri bilmiyor! Yarın görürsünüz" gibi darbeyi anı yazı eserleri Haziran '92'de bize anlattı. Biz bu ihanet peşinada daha önceden öğrendik, ayrı hızı pa- gıncıya yapmaya başladığını bilmiyoruz. En sonunda istanbu- lu gidip geldiği tarihte (Eylül '92) bizi bulup özellikle Be- kaaya girmek istediğini, benim ona yardım etmemi takdirde ne istersem yapacağımızı söyledi. Bu tarihte tüm sorumlulukları almıştı.

Niye Bekaa'ya girmek istiyorsun, niye SDB olma gereğini hak etmiyordun turist gibi Bekaa'ya girmek istiyorsun, harekete nasıllı kıracaksın var. sorulmam havası asıldı.

Evet, yoldaşlar Haziran'da darbeyi anı yazı eserleri geldi. Ey- lül'de Bekaa'ya girmek onun için ölmek meselesi karıştı- rılmadı. Bu perspektife düşündüğümüzde önceden aynılığı, hizbi örgütlenimleri, Kirgizlar, zaafılar, eleştiriler karşısında danielin çetesi birbiri bulut harekete sahne olma- ya çalıştı. Ne var ki karşısındaki Devrimci Sol karşı- gıdır. Bu ahlağızlar, kıpırcıklar, düzmen hastalıkları taşıyan bu insanları Devrimci Sol ağızlarına almamalı izin vermeye- ceğiz. Bunu tüm dost ve düğman bir Devrimci Sol sözü olarak bilin.

Tekin
(Not: Gereksiz yazıda adı geçenlerin gerçek isimlerini verebil- riz.)

Devrimci Sol "uzmanları" işbaşında

Sen bu kavgada

Bir nokta bile değil

Bir kılıcın eğri virgöl

Bir zakkat vesilesi

Ben kızılları benim anam

Sen de bilirsün ki benim adın değildir

Bir posta istersen, bir emir kuluna sövmek

Efendicine kezip uşağını dövmek

Sen de bilirsün ki jurnal esmeri -senin gibidir-

Tutulu kılığında birer birer tehne ediler

Evet, sonunda fazla süren gerek yok, Nazım'ın zamanında

stüdyo süsüyle öylece. Ama bir yine de Nazım'dan daha iyi ifade edemediğin işi değil, bu gibilerle birkaç hatırlatmada bulunmak için yazıyorum.

Genelkurmay'ın işaretiyle burjuva basın Ortuçak Avrupa saraylarını satarırlar gibi hemen takla atıyorsa, efendilerinin önünde bir bir tırtıl maskaralaya başlarsa. Saray satarlarsa efendilerinin rahatlatmak için yaptıkları bunlar "uzman" edisiyle yayıyorlar. Yalnız olmadık işi barmış havasında döpdenkiler yorumlar, sadeceler onların cehaletlerini bilgeliyor. Bu ile soyunan "uzman" gazetecilerden biri de daha önce çeşitli marifetleriyle bilinen Ayşe Önal. Hanı Türkiye'deki PKK kamplarına "iki giren" Ayşe Önal.

Yasasın sirtine neymiş Devrimci Sol burjuva basının işi olduğu haline geldi. Hatta öylesine ki, bazı gazeteciler kelimeleri Devrimci Sol "uzman" olarak pazarlamaya başladılar. Tabii ki sak ak uzmanlıklarını ortaya koyup doğrultuyorlar. Hemen beş Devrimci Sol önderi Dursun Kartaş'ı ile görülebilmek için bir yolu denemekten kaçınıyor. En güzel röportajın yapacakları röportajı stüdyo. Bir kimsi ise devrimci Sol dergisinden yaptıkları anlatıları röportaj diye tutturmaya çalışıyor. İçigün olan, bu uzmanların hemen hepsinin geçmişte devrimci mücadelelerden teğet geçmiş "ekski solcular" olmuş. Bugün ise geçmişlerini ve devrimcilerle saşay açmakla meşguller.

Nokta dergisinin uzmanı, Genelkurmay tarafından Mehmetçiğe karşı unvanı verilmişlere hakkı yene Ayşe Önal, yine genelleme yapmaya devam ediyor. Menektaş, araziyi mafyası arkadaş Doğan Kılıç'ın aklına için Armutlu'da geçekonda yapmak istersen hangisi olamaz işler gören, PKK'nın elindeki eski askerleri kurtarmak için açtık grevi yasasın kalkan Önal, bu kez de dergisinde Devrimci Sol üzerine tabiller yapmış. Devrimci Sol'cular üzerine derin psikolojik tabiller döktürmeyi de ihmal etmeyen "uzman", yazısında olamayacak hatalar yapmış uzmanlığına göze düştürmüş. En azından güldürmek için yapıyor. Çünkü yazısını okuyan herkes kendilerini kakaahallileri göleyecek.

Uzmanın birkaç hatırlatma yapmak istiyoruz. Hiçbir devrimci para için insan hayatıyla oynamaz, yutturucu kaçakçılığı vb. namussuzluklara uğramak patronlarına, Doğan Kılıç gibi arkadaşlarına mahsus ileridir.

Darbeci çetinin bile sahte olduğuna iddia edemediği özeleştirilerin sahte olduğuna bir bakışla anlayabilişiniz.

Uzman olmak için olmasa bile, uzman rolüne oynanabilir, demek işi olmazsa şu ünlü 306 sayfa'yı bir karıştırmak gerekmez miydi? Söyle bir karıştırsaydın 306 sayfada sorgu falan olmadığının göreceğin ve cahilliğin biraz olsun gıyaleylecektin. Peki ya 26 Mart'a ne demeli? Senin gibi bir uzmanı yakışır mı 30 Mart Kızıldereli direnişini bir çırpıda 26 Mart'a alırmak. Hadi o güzeldin kaçtı diyelim. Ya şu "Mahir Çayan ve on bir arkadaş Kızıldereli'de öldürüldü" - ne demek? Yoksa 21 yıldır bütün Türkiye'nin bilmediği ve senin ortaya çıkardığın iki yeni isim mi var? Uzmanlığınla kordüğün çok kırık gereken, bununla da kalmayın 1984 Ölümlü Örgütü çözüldükten TKİB önderlerinden Fatih Öktilimli'nin Devrimci Sol'cu diye yazmasını. Hadi bunları cehaletinize verelim. Ya Devrimci Sol haberine STP'nin hayraklı yürüttüğü fotoğrafını koymazsan ne demeli?

Anlaşılan o ki, siz bu piyasada Devrimci Sol uzmanlığıyla farla tutunuyorsunuz. Siz en iyisi yol yakından kendinize, çuzaşa uygun bir uzmanlık alan seçin. Burjuva basın genelde cinsel süslüyle ayakta durabilişine göre, pekala size de zevkli gelebilecek bu konuda uzmanlaşabilirsiniz. Bu arada barlarda kafa çekip, uzmanlığınız hakkında nutuklar çekebilirsiniz. O

Sağım solum, önüm arkam oportünizm!

Bugünlerde darbeci ihanet çetisinin en revaşa sloganı bu. Oyle ki oportünizmin koruyucu kollarının yokluğunda hissettikleri anda panikleyerek, bütün o büyük iddialarını bir anda yutuyorlar.

8 Temmuz günü İstanbul'da 150 bin kişinin katıldığı cezaneye törenine 12 kişiyi yamandı darbeci artıkları bunu öne taktırdılar. Oportünizmin ve özellikle "Partizan Güçler" in himayesinde yarıyılı koruyane yamandırmış çete artıkları Devrimci Sol Güçleri kollarından görsen, pankartlarını kapayıp, oportünizmin bir anda olduğunda "güvenlik zinciri" ne uşundular. Devrimci Sol Güçleri oportünizmin bu camiserane cabası üzerine pankartlarını kapattılar. Yeterli görerek ayırdıklarında, darbeci artıkları pankartları yeniden açtılar. Bir süre sonra Devrimci Sol Güçleri yenen görünüşüne pankartlar yeniden kapandı. Görüntü TV'deki musluk reklamlarını aratmıyordu: Aç kapalı. Aç kapalı.

Ancak bu sefiliğe rağmen "Devrimci Sol Güçleri" imzasını kullandıkları pankartı oportünizmin güvencisi içindeki "güç"leriyle beraber fotoğrafıyla, sayfalarına sergilemeyi umutlandılar. Üstelik ölmüş gezip fotoğraf çektiklerinden oportünizme gel otmamak pahasına! Ne diyelim, oportünizmle bu kadar işe olamaz ve bu kadar yaklaşılmaması gerektiği yenecek olsa gerek: "Köylü kurnaz" işi. Halkımız ne güzel söylemiş: Ya hayırdan, ya sayırdan!

"Artık teknoloji geliştii"

Çak tayasın Türkiye'nin kahraman polisi artık işini yaparken, gelgen çalın gereklerini uykuktan da geri kalıyor. Teknolojik gelişmeleri iyi takip ettiğini gösteren Sivas polisi artık görsalına almak istediği insanların slogan ve dirençlerine etkili ve yeni bir yöntem buldu: Baylıtıcı.

Sivas muhabirimiz Hülya Dağıt'ya, "Hadi bir uğrayırma gel" diyen polis, direnç ve sloganlarla karşılaşıncı "Sen istediğin kadar yitir, artık teknoloji geliştii" diyerek muhabirimizin direnç baylıtıcı seriyi asarak görsalına aldı.

Baylıtıcı spreynin "mucdizi" etkisini gören Sivas polisi aynı yöntemi başka bir görsal girişiminde kullandı. Spreynin etkili olmasında üzerine süpürülen polis, yamandı bulunan başka bir polisin yüzüne deşme muncıyla spreyi attı. Ancak bu sefer etkili olan spreyi silinirilemsetti. Bunun üzerine polis polis polis polis polis silinirli silinirli "Görtlürün yüzünü yüzünü yakasın, belki yüzünü yakasına kendine gelir." dedi.

Ancak Sivas polisi şunu da aklımdan çıkarmamalı. Spreyi akan yüzler hiç umutlamayacak.

"Türk askeri bayılmaz"

Emperyalizmin yeni dünya düzeninin beklendiğini yapacak işi Somali'de bulunan Türk askerini bir asker, nöbet tutuşta kalabilen çetinin tutuşına isabet etmesi üzerine 2.5 metrekil bir mesafeden dışarı çıkıyor. Daha sonra askerin güldüğü çekiyle ve mifir saşisine kurtaldığı anlatıldı.

Bu olay yamandı muhabiri çağırın "Barış Gücü" Komutanı Çevik Bir muhabiri "Türk askeri bayılmaz, Türk askeri korkmaz. Çünkü PKK veya dağmamlarını bu haberi okuyunca 'Gördünüz! Mül Türk askeri ne kadar korktu. Top sesinden bile korkup bayılıyor', diye bilmle alay ederler. Oysa haberi yazarken 'Kahraman Türk askeri aldıkları ödemeler sayesinde saldırı paktatıldığını' diye yazsınız daha iyi olurdu." diyerek gazeteciyi ille uşulu Türkiye'ye geri gönderir.

25 endik kahraman Türk askeri için artık bayılmaz da haklı yok. Rambo'lar olarak metrekil uşunulmuş da atıyor bir şey oluyorlar da, Türk askeri ne bayılmaz? Zaten Somali'de bulunan askerleri "Türk Rambo'ları" diyerek özel olarak seçip göndermemi miydi?

Evet yaranalıbılır, katta ölebilirsin ama bayılmazsın. Herhalde Çevik Bir bu güdyle ilkin bir emre kadar Türk birliğinde bayılmaz vukukturları yastıklayarak, gazetelere gerekçe yazıları da kendisi kaleme alarak. Zaten basının MGR'ın yönlendirdiği bir ülkenin komutanına da bu yakışır.

Zaten yeterince var

Gerekli olduğu anda gereken yerde bulunurmak gibi bir özelliği olan polis, Sivas katliamı sırasında da olayların bağında sonuna kadar izleyici olarak kalmayı tercih etmiş.

16 Temmuz tarihli gazetesinde, bir önceki gün Ankara, İstanbul ve diğer illerde yapılan memur mitinglerinde polis sakinlerinin "Polis Sivas'a" sloganıyla karşılandığını yazıyordu.

Gerçi mitinglerdeki polis sakinlerini "Polis Sivas'a" sloganıyla protesto ettiğini ama Sivaslılar "Yok bir almayalım" diyorlar. Katliam sırasında ortaklık gözükmemiş polis, katliam sonrası gelebilecek tepkilere "tedbir" olarak kenti ıgal altına aldı. Sivas'a bir, iki, üç değir, toplam dokuz iliden otobüs otobüs çevik kuvvet polisi geldi. Kent içinde Sivas polisine alt 58 şakalı polis otokların yamı ralı bir miktarda 60, 55, 52, 71, 76, 14, 38, 66, 05 şakalı polis araçlarına mahsus ileriyor. Bunlara bir de ilave olarak Kayseri Hava İndirme Tugayı ile illerden askerler takviye olarak bulunuyor.

Bilmiyoruz artık daha fazla "Polis Sivas'a" sloganına gerek var mı?

Bamteli

devrimci kalem

1300'lü yıllar. Anadolu'da bir köy. Ekin eker, orak biçerim köylüler. Kuzun çığının altında ter dökerim toprağı. Bereketli yağmur kadar alın terleri de sulamış toprağı. Ekinler büyür, ürün olur, hasat mevsimi ambarlar dolarmış arna köylünün yüzü bir türlü gülmemiş. Demircilerle öksüz kırık bir yürek, çocuklar aç, kadınlara memesi kurutulmuş bulağı benzemiş. Türkü söylemezmiş delikanlılar. Altın terlerine gözyaşları da karışır, her gün, her dakika haykırırlarmış. Derlemiş ki: 'Yetig şeyhim, yetig Bedrettin'im hui!'

Çünkü hükümdar zalımsız. Fetvalarında baskı varmış, zulüm, vergi varmış. Beeli büyük, boynu büyük, aç, çıplak Anadolu köylüsünü yalvarmak, aman dilemek çare olmadı için, bu yüzden çağlarımlarım Bedrettin'i 'yetig' diye. Bedrettin... Sıvına Kadı'nın oğlu, boynu küçük, sakalı büyük, sakalı aç Bedrettin... Çekik, çok gözlen kurnaz, sırtı parmakları sık gibi, sözü büyük Bedrettin. Bir yanında başı tırağı, kalın kaşlı, ince, uzun boynu Börtölce Mustafa, diğer yanında karısal gagalı Torlak Kemal. Çelebi Sultan Mehmet zalımsız, Bedrettin ve müridleri derman. Demiş ki:

Bir ateş ki kalbimin içindedir tutuşmuştur gündün gece orduyu. Dövmüştü demir olu dayanmaz buna ericecek yüreğin.

Bers gory zahur ve huruç edeceğim! Toprak adamları toprağı fethet

gideceği.

Ve kusveti ilmi, uru terhidi gerçekleştirdi

hic milletleri ve meçhupların kasınlarsını

İptal edeceğiz.

Ve düğümçü yollara, ellerinde "Varidat"ları, düğünçeleri, yüreklerinde ateşle Aydın'a, Karaburun'a, Manisa'ya, Konya ellilerine, Haymana Ovası'na.

İşte bunun için Anadolu insanına umut vurmaları, 'yetig şeyhim, yetig Bedrettin'im' demiş emekçi yekalın insan.

1500'lü yıllar. Anadolu'da bir köy. Toprak-tanamlar, aç toprakta sıvalı duvarlar, yere gömülü kırpınlar evlerde yoksul doğar, yoksul yasar, yoksul ölürmüş Anadolu köylüsü. Hızır Pağa'nın fetvaları Sivas'a yöresine zulüm ve yoksulcu, açlık saçarmış. Ama dert varsa dert iman da olmalı. Yalına ve dolana bayıymayınca, rüpyete karışıp can, başı ve sömürüyü kaldırmak için halkların birleşmesi isteyen Koca Haydar'dan yani Pir Sultan'dan başka kim olabilir derman. Demiş ki insanlığı:

*Ge lin canlar bir olalım
Mizinkir kılıp calalım*

Yakulın halkın aldim

Trevkeli turaldik

Canlar bölük bölük gelmişler, el bağlayıp dara düğünmüşler, ondan nasip almışlar. Kapaduzda koçlar tırlamışlar, açlar doymuş, çıplaklar giyinmişler.

Uzun boylu, yapılmış Pir Sultan Abdal, inancılı, tutarlı, namuslu, yürekli kişiliğiyle halkın gözünde destanlaşmış, el-sanemiş. Halkın sevdiğini, yoksulun güvendiğini zalim sevmeyiz. Pir Sultan'da da sevmemiş pasalar. Korkmuşlar, iktisapmışlar kadılar, müttüler. Emirler çıkarmışlar, sormuşlar, zindana atmışlar, zincire vurmışlar... nafle. 'Aman dili Canımın olursun' demişler. Ama dönsüzürdü o ve demiş ki zalime;

*Kadılar müftüler fethatı yavuz
İste kemel ile boyun asırsı
İste hançer ile kelim kesir
Dünya düştün ben dümenec yolumdan*

Nasıl nam salmışın, nasıl yoksulluğa derman, umut olmasın.

Yıl 1972. Günlerden 30 Mart. Anadolu'da, Niksar'da bir köy. Adı Kızılder. Köyün salınmış dört yanı. Askerler köy ucuşturmuyor. Gözler ve namıdır bir evde kilitlenmiş. Megafonlar 'teslim olun' diye bağırıyor evdekiler. Sonra evden bir ses yükselmiş. Ağır kara kaşlı, kara gözülü, kalın bıyıklı bir adam bağırıyor tok sesleyle;

"Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik"

Mahir Çayan'ınmış bu. Yoldaşlarıyla birlikte yeni bir dönemi başlatmışlar. "Sevagram" demişler, devime kadar ve on önde. "Kaybedeceğimiz hiçbir şey yoktur ama kazanacağımız koca bir dünya var." Dünyada insanın insan tarafından sömürülmeyeceği, her türlü baskı ve sömürünün kalkacağı bir düzen istemişler ve bundan hareketle kurdukları parti olan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'ne Türkiye proletaryasının aynı partisi dermişler. Marksizm-Leninizm bayrakları olmuş, kuyumşurmuş devrim yolu. Na. Mahir Çayan demiş ki o yıl için;

"Devrim yolu engelbelidi, dolambaçlıdır, kurtuluş bayağı bir dünya tomanan gerillaların kırkbinle letmesi ile oluyorsın burcuna dikilecektir. Her engelleğin düğün gerillaların gövdesi bir derim fırsatını yaratır. Her düğün gerillaların kanı devrim yolumu kışlatır, eridiler."

Ve o zor yolda iki büyük adam atılır, umutlarını umut bayraklarına.

Yıl 1980. Fazlım bir kabus gibi çökmiş ülkemize. Evleri karantın barmış, gözleri koro burmuş, caddelerde paletler yürümüş, sokaklarda postallar gezinmiş. Dolmuş zindanlar halkların umudunu devirmişler. İçkencheanelerde, dağdağlarında teslim alınmaya çalışılmış

tüm bir halk. Ama... bir ses yükselmiş o an zindanlardan. Demiş ki o dünyanın en güzel korusu;

"Amerikanca Fazlın Cuma 45 Milyon İnsan Teslim Alınacak"

Ve terk etmişler engelbeli yolu, geri dönmemişler, yürümüşler emni adimlarla.

Yıl 1984. Halkın önderlerini teslim almak mümkün mü? Koro devam etmiş türküsüne;

"Serdikleriniz için yapamalı gösteririz sevginizi."

Ve gerekirse sevdiğerleriniz için ölmeğe de gösteririz sevginizi. Ölümüne direnmek yetmiyorsa, ölüme yatacaz."

Yatmışlar ölüme, yagınası bir dünya için. 4 kez vermişler ama yenmişler ölümlü. "Kızıl karafililer" demiş Apo'ya, Fatih'e, Haydar'a, Hasan'a. Altın harflerle yazılmışlar tarihe.

Yıl 1991. Temmuz'un 12'si, 14'ü. Halkların savasıca 12 devrimci gülmüş meşveretinden bombalar, namurlara karşı. "Heey!" demişler, "Heey! Bize Ölmek Yok"

Namıdır ve karantın bakırlar Adana'ya yökneş bu sefer. Yağmır çok kurgunlar içki saçan eve. Evden bir tüp fırlamış, silah olmuş, tırtmış namıdır. İçen girenlir duvardaki yazıyla karşılaşmışlar. İnancılı yapılmış şehitlerin. Parmaklar kalam olmuş, kanlarıya murekkep. Ne yapılmış silenmişler. Aynı yazıyla Ankara'da karşılaşılmışlar, gene silenmiş.

Yıl 1992. Bir bayrak dalgalanmış 17 Nisan sabahı göklerde... Emekçilerin orak-çekiçi bayağı. Billur gibi bir ses demiş ki cellatlarla;

"Cesaretiniz varsa gelin. Tanızınca, topanusca gelin."

Bizler birer karmaz karafil olarak aç-

cağız halklarımızın bağrında."

Karafililer tükenmiyor, çoğalıyor. İnanc yılmıyor, çoğalıyor. Umud büyüyor. Yürünen yol bunluya eğer yeni Bedrettin'ler, yeni Pir Sultan'lar, yeni Mahir'ler, Sabo'lar, Sinan'lar, Niyaz'lerle açılıyor engeller. Elden ele geçiyor halkların onurlu bayağı.

1300'lü yıllar. Anadolu'da bir köy. Yağmur çışeliyor. Serez'in esnaf karşısında, bir bakıcı dükkânının karşısında Bedrettin bir ağaca asılı. Ağır ağır sallanıyor iki yana doğru çıplak ölüsü. Uzak-tan 3 atı benliği gecenin göce ve yıldız-sız bir saatinde. Alıyorlar Bedrettin'i uyu-yan oğlunu kollarına alan bir ana galka-tilye. Ve sürüyorlar atları yanlarında Bedrettin'e. Barakıyorlar zalime.

1500'lü yıllar. Anadolu'da bir köy. Meydanında dağarcında Pir Sultan duruyor, asılı. Hızır Paşa büyük çakarım. "Asırların tağlamacak" diye. Tağlamayınlar ceszalandıracak" demiş. Bu yüzden herkeze eline bir tağ alıyıyor, fakat değirmen taşları Pir Sultan'a. Ona uylanca yazınca bir gül. Arkadağı, can yoldağı Ali Babadân. Asılır Pir Sultan. Karlı yağlar aktır sevenleri. Ama ertesi gün dağarcına gidenler görürler ki, Pir Sultan'ın hırkası asılı, kendisi yok ortada.

1900'lü yıllar. Maydanlar iniyor tek yürek uluğu bir sesle; "Mahir-Hüseyin-Ulaş Kurtuluşu Kader Savay" diye, Sabo'nun rasmi asılıyor Çehşevazlar'daki Karasu Apartmanı'na "Yaygırsun" diye, analar bir şişe can fırlatıyor cellatların suratına. "Ain çok oluklanmız yerine bu kanı için" diye, binlerce emekçi haykırıyor gök gürültüsü sesleriyle "Halkız, Halkızız Kanacanıza" diye. Ötke büyüyor, umut büyüyor, adimlar çoğalıyor atışten türkülerle. ②

Grup Özgürlük Türküsü elemanı Yusuf Karadağ, 4 Temmuz'da Grup Yorumla birlikte çıktığı Gemik konseri sonrasında gözaltına alındı. Yusuf Karadağ Özgürlük Türküsü'nü daha önce Edirne'de ve Kültür'da da verdiği konserlerini fotoğrafları ve Grup Ekin'in "Bize Ölmek Yok" adı kasitenin üzerinde bulunduğu gerekçesiyle tutuklandı. Karadağ'ı tutuklanarak iş bunları yeterli bulmayan savcı, Karadağ'ın güvenlik kuvvetlerine mukavemet ettiği ve konser sırasında slogan attığı senaryolarını hazırlayarak tutukladı.

Halktan yana sanat yapmanın bedellerinin ağır olacağını bilen Özgürlük Türküsü elemanları, arkadaşlarının baskılarına karşı 20 Temmuz'da Sirkici Postanesi'nden Adalat Bakanlığı'na telgraf çekerek bir basın açıklamasıyla olayı protesto ettiler.

Sirkici Postanesi'nde Özgürlük Türküsü'yle dayandığını bulunmak için Grup Yorum, Grup Ekin, Ayşe Gülen Halk Sahnesi oyuncular, FOSEH, Tavr dergisi çalışanları, Ben-Sen'li memurlar,

Sağlık-Sen'iler, İYO-DER'iler ve ÖZ-GUR-DER'iler ortaklaşa hazırladıkları bir basın açıklaması okundu. Basın açıklamasının başlamasıyla birlikte, "Özgürlük Türküsü Solist Serbest Birliklin" pankartı açılarak şu görüşlere yer verildi. "Halktan yana sanat yapmanın bedellerinin ağır olacağını bilincimizdeydi. Sanatçıların sloganlara atılarak, tutuklanarak, Sivas'a olduğu gibi katederler kusturamazsak..."

Basın açıklamasından sonra Özgürlük Türküsü'nün iki kişi, FOSEH'den bir kişi gözaltına alındı. Eminönü Erişimi Amiri'nde yoğun içkence gören 3 kişi bir gün sonra serbest bırakıldıkça, mahkeme "iziniz bildirildi dağıtıldı" 40'er bir lira para cezası verdi. ③

✓ Kitlelerin sesi daha yüksek çıkıyor GÖREV DEVRİMCİLERDE!

Oligarşi baş edemediği krizleyle baş başı kalmış durumda. Kitlelerin iktidardan beklediği bir şey yok. Artık, hak ve özgürlükleri kendi gücüyle kazanacaklarına daha fazla inanıyorlar.

Kitle potansiyelinin artması ve belirli bir niteliğe ulaşması, devrimcilere büyük ve önemli sorumluluklar yüklüyor. Kitlelere doğru yöntemlerle gidildiği, onlarla ilgilendiği, sorunlar ve çözüm yolları anlatıldığı zaman kitlelerin harekete geçtiğini görüyoruz.

Kitleler, kendilerine ulaşan devrimcilere, yapılan çağrılara ve devrimci mücadeleye sessiz kalmıyorlar. Kitlelerin eğitilmesinin önemini kavramış, programlar oluşturmuş

bir anlayış, kitleleri kazanabilir. Bugün kitle potansiyeli, devrimcileri bekliyor.

Yazın sayfa 10'da

✓ Dağlar, taşlar bombalanıp, yakılıyor KÜRT HALKI YOK EDİLMEK İSTENİYOR, İZİN VERMEYECEĞİZ!

Oligarşi Kürt ulusal uyanışını "en kısa sürede" yok etmek için tüm gücüyle saldırıyor.

Kürt halkı büyük bir soykırıma karşı karşıya. Kürt halkına yönelik operasyonlar aralıksız sürüyor. Her yer bombalanıyor, evler yakılıyor, köyler ortadan kaldırılıyor. Sürgünler, göçler, gözaltılar, işkenceler birbirini takip ediyor.

Adana'da Kürt mahalleleri-iktidarın saldırısı Adana'daki Kürt mahallelerine de yoneldi. "Ateşkes" in biti-miyle birlikte, saldırılar aralıksız hale döndü. Kürt halkı yoğun bir polis terörü altında.

Eylem Çizgisi- Yanlış eylem çizgisi halklarımızı değil, kontrogerillayı sevindiriyor. Bedeller verilerek, dışı dış sürdürülen özgürlük mücadelesi, yanlış eylem çizgisiyle gölgelenemez. Buna izin verilmemelidir.

Hareketsizlik Onaylamak-tır- Kürt halkının imhasına izin veremeyeceğiz. Bu herkesin görevidir, sessizlik, hareketsizlik, soykırımı onayla-maktır.

Yazın sayfa 8-9'da

✓ KALBİMİZ SOSYALİST KÜBA İLE BİRLİKTE ATİYOR

Küba emperyalist kuşatmanın darbelerine direniyor ve savaşıyor. Dünyanın dört bir yanından "Küba'ya Evet, Yankee'lere Hayır" sesleri yükseliyor. Küba halkının direniş sembolü Castro "Hayatımı tartışma konusu yaparım ama devrimimizi, sosyalist ideallerimizi ve ülkemizi asla" sözleriyle emperyalizmin boy hedefi olmayı sürdürüyor. Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltelim, Küba'ya yatacalım.

Yazın sayfa 11'de

Yeniden partiye, cepheye ve orduya koşmalıyız

- Oligarşinin yoğun krizi ve açmazları, yeni saldırı dalgalarını devrimci hareketin ve halklarımızın karşısına çıkarırken, devrimci hareket partiye giden yolu kısaltma göreviyle karşı karşıya!
- Partiyi, cepheyi ve orduyu, Türkiye halklarına armağan etmenin sorumluluğunu taşımaya şimdi daha fazla ihtiyacımız var.
- Bu süreç, öncelikle "Partinin Arifesindeyiz" diyebilmek için sübjektif yapının darbe öncesi örgütlülük düzeyine getirilmesi uğraşını içermelidir.
- Herkesin daha çok çaba göstereceği, daha da hızlı koşacağı bir iradi süreç yaşanmadıktan sonra beklenen mütte verilemez.
- Yeni bir atılım, darbeciliğin pisliliğinden arınmış bir yenilenme yaşanmalı ve devrimci hareketin her insanı, bu atılımın dinamosu olmalıdır. Adımlarımızı sıklaştıralım.

Yazın sayfa 12-13'te

Darbe "sol" değildir "Sol"culuk darbe destekçiliği hiç değildir

Darbeci çetenin cinayeti üzerine "taraf"lara "ateşkes" çağrısı yaparlar, "iki tarafa da aynı tavır"dan söz ederler bir kez daha, ama mutlaka bir kez daha düşünmeliler: "Taraflar dedikleri kimlerdir? Bugün siyasal arena-da yer alış biçim ve amaçları nelerdir? Ne adına, ne için "ateşkes" çağrısı yapılmaktadır.

Sol siyasal körlükten ve sübjektivizmden arınmalıdır.

- Darbeciliğe karşı mücadelenin onur şehidi Rıza Güneşer 17 Temmuz'da toprağa verildi. Yumruklar oligarşiyi ve darbecilere uzanıyor, bunun için sıkılıyor.
- Sağmacılar Devrimci Sol Davası Tutsaklarından açıklama; "Darbeci Kontra Çetesini Dağıtacağız." Devrimci Sol Davası tutsakları, cezaevindeki son eylemin nasıl geliştiğini açıklıyor.

Yazın sayfa 20-22'de